

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

mercredi

29-09-2004

Après-midi

woensdag

29-09-2004

Namiddag

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht</i>
<i>VLAAMS BLOK</i>	<i>Vlaams Blok</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>	<i>CRIV</i>	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
	<i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>		<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	<i>séance plénière</i>	<i>PLEN</i>	<i>plenum</i>
<i>COM</i>	<i>réunion de commission</i>	<i>COM</i>	<i>commissievergadering</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Question de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "les modifications apportées à la procédure de nomination" (n° 3723)

Orateurs: Servais Verherstraeten, Christian Dupont, ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes, de l'Egalité des chances

Question de M. Filip De Man au ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "l'étude portant sur le Vlaams Blok" (n° 3780)

Orateurs: Filip De Man, Christian Dupont, ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes, de l'Egalité des chances

Question de M. Mohammed Boukourna au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les observations du Comité des droits de l'homme des Nations Unies à Genève à propos de la détention en zone de transit en Belgique" (n° 3475)

Orateurs: Mohammed Boukourna, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur, **Dirk Claes**

Questions et interpellation jointes de - Mme Jacqueline Galant au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la carte d'identité électronique" (n° 3520)

- M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la pénurie de lecteurs de cartes au sein des services publics" (n° 3554)

- M. Servais Verherstraeten au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les frais occasionnés pour la commune de Mol par la prochaine introduction de la carte d'identité électronique" (n° 3576)

- M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le surcoût que la carte d'identité électronique représente pour les communes" (n° 400)

- M. Melchior Wathélet au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les problèmes rencontrés dans le cadre du projet de généralisation de la carte d'identité électronique dans l'ensemble des communes de Belgique" (n° 3672)

- Mme Nancy Caslo au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'introduction de la carte d'identité électronique" (n° 3789)

Orateurs: Jacqueline Galant, Dirk Claes, Melchior Wathélet, président du groupe cdH, **Nancy Caslo, Patrick Dewael**, vice-premier

INHOUD

Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de wijzigingen aan de benoemingsprocedure" (nr. 3723)

Sprekers: Servais Verherstraeten, Christian Dupont, minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen

Vraag van de heer Filip De Man aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de studie over het Vlaams Blok" (nr. 3780)

Sprekers: Filip De Man, Christian Dupont, minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen

Vraag van de heer Mohammed Boukourna aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de opmerkingen van het VN-Comité voor de Rechten van de Mens in Genève over het opsluiten van vreemdelingen in de transitzone in België" (nr. 3475)

Sprekers: Mohammed Boukourna, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, **Dirk Claes**

Samengevoegde vragen en interpellatie van - mevrouw Jacqueline Galant aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de elektronische identiteitskaart" (nr. 3520)

- de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het gebrek aan kaartlezers bij de overheidsdiensten" (nr. 3554)

- de heer Servais Verherstraeten aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de kosten voor de gemeente Mol door de geplande invoering van de elektronische identiteitskaart" (nr. 3576)

- de heer Dirk Claes tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de extra kosten voor de gemeenten in verband met de elektronische identiteitskaart" (nr. 400)

- de heer Melchior Wathélet aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de moeilijkheden bij de uitvoering van het project ter veralgemening van de elektronische identiteitskaart in alle Belgische gemeenten" (nr. 3672)

- mevrouw Nancy Caslo aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de invoering van de elektronische identiteitskaart" (nr. 3789)

Sprekers: Jacqueline Galant, Dirk Claes, Melchior Wathélet, voorzitter van de cdH-fractie, **Nancy Caslo, Patrick Dewael**, vice-

ministre et ministre de l'Intérieur, **Servais Verherstraeten**

eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, **Servais Verherstraeten**

Motions 25
Question de M. André Perpète au vice-premier 25
ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'intervention
du Fonds des calamités en faveur des habitants
de Muno" (n° 3501)

Orateurs: **André Perpète, Patrick Dewael,**
vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. André Perpète au vice-premier 26
ministre et ministre de l'Intérieur sur "le nombre
inquiétant de suicides au sein de la police"
(n° 3512)

Orateurs: **André Perpète, Patrick Dewael,**
vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Questions et interpellations jointes de 28
- Mme Jacqueline Galant au vice-premier ministre 28
et ministre de l'Intérieur sur "les mariages
simulés" (n° 3521)

- Mme Nahima Lanjri au vice-premier ministre et 28
ministre de l'Intérieur sur "la problématique des
regroupements familiaux" (n° 425)

- M. Guido Tastenhoye au vice-premier ministre et 28
ministre de l'Intérieur sur "la problématique du
regroupement familial, d'une part, et de la
constitution de famille avec un partenaire
étranger, d'autre part" (n° 430)

- M. Filip Anthuenis au vice-premier ministre et 28
ministre de l'Intérieur sur "la problématique du
regroupement familial et des mariages de
complaisance" (n° 3763)

Orateurs: **Jacqueline Galant, Nahima Lanjri,**
Guido Tastenhoye, Filip Anthuenis, Patrick
Dewael, vice-premier ministre et ministre de
l'Intérieur

Motions 42
Question de M. Jan Mortelmans au vice-premier 43
ministre et ministre de l'Intérieur sur "la sécurité à
l'aéroport de Bruxelles-National" (n° 3549)

Orateurs: **Jan Mortelmans, Patrick Dewael,**
vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Interpellations jointes de 46
- M. Pieter De Crem au vice-premier ministre et 46
ministre de l'Intérieur sur "la politique en matière
d'asile et d'immigration" (n° 394)

- M. Guido Tastenhoye au vice-premier ministre et
ministre de l'Intérieur sur "la politique en matière
d'asile, d'illégaux et d'étrangers" (n° 405)

Orateurs: **Pieter De Crem,** président du
groupe CD&V, **Guido Tastenhoye, Patrick**
Dewael, vice-premier ministre et ministre de

Moties 25
Vraag van de heer André Perpète aan de vice- 25
eerste minister en minister van Binnenlandse
Zaken over "de tegemoetkoming van het
Rampenfonds ten gunste van de inwoners van
Muno" (nr. 3501)

Sprekers: **André Perpète, Patrick Dewael,**
vice-eerste minister en minister van
Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer André Perpète aan de vice- 26
eerste minister en minister van Binnenlandse
Zaken over "het onrustwekkende aantal
zelfmoorden bij de politie" (nr. 3512)

Sprekers: **André Perpète, Patrick Dewael,**
vice-eerste minister en minister van
Binnenlandse Zaken

Samengevoegde vragen en interpellaties van 28
- mevrouw Jacqueline Galant aan de vice-eerste 28
minister en minister van Binnenlandse Zaken over
"de schijnhuwelijken" (nr. 3521)

- mevrouw Nahima Lanjri tot de vice-eerste 28
minister en minister van Binnenlandse Zaken over
"de problematiek van de gezinsherenigingen"
(nr. 425)

- de heer Guido Tastenhoye tot de vice-eerste 28
minister en minister van Binnenlandse Zaken over
"de problematiek van de gezinshereniging
enerzijds en de gezinsvorming met een
buitenlandse partner anderzijds" (nr. 430)

- de heer Filip Anthuenis aan de vice-eerste 29
minister en minister van Binnenlandse Zaken over
"de problematiek van de gezinshereniging en de
schijnhuwelijken" (nr. 3763)

Sprekers: **Jacqueline Galant, Nahima Lanjri,**
Guido Tastenhoye, Filip Anthuenis, Patrick
Dewael, vice-eerste minister en minister van
Binnenlandse Zaken

Moties 42
Vraag van de heer Jan Mortelmans aan de vice- 43
eerste minister en minister van Binnenlandse
Zaken over "de veiligheid op de luchthaven van
Zaventem" (nr. 3549)

Sprekers: **Jan Mortelmans, Patrick Dewael,**
vice-eerste minister en minister van
Binnenlandse Zaken

Samengevoegde interpellaties van 46
- de heer Pieter De Crem tot de vice-eerste 46
minister en minister van Binnenlandse Zaken over
"het asiel- en vreemdelingenbeleid" (nr. 394)

- de heer Guido Tastenhoye tot de vice-eerste
minister en minister van Binnenlandse Zaken over
"het asiel-, illegalen - en vreemdelingenbeleid"
(nr. 405)

Sprekers: **Pieter De Crem,** voorzitter van de
CD&V-fractie, **Guido Tastenhoye, Patrick**
Dewael, vice-eerste minister en minister van

l'Intérieur

Binnenlandse Zaken

<i>Motions</i>	53	<i>Moties</i>	53
Question de M. André Frédéric au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la fermeture du poste avancé de la Protection civile à Verviers" (n° 3563)	54	Vraag van de heer André Frédéric aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de sluiting van de voorpost van de Civiele Bescherming in Verviers" (nr. 3563)	54
<i>Orateurs: André Frédéric, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</i>		<i>Sprekers: André Frédéric, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</i>	
Question de Mme Muriel Gerken au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'accès aux parkings souterrains de véhicules équipés au LPG" (n° 3594)	57	Vraag van mevrouw Muriel Gerken aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de toegang tot ondergrondse parkings voor voertuigen met een LPG-installatie" (nr. 3594)	57
<i>Orateurs: Muriel Gerken, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</i>		<i>Sprekers: Muriel Gerken, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</i>	
Question de M. Stijn Bex au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les directives relatives à la destination des armes de police déclassées" (n° 3627)	59	Vraag van de heer Stijn Bex aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de richtlijnen voor de bestemming van afgeschreven politiewapens" (nr. 3627)	59
<i>Orateurs: Stijn Bex, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</i>		<i>Sprekers: Stijn Bex, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</i>	
Question de M. Stijn Bex au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les directives relatives à l'entreposage d'armes et de munitions dans les services de police" (n° 3628)	61	Vraag van de heer Stijn Bex aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de richtlijnen voor de opslag van wapens en munitie door de politiediensten" (nr. 3628)	61
<i>Orateurs: Stijn Bex, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</i>		<i>Sprekers: Stijn Bex, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</i>	
Question de M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la suspension des prestations de nuit et de week-end des services de la police fédérale" (n° 3634)	63	Vraag van de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de opschorting van het nacht- en weekendwerk van de federale politiediensten" (nr. 3634)	63
<i>Orateurs: Dirk Claes, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</i>		<i>Sprekers: Dirk Claes, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</i>	
Questions jointes de	64	Samengevoegde vragen van	65
- M. Mohammed Boukourna au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'humanisation des centres fermés suite au suicide du Congolais au centre pour illégaux de Merksplas" (n° 3648)	64	- de heer Mohammed Boukourna aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de humanisering van de gesloten centra naar aanleiding van de zelfmoord van een Congolees in het centrum voor illegalen van Merksplas" (nr. 3648)	65
- Mme Zoé Genot au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la situation administrative et le suivi psychologique de la personne congolaise qui s'est suicidée à Merksplas" (n° 3696)	65	- mevrouw Zoé Genot aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de administratieve toestand en de psychologische begeleiding van een persoon van Congolese nationaliteit die in Merksplas zelfmoord heeft gepleegd" (nr. 3696)	65
<i>Orateurs: Mohammed Boukourna, Zoé Genot, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</i>		<i>Sprekers: Mohammed Boukourna, Zoé Genot, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</i>	
Questions jointes de	69	Samengevoegde vragen van	69
- M. Dirk Claes au vice-premier ministre et	69	- de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister	69

ministre de l'Intérieur sur "le nombre croissant d'illégaux dans le port de Zeebrugge" (n° 3683)

- M. Koen Bultinck au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la question des illégaux dans le port de Zeebrugge" (n° 3702) 69

Orateurs: **Dirk Claes, Koen Bultinck, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Melchior Wathelet au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les conclusions de l'audit réalisé par la Cour des comptes sur l'application de la réforme des polices" (n° 3766) 75

Orateurs: **Melchior Wathelet**, président du groupe cdH, **Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Denis Ducarme au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les mesures de sécurité au sein des différentes compagnies de transport public" (n° 3788) 78

Orateurs: **Denis Ducarme, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

en minister van Binnenlandse Zaken over "het stijgende aantal illegalen in de haven van Zeebrugge" (nr. 3683)

- de heer Koen Bultinck aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de illegalenproblematiek in de haven van Zeebrugge" (nr. 3702) 69

Sprekers: **Dirk Claes, Koen Bultinck, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Melchior Wathelet aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de besluiten van de door het Rekenhof uitgevoerde audit over de toepassing van de politiehervorming" (nr. 3766) 75

Sprekers: **Melchior Wathelet**, voorzitter van de cdH-fractie, **Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Denis Ducarme aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de veiligheidsmaatregelen bij de verschillende maatschappijen voor openbaar vervoer" (nr. 3788) 78

Sprekers: **Denis Ducarme, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

**COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE****COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT**

du

van

MERCREDI 29 SEPTEMBRE 2004

WOENSDAG 29 SEPTEMBER 2004

Après-midi

Namiddag

La séance est ouverte à 14.21 heures par M. André Frédéric, président.

De vergadering wordt geopend om 14.21 uur door de heer André Frédéric, voorzitter.

01 Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de wijzigingen aan de benoemingsprocedure" (nr. 3723)

01 Question de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "les modifications apportées à la procédure de nomination" (n° 3723)

01.01 Servais Verherstraeten (CD&V): Mijnheer de minister, mag ik u langs deze weg feliciteren met uw benoeming en met uw nieuwe opdracht. Ik wens u veel succes toe en ik hoop dat u het geluk mag hebben om tijdens uw regeerperiode vele maatregelen te kunnen treffen ten voordele van de ambtenaren en bijgevolg ook ten voordele van de gemeenschap.

Mijn vraag heeft betrekking op de gevolgen van het arrest van de Raad van State van eind vorig jaar waarbij de afzonderlijke jury's voor de benoeming van onze topambtenaren geschorst werden omdat de gelijkheid van kansen hierdoor geschonden werd. Uw voorgangster, mevrouw Arena, stelde toen voor om terzake een nieuwe regelgeving uit te werken. Een paar weken geleden las ik in de Vlaamse pers een interview van uzelf waarin u zei dat er eigenlijk een oplossing bestond. Wij waren ervan op de hoogte dat er een ontwerp van koninklijk besluit werd voorbereid dat vervolgens nog aan de Raad van State moest voorgelegd worden. Het arrest geeft reeds maanden aanleiding tot het niet invullen van heel wat mandaten. Zeer concreet vraag ik u dan ook of de Raad van State inmiddels reeds zijn advies heeft verleend over het nieuwe voorstel en of dit voorstel van koninklijk besluit moet aangepast worden. Wat is hieromtrent het standpunt van de Raad van State? Mogen wij de publicatie van dit koninklijk besluit binnenkort verwachten? Wat is het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht over het voorgelegde besluit? Werd hierover met hen overleg gepleegd?

01.02 Minister **Christian Dupont**: Mijnheer de voorzitter, ik dank de heer Verherstraeten voor zijn felicitaties.

In antwoord op uw vraag, mijnheer de volksvertegenwoordiger, wil ik u de volgende elementen meedelen. Naar aanleiding van het schorsingsarrest van de Raad van State van 17 december 2003,

01.01 Servais Verherstraeten (CD&V): Le Conseil d'Etat a suspendu les jurys séparés pour la nomination des hauts fonctionnaires car ils portaient atteinte au principe d'égalité des chances. L'ancien ministre de la fonction publique allait présenter une nouvelle réglementation à ce propos. Le nouveau ministre a entre-temps déclaré dans la presse qu'une solution était disponible.

Le Conseil d'Etat a-t-il déjà émis un avis sur la nouvelle proposition? Le nouvel arrêté royal sera-t-il publié prochainement? Quel est l'avis de la Commission permanente de contrôle linguistique?

01.02 **Christian Dupont**, ministre: Le gouvernement a arrêté toutes les procédures de sélection pour les fonctions de management et d'encadrement à la suite de l'arrêt de suspension. La nouvelle

waarover u sprak, heeft de regering met het oog op een voorzichtig en doortastend openbaar beheer beslist alle selectieprocedures voor management- en staffuncties te onderbreken. Er werd dus een nieuw selectieproces voorbereid en goedgekeurd door de Ministerraad dat uit de volgende elementen bestaat.

Er komt één unieke commissie, zowel voor de Franstalige als Nederlandstalige kandidaten, die de kandidaten voor eenzelfde functie zal selecteren. Deze commissie zal worden voorgezeten door de afgevaardigd bestuurder van Selor of diens afgevaardigde. De voorzitter moet zijn kennis van de andere landstaal bewezen hebben. Indien deze kennis niet werd bewezen zal hij worden bijgestaan door een wettelijk tweetalig persoon om de eenheid van rechtspraak te verzekeren.

De commissie zal overigens worden samengesteld uit vier externe experts inzake management en human resources, twee externe experts die gespecialiseerd zijn in het vakgebied waarvoor de kandidaat solliciteert en vier ambtenaren. De commissie wordt dus samengesteld uit interne en externe leden waardoor haar transparantie en objectiviteit verzekerd wordt.

Ik voeg eraan toe dat deze commissie taalkundig paritair zal worden samengesteld. Vanzelfsprekend zal deze commissie net zoals dat voordien het geval was de competenties evalueren die eigen zijn aan de functie die moet worden ingevuld. Bovendien zal de evaluatie van de managementcompetenties die voorheen werd uitgevoerd door dure consultancybureaus voortaan gebeuren binnen de commissie. Hiertoe zal Selor een reeks geïnformatiseerde tests ontwikkelen die ter informatie worden overgemaakt aan de selectiecommissie. Deze reeks tests moet bekwaamheden testen zoals het informatiebeheer, de organisatorische vaardigheden enzovoort.

Deze koninklijke besluiten werden uiteraard voor advies voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Het college ad hoc heeft op 11 maart 2004 zijn advies gegeven en enkele opmerkingen van formele en wetgevingstechnische aard geformuleerd - waarop integraal geantwoord werd – alsook een opmerking ten gronde over de objectiviteit van de procedure voor de samenstelling van de commissie.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State stelt immers vast dat de rechtstreekse inmenging van de regering in de samenstelling van de selectiecommissie een gevaar inhoudt voor de onafhankelijkheid en de objectiviteit van de procedure die tot dan toe gewaarborgd werden door het exclusief optreden van Selor. Met andere woorden, het hoog college vreest dat door de inmenging van de regering de rol en de onafhankelijkheid van Selor bij de samenstelling van de selectiecommissie beperkt zullen worden.

Le Conseil des ministres a donc complété le projet d'arrêté royal afin d'assurer que, si le gouvernement décide de modifier la composition de la commission de sélection, il ne pourra le faire qu'en refusant de manière dûment motivée la présence de l'un ou l'autre membre de la commission. Le Selor devra alors proposer une nouvelle composition en tenant compte des remarques du gouvernement.

Le rapport au Roi a également été complété afin d'y préciser la

procédure de sélection approuvée par le Conseil des ministres comprend les éléments suivants: un seul jury pour les candidats francophones et néerlandophones, présidé par un membre bilingue et composé de quatre experts externes en management et en ressources humaines, de deux experts externes spécialisés dans la discipline concernée et de quatre fonctionnaires. Cette composition permet de garantir la transparence et l'objectivité.

Le jury sera composé paritairement du point de vue linguistique et évaluera les compétences propres à la fonction vacante. En outre, l'évaluation des compétences de management ne sera plus réalisée par un bureau de consultance externe, mais par la commission de sélection elle-même. Le Selor mettra au point une série de tests informatisés à cet effet.

Les arrêtés royaux ont été soumis au Conseil d'État. Le 11 mars, celui-ci a rendu un avis comportant certaines observations d'ordre légistique, dont il avait déjà été tenu compte, ainsi qu'une observation de fond en ce qui concerne l'objectivité de la procédure relative à la composition de la commission. L'immixtion directe du gouvernement dans cette procédure représente en effet un danger pour l'objectivité de la sélection et pour l'indépendance du Selor lors de la composition de la commission.

Het ontwerp van koninklijk besluit werd, net zoals het verslag aan de Koning, zodanig aangevuld door de Ministerraad dat deze laatste terdege moet motiveren waarom een lid van de commissie wordt geweigerd.

procédure décrite ci-avant et d'insister sur le besoin impérieux pour le gouvernement de motiver sa décision.

L'arrêté royal qui concrétise ce processus a été signé par le chef de l'Etat le 15 juin 2004 et publié au *Moniteur belge* le 23 juillet 2004 pour les fonctions de management dans les services publics fédéraux.

Het koninklijk besluit waarmee dit proces in concrete vorm werd gegoten, werd door het Staatshoofd ondertekend op 15 juni 2004 en in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd op 23 juli 2004 voor de managementfuncties bij de federale overheidsdiensten. Het koninklijk besluit met betrekking tot de staffuncties is gedateerd op 15 juni van dit jaar en het werd gepubliceerd op 7 juli 2004. De koninklijke besluiten met betrekking tot de mandaatfuncties bij het Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg en bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen werden ondertekend op 12 juli 2004 en gepubliceerd op 3 augustus 2004. Het koninklijk besluit met betrekking tot de mandaatfuncties bij de openbare instellingen van sociale zekerheid werd ondertekend op 12 juli 2004 en gepubliceerd op 13 augustus 2004.

L'arrêté royal sur les fonctions de management dans les services publics fédéraux a été revêtu de la signature royale le 15 juin 2004 et publié au *Moniteur belge* le 23 juillet 2004. L'arrêté royal sur les fonctions d'encadrement date du 15 juin 2004 et a été publié le 7 juillet 2004. Les arrêtés royaux sur les fonctions sous mandat au Centre d'expertise des soins de santé et à l'AFSCA ont été signés le 12 juillet 2004 et publiés le 3 août 2004. L'arrêté royal sur les fonctions sous mandat dans les institutions publiques de Sécurité sociale date du 12 juillet 2004 et a été publié le 13 août 2004.

Finalement, je puis vous informer que le nouvel appel à candidats pour les fonctions de management dans les établissements scientifiques a été publié le 27 septembre 2004 au *Moniteur belge*. Les sélections reprendront dès lors au début du mois d'octobre. En effet, les candidats retenus pour les sélections suspendues dans les établissements scientifiques sont d'office retenus pour participer à la nouvelle procédure.

Op 27 september 2004 werd in het *Staatsblad* de nieuwe oproep tot kandidaten voor managementfuncties in wetenschappelijke instellingen gepubliceerd. De selecties zullen begin oktober worden hervat. De kandidaten die in aanmerking kwamen voor de uitgestelde selecties komen ambtshalve in aanmerking voor de nieuwe procedure.

Le **président**: Je rappelle pour le bon ordre de nos travaux que la durée d'une question - réponse ne doit pas excéder cinq minutes.

01.03 Servais Verherstraeten (CD&V): Mijnheer de voorzitter, indien de minister een grote openheid betoont, moet het Parlement en a fortiori parlementsleden hem daarin niet ontmoedigen.

Mijnheer de minister, ik dank u voor het duidelijk antwoord. Werden de koninklijke besluiten voor advies voorgelegd aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht? Welke opmerkingen heeft de commissie gemaakt?

01.04 Christian Dupont, ministre: Monsieur le président, ces arrêtés ne doivent pas être soumis à l'avis de la CPCL car lui sont soumises toutes les affaires d'ordre général qui concernent l'application des lois sur l'emploi des langues en matière administrative et non pas les arrêtés d'exécution de ces lois.

01.05 Servais Verherstraeten (CD&V): Mijnheer de minister, in legis

01.03 Servais Verherstraeten (CD&V): Les arrêtés royaux ont-ils été soumis pour avis à la Commission permanente de contrôle linguistique? Celle-ci a-t-elle formulé des observations?

01.04 Minister Christian Dupont: De uitvoeringsbesluiten moeten niet voor advies aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht worden voorgelegd.

01.05 Servais Verherstraeten

hebt u gelijk. Op basis van de opmerkingen die de Vaste Commissie voor Taaltoezicht per briefwisseling had bezorgd, zowel aan minister Van den Bossche naar aanleiding van de functionele tweetaligheid als aan uw voorgangster minister Arena, stel ik vast dat er zeer kritische bedenkingen waren geformuleerd. Het leek mij dan ook de logica zelf dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht daarbij minstens voor de opmaak van die ontwerpen van koninklijke besluiten betrokken zou worden omwille van de taalgevoeligheid. Ook aan het advies van de Raad van State, die vreest voor de objectieve invulling van die topmandaten in onze federale administratie, voelt u dat die zaak gevoelig ligt. Ik betreurt dat dit niet gebeurd is.

Ik vrees dan ook dat aan de top van de administratie eigenlijk nog te veel discretionaire bevoegdheid en te veel politisering het gevolg zal zijn. Dat heeft allemaal te maken met de invulling en met het feit dat slechts een functionele tweetaligheid is vereist van de top van onze federale administratie. In een tweetalig land hoort de top ook tweetalig te zijn en te kunnen functioneren om iedereen gelijk te kunnen behandelen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Vraag van de heer Filip De Man aan de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen over "de studie over het Vlaams Blok" (nr. 3780)

02 Question de M. Filip De Man au ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes et de l'Egalité des chances sur "l'étude portant sur le Vlaams Blok" (n° 3780)

02.01 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil u ook welkom heten, hoewel ik u wellicht iets minder succes toewens dan mijn voorganger.

Ten eerste, wat stellen wij vast? Ondanks het feit dat u een nieuweling bent, slaagt u er in om meteen te innoveren. We maken dus mee dat een PS-minister op kosten van de staatskas een studie bestelt over de redenen van het succes van de oppositie. Dat lijkt mij, mijnheer de minister, met alle respect, deontologisch ontoelaatbaar. Als de PS zo nodig wil uitvissen hoe ze het Vlaams Blok kan bestrijden, dan moet ze die studie uit eigen zak betalen. Ik geef toe dat dit niet de gewoonte is in Wallonië, maar toch.

Ten tweede, die studie komt in feite neer, mijnheer de minister, op een bekentenis van formaat. Het beleid heeft gefaald tot en met. Dat zegt u eigenlijk met zoveel woorden in diverse krantenartikels. De regeringen in dit land, voorzitter, collega's, zijn nu al vijftien jaar bezig met wat ze een grootstedelijk beleid noemen. Dat is begonnen begin de jaren '90, nog onder minister Van den Bossche. We hebben veiligheidscontracten gehad, we hebben samenlevingscontracten gehad, enzovoort. Na elke overwinning van het Vlaams Blok werd in alle steden nog eens een extra blik straathoekwerkers opengetrokken en werd nog maar eens een speelpleintje opgefrist en dit allemaal om de welbekende jongeren ter wille te zijn. Alleen, mijnheer de minister, - ik roep misschien in de woestijn, maar ik zeg het u toch - die risicjongeren zoals ze beleefd worden omschreven, willen geen animatoren en ook geen schommel. Zij willen een BMW en als het

(CD&V): La Commission permanente de contrôle linguistique a formulé des observations critiques au sujet du bilinguisme fonctionnel. Il aurait dès lors été logique de l'associer à la rédaction des projets d'arrêtés royaux. L'avis du Conseil d'Etat indique également qu'il s'agit d'une question sensible.

Je crains que le sommet de l'administration ne dispose d'un pouvoir trop discrétionnaire, qui entraînera une politisation, liée au pourvoi des mandats et au bilinguisme fonctionnel des fonctionnaires dirigeants de l'administration fédérale. Dans un pays bilingue, le sommet de la hiérarchie se doit d'être bilingue.

02.01 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Il est inadmissible qu'un ministre PS commande, aux frais du contribuable, une étude sur les succès engrangés par l'opposition. Si le PS veut savoir comment contrer la montée du Vlaams Blok, il doit payer ce type d'analyse lui-même.

Cette mission d'étude est un terrible aveu. Elle équivaut à reconnaître que cette fameuse politique des grandes villes a échoué lamentablement. La politique de dorlotement n'a abouti à aucun résultat. Pour les gens, les milliards investis dans la réussite de la société multiculturelle n'ont rien changé.

Les illégaux et les demandeurs d'asile continuent à affluer, la terreur urbaine continue de régner et les revendeurs de drogue se livrent impunément à leur commerce. A cette situation, le

even kan een onderdanige versie van Claudia Schiffer op de passagierszetel.

Heel die pamperspolitiek heeft, zoals bekend, niets opgeleverd. U zegt dat zelf. Ik citeer u: "Il y a encore des désenchantements dans certains quartiers". Dit is een mooi eufemisme om te zeggen dat u niet goed bezig waart. Ondertussen kost een en ander de belastingbetaler natuurlijk pakken geld. Zowel via de federale regering als via de Gewesten, de provincies en de gemeenten werden jarenlang miljarden franken geïnvesteerd in het welslagen van de multiculturele maatschappij, maar de bevolking ziet geen verandering, wel integendeel.

De asielzoekers blijven toestromen, de illegalen palmen hele wijken in, in sommige buurten blijft het straatterror bestaan en blijft men drugs dealen zoals bijvoorbeeld in de nabijheid van scholen. De avondklok voor de eerbare burger is nog steeds een feit.

Nadat de bevolking op 13 juni het zoveelste krachtige signaal gaf, zien wij nu dat men een studie laat uitvoeren. Dit wordt dan de elfdertigste studie.

Mijnheer de minister, het kan toch zo simpel zijn. Voer gewoon de oplossingen door die het Vlaams Blok in zijn programma vermeldt en u zit op het goede spoor. Ik zal u straks een exemplaar van ons programma bezorgen en ik hoop dat u dit wil lezen. Ik hoop dat u op die manier een hoop tijd en een hoop belastinggeld zult uitsparen. Bij de lectuur ervan zult u trouwens ook begrijpen waarom het Vlaams Blok bijna 1 miljoen stemmen behaalde, wat meer is dan uw partij, met name 860.000 stemmen voor de PS.

Naast kritiek op het principe zelf heb ik toch enkele concrete vragen.

Wie zal die studie uitvoeren? Welk budget werd hiervoor vrijgemaakt? Wanneer mogen wij een verslag verwachten? Wanneer worden de bevindingen van de sociologen – ik neem aan dat weer een ganse reeks sociologen zullen worden ingeschakeld – omgezet in beleidsmaatregelen?

02.02 Minister **Christian Dupont**: Mijnheer de voorzitter, in antwoord op de vraag van de volksvertegenwoordiger wil ik graag de volgende elementen meedelen.

In de eerste plaats wijs ik erop dat ik, in tegenstelling tot wat de vraagstelling doet vermoeden, niet de bedoeling heb een studie te laten uitvoeren over het Vlaams Blok. Als minister van grootstedenbeleid alsook van maatschappelijke integratie en de interculturele dialoog wordt mijn aandacht opgeëist door de stem van bepaalde extremistische partijen in de grootsteden. Dat verschijnsel houdt mij bezig, omdat het de democratische grondslag van onze samenleving in gevaar kan brengen en omdat het ongetwijfeld wijst op een gevoel van onbehagen bij de wijkbewoners.

Het lijkt mij belangrijk aandacht te schenken aan deze boodschap en te weten te komen of het gevoerde beleid, dat over het algemeen een succes is, ter discussie wordt gesteld en zo ja, waarom. Wij moeten nagaan welke enerzijds de macrofactoren zijn die bepalend zijn bij dit stemgedrag, zoals de economische crisis op Europees vlak of de

gouvernement répond par une énième étude sur le sujet. J'invite le ministre à prendre connaissance du programme politique du Vlaams Blok et à le mettre en oeuvre. Peut-être alors comprendra-t-il pourquoi le Vlaams Blok récolte autant de voix.

Qui va réaliser l'étude? Quel en est le budget? Pour quand sont attendus les résultats?

02.02 **Christian Dupont**, ministre: Je n'ai pas l'intention de demander une étude sur le Vlaams Blok. Je m'intéresse plutôt à la voix que font entendre certains partis extrémistes dans les grandes villes, message auquel il importe de prêter attention. Je veux savoir quels sont les macro-facteurs – tels que la crise économique à l'échelle européenne – et les micro-facteurs – tels que la qualité de vie dans nos quartiers – qui déterminent le comportement de vote.

A mes yeux, il se justifie parfaitement, d'un point de vue démocratique, d'examiner

internationale spanningen, en anderzijds de microfactoren zoals het samenleven en de levenskwaliteit in onze wijken. Het is mijns inziens democratisch totaal verantwoord na te gaan hoe de inwoners staan tegenover het beleid waarmee ze direct te maken krijgen en om dan desgevallend correcties aan te brengen. Ik kies voor het laatste.

De studie die zal worden uitgevoerd door academici, moet leiden tot de invoering van een barometer die de tevredenheid van de inwoners van de grote steden weergeeft door hun vragen te stellen over verscheidene problemen. Zodoende krijgen wij informatie over de personen die voor extremistische partijen stemmen, want wij gaan ervan uit dat hun stem een belangrijke boodschap inhoudt, zonder dat we de kiezers van andere partijen of de niet-stemmers vergeten.

De conclusies van de studie moeten, enerzijds, een middel zijn om onze acties af te stemmen op de kansarme wijken. Anderzijds dienen ze ook om voorzieningen te treffen voor een openbaar optreden, vooral op het vlak van de maatschappelijke integratie, zodat ze zo goed mogelijk tegemoetkomen aan de behoeften van de bewoners.

Ik ben er zeker van dat alle verkozenen verheugd zullen zijn over het voornemen om het beleid aan te passen aan de verwachtingen van de mensen.

02.03 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik hoor eerst en vooral dat de studie niet over het Vlaams Blok gaat, maar dus wel over de extremistische partijen. Het verschil is, denk ik, in de ogen van de minister dus bijzonder klein.

Ten tweede, mijnheer de minister, ik weet niet of u germanist bent. Als u echter stelt dat het grootstedelijk beleid over het algemeen een succes is, dan hebt u zich waarschijnlijk versproken. Ik kan echt niet geloven dat u dat meent.

Voorts wil ik u toch doen opmerken dat men het heel merkwaardig zou vinden indien een Vlaams Blok-minister een studie zou bestellen over de manier waarop, bijvoorbeeld, de PS zich verrijkte door corruptie tijdens de voorbije jaren. Men zou daar toch enige vragen bij stellen. Ik blijf met de vraag zitten hoe het mogelijk is dat een socialistisch minister het zich aanmatigt om even de bevolking te gaan screenen - dat lijken bijna Oostblok-toestanden - om te zien waarom zij nu eigenlijk durft op dat vermaledijde Vlaams Blok te stemmen. Dat is deontologisch niet verantwoord.

Mijnheer de voorzitter, ten slotte moet ik vaststellen dat ik geen antwoord krijg op de vraag welk budget daarvoor wordt vrijgemaakt. Ik krijg ook geen antwoord op de vraag wie precies de studie gaat uitvoeren en wanneer het verslag zal worden omgezet in beleidsmaatregelen. De minister verdient enig krediet, omdat hij net aan zijn moeilijke taak is begonnen. Ik zou niettemin toch ook een paar antwoorden op mijn vragen moeten krijgen.

Ik kan alleen maar eindigen met de vaststelling dat, als ik de kranten mag geloven van gisteren en vandaag, de begroting toch minstens nog anderhalf jaar zal moeten wachten op het nieuwe beleid van de minister die verantwoordelijk is voor de grootstedelijke problematiek. En dat, nogmaals, terwijl het recept klaarligt, mijnheer de minister. Ik zal u dus met veel plezier het programma van het Vlaams Blok

l'attitude des citoyens face à la politique mise en œuvre, afin d'apporter, le cas échéant, des corrections à cette dernière. L'étude, réalisée par des universitaires, doit permettre d'établir un baromètre reflétant le niveau de satisfaction des habitants des grandes villes. Je suis convaincu que tous les élus applaudissent à la volonté d'adapter la politique aux attentes des citoyens.

02.03 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Je pense qu'on s'étonnerait qu'un ministre du Vlaams Blok commande une étude sur la manière dont le PS, par exemple, s'est enrichi ces dernières années grâce à la corruption. Je persiste à affirmer que rien ne justifie qu'on sonde la population pour déterminer les raisons pour lesquelles elle a osé voter pour le Vlaams Blok tant honni.

J'observe que vous n'avez par répondu à mes questions sur le budget, sur les auteurs de l'étude et sur le délai dans lequel le rapport sera traduit en mesures politiques.

Si je puis me fier aux informations parues dans la presse, nous devons encore attendre un an et demi au moins avant que le ministre responsable de la problématique des grandes villes présente sa nouvelle politique, alors que nous avons la solution. Je vais transmettre au ministre le programme du Vlaams Blok qui comporte les solutions pour Bruxelles, Gand, Anvers et Liège.

overhandigen waarin een aantal remedies staat, waar eigenlijk het hele recept in staat om iets te doen aan de problematiek in grote steden als Brussel, Gent, Antwerpen en Luik.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Question de M. Mohammed Boukourna au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les observations du Comité des droits de l'homme des Nations Unies à Genève à propos de la détention en zone de transit en Belgique" (n° 3475)

03 Vraag van de heer Mohammed Boukourna aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de opmerkingen van het VN-Comité voor de Rechten van de Mens in Genève over het opsluiten van vreemdelingen in de transitzone in België" (nr. 3475)

03.01 **Mohammed Boukourna** (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, il y a quelques semaines, comme d'autres États, la Belgique a été mise sous la loupe du Comité des droits de l'homme des Nations Unies à Genève. L'objectif était de rendre compte de la situation des droits de l'homme dans notre pays et des suites données aux précédentes observations de ce comité.

En ce qui concerne la détention en zone de transit, le Comité des Nations unies avait déjà demandé des explications au gouvernement en novembre 2003. Les explications fournies le lundi 12 juillet dernier par un représentant de l'Office des étrangers n'ont apparemment pas convaincu le comité qui parle, à propos de la détention en zone de transit, de détention arbitraire. En effet, quand une ordonnance de mise en liberté des étrangers retenus administrativement est prononcée par la chambre du conseil, l'Office des étrangers les ramène à la frontière dans une zone de transit de l'aéroport de Zaventem sans possibilité de mise en circulation sur le territoire belge.

Le mardi 13 juillet, la Ligue belge des droits de l'homme était invitée à donner sa vision des choses en complément du rapport officiel du gouvernement. En effet, le Comité souhaitait obtenir des explications sur plusieurs points qui l'interpellaient dans le rapport du gouvernement.

Enfin, si nous savons que les autorités compétentes ne considèrent pas la mise en zone de transit comme une mesure d'enfermement, le Comité pour la prévention de la torture a cependant considéré que des personnes refoulées qui ne font l'objet d'aucune mesure formelle de placement en détention pouvaient être considérées comme étant privées de liberté. Il a aussi exprimé sa préoccupation à l'égard de la pratique de l'Office des étrangers et des conditions inhumaines ou dégradantes du placement de ces personnes.

Devant ce constat, monsieur le ministre, quelles mesures comptez-vous prendre pour mettre fin à ces traitements consistant à enfermer des personnes précédemment remises en liberté par la chambre du conseil?

03.02 **Patrick Dewael**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, à la lecture des recommandations formulées par le Comité des droits de l'homme, j'ai constaté que celui-ci n'a écouté qu'un seul son de cloche et qu'il n'a pas mesuré la portée des positions qu'il a adoptées. Comme j'ai déjà eu l'occasion de le faire remarquer à de

03.01 **Mohammed Boukourna** (PS): Het VN-mensenrechtencomité in Genève wijdt een onderzoek aan België, meer bepaald aan de opsluiting in de transitzone. De Belgische Liga voor de mensenrechten werd naar haar visie op de feiten gevraagd. Het comité ter voorkoming van foltering is van oordeel dat de opsluiting van teruggedreven personen, tegen wie geen enkele formele opsluitingsmaatregel werd genomen, als vrijheidsberoving kan worden beschouwd. Het comité toonde zich ook bezorgd over de praktijken van de Dienst Vreemdelingenzaken en over de onmenselijke omstandigheden waarin die mensen worden vastgehouden.

Welke maatregelen zal u nemen om een eind te maken aan de opsluiting van personen nadat door de raadkamer een beslissing tot invrijheidstelling werd genomen?

03.02 Minister **Patrick Dewael**: De beslissing van de raadkamer betreft de vrijheidsbenemende maatregel en doet geen afbreuk aan de van toepassing blijvende

nombreuses reprises, je vous rappelle que la décision de la chambre du conseil ne porte que sur la mesure privative de liberté et qu'elle ne porte pas atteinte à la décision de refus d'accès au territoire.

Cette décision de refus d'accès au territoire est toujours d'application et le recours contre une décision de ce type relève uniquement de la compétence du Conseil d'Etat. Dans son arrêt du 11 janvier 2003, ce dernier a d'ailleurs précisé que l'étranger qui est remis en liberté est replacé dans la situation antérieure à la décision de maintien en détention et que la décision de refus d'accès au territoire demeure toujours d'application.

Il convient également de rappeler que les étrangers qui sont transférés dans la zone de transit après que la chambre du conseil ait ordonné leur libération d'un centre fermé ont la possibilité de quitter le territoire à plusieurs reprises.

Saisi quant à la situation de l'un des étrangers qui s'obstinait dans son refus de quitter le territoire, le président du tribunal de première instance de Bruxelles a d'ailleurs estimé que "étant donné que seul le refus de l'intéressée d'obtempérer à la décision de refoulement est à l'origine de la situation qu'elle vit actuellement et qu'elle a créé elle-même la situation d'urgence dont elle se prévaut, l'objectif de la présente procédure ne peut avoir pour effet de lui accorder un droit d'accès officieux au territoire".

En ce qui concerne plus précisément votre question, je vous répondrai que la situation dénoncée par le comité était une question de circonstances, que les personnes qui se trouvaient dans la zone de transit au début de l'année sont toutes finalement retournées dans leur pays et que le transfert d'étrangers dans la zone de transit n'a lieu que de manière exceptionnelle.

Je vous signale aussi que les étrangers refoulés qui seraient éventuellement mis en liberté par une chambre du conseil à l'avenir pourront faire l'objet d'une escorte en vue de leur refoulement effectif, ce qui limitera considérablement la durée du séjour des personnes concernées dans la zone de transit.

03.03 Mohammed Boukourna (PS): Monsieur le président, je n'ai pas grand-chose à ajouter. Je constate qu'il n'existe aucune possibilité de casser ce cercle vicieux qui consiste à enfermer les personnes qui ont été précédemment remises en liberté, tout cela pour une question juridique, certes, mais c'est la situation actuelle. Je prends acte de cette difficulté de sortir de ce cercle vicieux sinon en procédant à des expulsions. J'ajoute que j'entends le ministre annoncer que, dorénavant, ces expulsions pourront encore être facilitées.

03.04 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, je ne peux que répéter, une fois de plus, qu'une mise en liberté par une chambre du conseil n'ouvre aucun droit de séjour sur le territoire. L'un n'a rien à voir avec l'autre!

L'incident est clos.

beslissing tot weigering van de toegang tot het grondgebied. Beroep tegen een beslissing van dit type behoort tot de bevoegdheid van de Raad van State.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Brussel oordeelde dat: "aangezien alleen de weigering van de betrokkene om gevolg te geven aan de beslissing tot uitwijzing aan de oorsprong ligt van de situatie waarin zij zich nu bevindt en aangezien zij de dringende situatie waarop zij zich beroept zelf heeft veroorzaakt, kan de huidige procedure niet tot gevolg hebben dat haar een officieus recht op toegang tot het grondgebied wordt verleend".

Uitgewezen vreemdelingen die eventueel door een raadkamer in vrijheid werden gesteld, kunnen in de toekomst worden begeleid met het oog op hun daadwerkelijke uitwijzing, wat hun verblijf in een transitzone verkort.

03.03 Mohammed Boukourna (PS): Ik stel vast dat er geen enkele mogelijkheid bestaat om die vicieuze cirkel te doorbreken waardoor mensen die eerder in vrijheid werden gesteld, toch worden opgesloten. Ik voeg hieraan toe dat ik van de minister heb vernomen dat het uitzetten van illegale vreemdelingen voortaan zal worden vergemakkelijkt.

03.04 Minister Patrick Dewael: Een invrijheidstelling door een raadkamer verleent geen recht tot verblijf op het grondgebied.

Het incident is gesloten.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, collega's, wij komen thans aan de vraag van de heer Dirk Claes betreffende de pensioenen van het brandweerpersoneel.

Le **président**: Nous passons maintenant à la question de M. Dirk Claes concernant les pensions du personnel des services d'incendie.

03.05 Dirk Claes (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik heb een vraag van technische aard. Daarom zal ik proberen het kort te houden. Mijn vraag heeft betrekking op de pensioenen van het brandweerpersoneel. Het gaat over de wet van 3 februari 2003, die artikel 156 van de nieuwe gemeentewet wijzigt.

03.06 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, ik ben bereid te luisteren naar de heer Claes, maar het probleem dat hij aanhaalt valt niet onder mijn bevoegdheid, maar onder de bevoegdheid van de heer Tobback. Ik laat het uiteraard aan uw wijsheid, maar in mijn antwoord moet ik verwijzen naar collega Tobback. Mijnheer Claes, ik heb hem trouwens al gemeld dat u hem daarover een vraag zult stellen.

03.06 Patrick Dewael, ministre: Ce problème ne relève pas de ma compétence. J'en ai déjà informé le ministre Tobback.

03.07 Dirk Claes (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik ga daarmee akkoord en ik zal de vraag aan minister Tobback stellen. Het heeft geen zin ze nu te stellen. Dat is geen probleem.

03.07 Dirk Claes (CD&V): Dans ce cas, je lui adresserai ma question.

04 Questions et interpellation jointes de

- Mme Jacqueline Galant au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la carte d'identité électronique" (n° 3520)
- M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la pénurie de lecteurs de cartes au sein des services publics" (n° 3554)
- M. Servais Verherstraeten au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les frais occasionnés pour la commune de Mol par la prochaine introduction de la carte d'identité électronique" (n° 3576)
- M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le surcoût que la carte d'identité électronique représente pour les communes" (n° 400)
- M. Melchior Wathelet au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les problèmes rencontrés dans le cadre du projet de généralisation de la carte d'identité électronique dans l'ensemble des communes de Belgique" (n° 3672)
- Mme Nancy Caslo au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'introduction de la carte d'identité électronique" (n° 3789)

04 Samengevoegde vragen en interpellatie van

- mevrouw Jacqueline Galant aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de elektronische identiteitskaart" (nr. 3520)
- de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het gebrek aan kaartlezers bij de overheidsdiensten" (nr. 3554)
- de heer Servais Verherstraeten aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de kosten voor de gemeente Mol door de geplande invoering van de elektronische identiteitskaart" (nr. 3576)
- de heer Dirk Claes tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de extra kosten voor de gemeenten in verband met de elektronische identiteitskaart" (nr. 400)
- de heer Melchior Wathelet aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de moeilijkheden bij de uitvoering van het project ter veralgemening van de elektronische identiteitskaart in alle Belgische gemeenten" (nr. 3672)
- mevrouw Nancy Caslo aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de invoering van de elektronische identiteitskaart" (nr. 3789)

04.01 Jacqueline Galant (MR): Monsieur le président, monsieur le

04.01 Jacqueline Galant (MR):

ministre, le gouvernement a donné son feu vert pour l'introduction généralisée de la carte d'identité électronique et ce, après l'essai concluant relatif à la distribution de celle-ci dans 11 communes-pilotes.

Concrètement, la carte d'identité électronique rejoindrait le porte-feuille de chaque citoyen belge d'ici 2007, voire au plus tard d'ici 2009. Toutes les communes doivent donc s'équiper et mettre tout en œuvre pour parvenir à terminer cette tâche dans les temps. Mais les informations sont distillées au compte-gouttes et, pour l'heure, nous ne disposons que de très peu d'informations relatives à ce chantier. Le gouvernement fédéral promet aussi que cette opération ne coûtera rien aux communes. Or, il semble que celles-ci verront leurs factures de Belgacom augmenter en fonction des connexions réseaux et donc des lignes ADSL qui seront louées pour cette opération. Il apparaît aussi que, malgré les échéances qui se rapprochent, les sociétés informatiques ne soient pas tout à fait prêtes. Il en serait également de même pour les autres services publics.

En outre, on peut aussi s'interroger sur l'aspect sécuritaire de cette carte électronique qui n'affiche que peu de données visibles à l'œil nu. Comment dès lors les policiers pourront-ils vérifier les données privées de la personne contrôlée? Je crois que les citoyens mais aussi les bourgmestres qui seront chargés d'équiper leurs communes des installations adéquates sont en droit de se poser maintes questions.

Pour ma part, j'ai eu l'occasion de rencontrer un préposé de la société privée d'informatique. Il n'a pas été capable de m'apporter les réponses que j'attendais. Dès lors, monsieur le ministre, pourriez-vous me donner les précisions sur les points suivants?

Avez-vous établi un calendrier précis quant au délai exact fixé pour les communes?

Quel sera le coût réclamé aux communes pour l'équipement indispensable à la conception de ces cartes?

Quel sera le coût pour les citoyens qui seront dans l'obligation de se munir de cette carte d'identité électronique?

Comment comptez-vous informer la population?

Quelles sont les notions de sécurité qui accompagneront la carte? Par exemple, pour la vérification de l'adresse par les policiers, ces derniers devront-ils transporter en patrouille un appareil permettant de lire les données d'identité de chaque citoyen?

Le **président**: La parole est maintenant à M. Claes qui a déposé une question et une interpellation. Monsieur Claes, peut-on considérer que votre intervention ne fera qu'une?

04.02 Dirk Claes (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik mag dus zowel mijn interpellatie als mijn vraagstelling nu houden?

Le **président**: A mon sens oui, puisque cela concerne le même sujet.

04.03 Dirk Claes (CD&V): Goed. Ik zal eerst de vraag stellen en dan overgaan tot de interpellatie. Mijn collega komt zo dadelijk; die zit momenteel in een andere commissie.

Omdat op de nieuwe elektronische identiteitskaart geen adres van de houder meer vermeld staat kregen de Belgen die al over zo'n kaart

Elke Belgische burger zou tegen 2007 en uiterlijk in 2009 houder van een elektronische identiteitskaart moeten zijn. De gemeenten, die de nodige apparatuur moeten aanschaffen en organisatorische voorbereidingen moeten treffen om aan die doelstelling te voldoen, plaatsen vraagtekens bij de meerkosten die onder meer uit de ADSL-verbindingen voortvloeien.

Zullen de computerfirma's en de overige openbare diensten klaar zijn?

Wat te denken van een elektronische kaart waarop maar weinig gegevens zichtbaar zijn aangebracht?

Welke termijn werd voor de gemeenten vooropgesteld? Hoeveel zal die apparatuur aan de gemeenten kosten? Hoeveel zal dat aan de burger kosten? Op welke manier zal u de bevolking inlichten? Hoe zit het met de veiligheidsaspecten in verband met die kaart?

04.03 Dirk Claes (CD&V): Sur la nouvelle carte d'identité électronique, l'adresse du titulaire figure uniquement dans la puce et non plus sur la carte elle-même. Etant donné que de nombreux

beschikken er meteen ook een papieren adresbewijs bij. Het adres van de houder staat op de chip van de kaart, maar tal van diensten, zoals banken, kunnen die informatie niet van de chip lezen. In verband hiermee graag een antwoord op de volgende vragen.

Gemiddeld hoeveel procent van de bankklokken beschikt nog niet over een lezer om de chip van de elektronische identiteitskaart uit te lezen? Wanneer zal dit probleem verholpen zijn? Tijdens de proefperiode stonden de adressen nog op de kaart vermeld. Dat was expliciet op vraag van de banksector die over een zekere periode wou beschikken om zijn lezers aan te passen. Hoe verklaart u dat dit nog altijd niet opgelost is en dat die overgangperiode voor de banksector nog altijd niet afgelopen is?

Dienen politiekantoren en -voertuigen met lezers uitgerust te worden? Tegen wanneer zal dat voltooid zijn? Het is toch noodzakelijk dat, indien de politie aanhoudingen doet, ze onmiddellijk in de voertuigen de correcte identiteit kan nakijken op de elektronische identiteitskaart en er in de toekomst ook de adressen op kan terugvinden? In welke mate rijst het probleem ook bij overheidsdiensten zoals de OCMW's? Wie betaalt in dat geval de kaartlezers? Hoe valt dat te rijmen met de belofte dat de organisatie kosteloos zou zijn voor de gemeenten? Tot zover wat betreft de kaartlezers.

Dan zou ik hier graag mijn interpellatie aan toevoegen. De interpellatie betreft de extra kosten voor de gemeenten in verband met de elektronische identiteitskaart. Tegen 2009 zou elke Belg een elektronische identiteitskaart moeten hebben. Toen de regering besloot om ze veralgemeend in te voeren garandeerde ze dat de operatie voor de gemeenten kosteloos zou zijn. Zo bepaalt ook het federaal regeerakkoord dat de veralgemening zonder kosten voor de gemeenten zou gebeuren. Enkel het onderhoud, het materieel en de bedragen van het abonnement voor de telecommunicatie zouden de gemeenten moeten bekostigen. Er werd ook aan de gemeenten beloofd om in één personeelslid en één pc-opstelling per 10.000 inwoners te voorzien.

Recent stroomden er echter berichten toe dat de regering de beloften niet kan nakomen. Zo dreigde onder meer de gemeente Schaarbeek ermee de uitreiking van de elektronische identiteitskaart uit te stellen indien de regering haar beloften niet zou nakomen. Ook in Antwerpen hebben we melding gekregen van serieuze problemen. Naar aanleiding daarvan hebben wij zelf een schriftelijke steekproef georganiseerd bij een vijftigtal gemeenten. De cijfers tonen aan dat in plaats van één personeelslid per 10.000 inwoners er slechts sprake is van één personeelslid per 30.000 inwoners. Bovendien moeten er meestal extra kaartlezers, extra printers en extra pc's aangekocht worden door de gemeenten. Verschillende gemeenten dreigen daardoor budgettaire problemen te krijgen en worden extra op kosten gejaagd, ook op het vlak van personeel en informaticamateriaal.

Ook de werkdruk bij de bevolkingsdiensten zal verhogen omdat de identiteitskaart om de vijf jaar moet worden vervangen – vroeger om de 10 jaar - en de vervanging zelf meer tijd in beslag zal nemen. Een snelle internetverbinding met het Rijksregister is nodig. Openingsuren van de bevolkingsdiensten zullen drastisch moeten worden uitgebreid. Andere diensten zoals de OCMW's zullen eveneens kaartlezers ter beschikking moeten krijgen.

services, dont les banques, ne sont pas à même de lire cette puce, les titulaires de la carte reçoivent également une attestation d'adresse imprimée.

Quand tous les services seront-ils à même de lire la puce de la carte d'identité électronique? Le secteur bancaire a sollicité, précédemment déjà, un régime transitoire : pourquoi ce problème n'a-t-il pas encore été résolu? Les bureaux et les véhicules de police ne doivent-ils pas également être équipés de lecteurs? Les CPAS sont-ils également confrontés à des problèmes? Qui paie ces lecteurs de cartes? Qu'en est-il de la promesse faite aux communes en ce qui concerne la gratuité de l'ensemble de l'opération?

Cette dernière question est également l'objet de mon interpellation. L'accord de gouvernement fédéral stipule que seuls l'entretien, le matériel et les montants de l'abonnement de télécommunication doivent être supportés par les communes. La généralisation de la carte d'identité électronique n'entraînerait aucun coût supplémentaire pour les communes, qui se sont en outre vu promettre qu'un membre du personnel et un PC seraient mis à leur disposition par tranche de dix mille habitants.

D'après les informations qui circulent, le gouvernement n'est pas en mesure de respecter ces engagements. Il ne serait question que d'un membre du personnel pour trente mille habitants et les communes doivent acheter elles-mêmes des lecteurs de cartes, des imprimantes et des PC supplémentaires.

Les services de la population vont être soumis à une pression de travail accrue étant donné que la carte d'identité doit être remplacée tous les cinq ans. Une connexion internet rapide avec le Registre de la population est indispensable et

Mijnheer de minister, ik kom tot mijn vragen.

Hoeveel gemeenten hebben zich reeds tot de FOD Binnenlandse Zaken gewend en hebben zich erover beklagd dat er minder personeel is dan hun oorspronkelijk was toegezegd? Wanneer zullen alle gemeenten de beloofde personeelsleden ter beschikking hebben? Op dit punt is er vertraging omdat de interesse bij personeelsleden die van de overheidsbedrijven naar de gemeenten moeten overstappen kleiner is dan verwacht. Erkent u, mijnheer de minister, dat het ter beschikking gestelde materiaal in vele gevallen onvoldoende is en de gemeenten bijkomende aankopen zal moeten doen? Is de federale regering bereid de gemeenten die kunnen aantonen dat ze over te weinig materiaal beschikken om de uitrol succesvol te laten verlopen alsnog bijkomend materiaal ter beschikking te stellen? Erkent u dat de gemeenten geconfronteerd worden met belangrijke extra kosten omdat ze in extra meubilair en kantoorruimte en uitbreiding van software en het netwerk moeten voorzien?

Normaliter zullen de ter beschikking gestelde personeelsleden slechts voor drie jaar worden ingezet, tot 2007. Zal de regering de gratis terbeschikkingstelling uitbreiden tot 2009 en eventueel later indien blijkt dat de uitrol onmogelijk is tegen 2009?

De besparingen verbonden aan de invoering van de elektronische identiteitskaart worden geraamd op 100 miljoen per jaar. Waarop zijn deze schattingen gebaseerd? Welke partij heeft deze berekeningen gemaakt? Na hoeveel jaar zal deze besparing bereikt worden? Is de elektronische identiteitskaart écht nodig om deze besparing te realiseren of kan dit ook op andere manieren?

Gaat men bij de berekening van de uitrol per gemeente uit van de huidige openingsuren van de bevolkingsdiensten of gaat men uit van nieuwe uren? In bepaalde berekeningen wordt er uitgegaan van openingsuren van 37 uur. Ik vrees dat weinig bevolkingsdiensten zo veel uren open zijn.

Op een vorige vraag antwoordde u dat de gunstregeling voor +75-jarigen vervalst. Op dit ogenblik moeten 75-jarigen hun identiteitskaart niet meer vernieuwen. Voortaan zouden zij echter ook om de vijf jaar hun identiteitskaart moeten laten vernieuwen. Werd er bij de berekening van de kosten van de uitrol zoals u hebt meegedeeld in antwoord op mijn schriftelijke vraag, hiermee reeds rekening gehouden?

Erkent u, mijnheer de minister, dat bepaalde gemeenten u hebben aangeschreven om te klagen over de dure onderhoudscontracten die de gemeenten jaarlijks moeten betalen?

Sommige gemeenten kregen enkel lijsten met kandidaten van De Post, Belgacom, personeelsleden van BIAC en Belgocontrol. Niet iedereen blijkt in eerste instantie te zijn opgeroepen. Hoe verklaart u dat?

04.04 Melchior Wathelet (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, je rejoins la plupart des questions qui ont été posées par mes deux collègues concernant la carte d'identité électronique. Je voulais vous parler plus précisément, en ce qui concerne ces cartes

des services tels que les CPAS auront eux aussi besoin de lecteurs de cartes.

Combien de communes se sont-elles déjà plaintes de la pénurie de personnel auprès du SPF Intérieur? Quand le personnel supplémentaire promis entrera-t-il en service? Le ministre reconnaît-il que les communes doivent consentir des achats supplémentaires? Le gouvernement fédéral est-il prêt à venir en aide aux communes qui ne disposent pas du matériel suffisant? Le personnel promis serait engagé jusqu'en 2007 : le gouvernement est-il prêt à prolonger l'engagement jusqu'en 2009?

La carte d'identité électronique devrait permettre d'économiser 100 millions par an. Sur quoi ces estimations se fondent-elles? Cette économie ne peut-elle pas être réalisée autrement? Le calcul tient-il compte du nombre d'heures d'ouverture effective des services de la population? Le régime de faveur pour les plus de 75 ans serait supprimé: le calcul en tient-il compte?

Le ministre reconnaît-il que certaines administrations communales lui ont adressé un courrier au sujet des contrats d'entretien onéreux qu'elles doivent payer chaque année? Comment le ministre peut-il expliquer le fait que sur les listes de certaines communes tous les habitants ne sont pas convoqués?

04.04 Melchior Wathelet (cdH): Bestaat er geen risico dat de ondernemingen die de informatiseringsopdracht hebben

d'identité électroniques, de l'informatisation qui va être liée à leur mise en service. En effet, pour la délivrance de ces cartes, une convention a dû être conclue avec le ministère de l'Intérieur dans le cadre de la mise à disposition du matériel informatique, à savoir deux PC pour un membre du personnel afin d'assurer un service ininterrompu en cas de panne.

Mes questions à ce sujet sont les suivantes. La grande partie du coût devrait être supportée par l'État fédéral, et la commune ne devrait assurer que la maintenance de ces PC et de ces logiciels. En réalité, pour une commune de 53.000 habitants par exemple, la commune reçoit deux PC avec une moyenne de 41 cartes à faire par jour et un traitement de 30 minutes par carte. Les entreprises ayant obtenu le marché suggèrent leurs produits à des prix excessifs car ces produits seraient les seuls compatibles et les mieux adaptés. N'y a-t-il pas là, par le biais de cette vente liée, un abus de position dominante qui serait évidemment préjudiciable aux communes?

Il semblerait qu'il y ait par ailleurs une mésentente entre les délégués régionaux du Registre national et les entreprises, de sorte qu'il est impossible pour les communes d'obtenir des informations cohérentes. Le mécontentement dans les communes est assez général. Confirmez-vous cette situation? Que comptez-vous faire pour que les communes soient les mieux informées? Je pense qu'une des mes prédécesseurs a stigmatisé ce problème de manque d'information et d'incohérence dans les informations qui peuvent être recueillies.

Ne serait-il pas moins onéreux de placer un PC accompagné d'une garantie de dépannage dans les 24 heures pour les sociétés désignées? Deux PC entraînent en fait deux maintenances, deux raccordements, deux espaces de bureau, et tout cela à la charge de la commune, bien évidemment.

Trois années de détachement de personnel sont prévues. Or, selon le rythme de délivrance prévu par la convention, 50 % des cartes d'identité seront délivrées dans les trois ans, les 50 % restants seront totalement à charge de la commune au niveau personnel, maintenance et, éventuellement, matériel à renouveler après cette période transitoire. Il s'ensuit que ce qui apparaît au départ comme une opération blanche pour les communes pourrait très vite s'avérer être une nouvelle charge qui leur est imposée. Quelles sont les mesures qui pourraient être prises à cet égard?

Enfin, le personnel détaché est soumis au règlement de travail en vigueur dans la commune où il est détaché. Doit-il également répondre aux directives de la loi communale et de la loi organique des CPAS? Y a-t-il une incompatibilité entre cet emploi et une fonction de conseiller communal ou de CPAS? Je vous remercie.

Le **président**: Mme De Permentier nous a demandé de reporter sa question (n° 3686). Sa question étant jointe, elle est automatiquement retirée de l'ordre du jour.

gekreken om elektronische kaarten te produceren, in het nadeel van de gemeenten misbruik maken van hun dominante positie?

Er zou blijkbaar onenigheid heersen tussen de gewestelijk afgevaardigden van het Rijksregister en de ondernemingen zodat de gemeenten geen samenhangende informatie meer kunnen krijgen. Bevestigt u deze situatie? Wat bent u van plan te doen opdat de gemeenten beter worden geïnformeerd? Zou het niet minder duur zijn om een PC te installeren met de garantie dat hij binnen de 24 uur wordt hersteld?

Volgens het in de overeenkomst vastgelegde leveringsschema wordt 50 % van de identiteitskaarten binnen een tijdsspanne van drie jaar afgeleverd. Omdat maar voor drie jaar personeel ter beschikking wordt gesteld, is de resterende 50 % volledig ten laste van de gemeente. Welke maatregelen kunnen in dit verband worden genomen?

Tot slot is het ter beschikking gestelde personeel onderworpen aan het arbeidsreglement dat geldt in de gemeente waar het te werk is gesteld. Moet het eveneens beantwoorden aan de richtlijnen van de gemeentewet en de organieke wet van de OCMW's? Is een dergelijke baan onverenigbaar met een functie als gemeente- of OCMW-raadslid?

De **voorzitter**: Mevrouw De Permentier heeft ons gevraagd haar vraag uit te stellen. Omdat haar vraag samengevoegd is, wordt ze automatisch van de agenda afgevoerd.

04.05 Nancy Caslo (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, sinds de beginfase van de invoering van de

04.05 Nancy Caslo (VLAAMS BLOK): Quand tous les services

elektronische identiteitskaart horen wij inderdaad kritiek uit verschillende hoeken. Er zijn onder meer te weinig middelen, een gebrek aan personeel en een tekort aan kaartlezers. De Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken beweert echter dat alle problemen zullen worden opgelost. Daarom wil ik graag een antwoord op de volgende vragen.

Wanneer zullen alle politiediensten beschikken over kaartlezers zodat zij controles behoorlijk kunnen uitvoeren?

In Antwerpen werden 21 extra personeelsleden beloofd. Tot op heden zijn dat er slechts drie. Blijkbaar verloopt de rekrutering minder vlot dan verwacht. Slechts 250 personen bleken na screening geschikt. Waar zal men de rest van het beloofde personeel halen? Zal men worden verplicht in de uitreikingsprocedure te stappen of zal men de tests versoepelen?

Klopt het dat sommige gemeenten de helft van het nodige materiaal, zoals pc's, zelf moeten betalen?

Le **président**: A-t-on des nouvelles de M. Verherstraeten? Il a encore une minute. En son absence, je serai obligé de supprimer sa question (n° 3576). De toute façon, son groupe ayant participé aux questions et interpellations, on lui donnera la possibilité de réagir le cas échéant.

04.06 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, het gaat natuurlijk allemaal over vragen die betrekking hebben op de invoering van de elektronische identiteitskaart. Meerdere vragen kaarten trouwens ook dezelfde problematiek aan. Ik zal dus proberen mijn antwoord te globaliseren. Ik denk dat het ook perfect aansluit bij de toelichting die ik heb gegeven in het debat dat we in de commissie voor de Binnenlandse Zaken hebben gehad over de invoering van de elektronische identiteitskaart. U weet dat na de beslissing van de Ministerraad ook in de wet was bepaald dat er eerst een debat moest zijn of een toelichting aan de commissie voor de Binnenlandse Zaken alvorens de regering kon overgaan tot de invoering.

Ik heb bij die gelegenheid trouwens een volledige toelichting verstrekt en ik wil vandaag op een aantal van die punten in detail terugkomen. Ik verontschuldig mij bij voorbaat voor mijn enigszins lang antwoord, maar ik denk dat het geheel van deze antwoorden mij misschien zal toelaten om te anticiperen als in de komende weken en maanden hier en daar vanuit een college van burgemeester en schepenen nog kritiek komt of vragen worden gesteld. Ik sluit niet uit dat hier of daar nog wat kinderziekten worden geconstateerd, wat ook niet anders kan bij het implementeren van een dergelijke ambitieuze onderneming.

Eerst en vooral, wat het personeel van de overheidsbedrijven en van de gemeenten aangaat, zijn er vragen geweest van de heren Claes en Wathélet en ook van de dames Galant en Caslo. Ik kan ook al wat anticiperen op de vragen van de heer Verherstraeten, want ik ken de teneur van de vraagstelling.

In 2001 heeft minister Duquesne aan de Ministerraad voorgesteld om de bijkomende werklust op te vangen met 1.200 bijkomende personeelsleden. Dat cijfer was gebaseerd – ik heb het even nagekeken, want het was voor mijn tijd – op het aantal personeelsleden dat in 1985 bijkomend was ingezet in de gemeenten, op het ogenblik dat men de huidige identiteitskaarten heeft verdeeld.

de police disposeront-ils de lecteurs de cartes? Le personnel promis semble difficile à trouver. Où ira-t-on le chercher ? Est-il exact que certaines communes doivent payer elles-mêmes la moitié du matériel nécessaire?

04.06 **Patrick Dewael**, ministre: Aux termes de la loi, l'instauration de la carte d'identité électronique devait être précédée d'un débat ou d'un exposé en commission. J'ai présenté à cette occasion un exposé complet et je me propose à présent de revenir en détail sur quelques points.

En ce qui concerne le personnel des entreprises publiques et des communes, le ministre Duquesne a proposé en 2001 de pallier le surcroît de travail par la mise à disposition de 1200 membres du personnel complémentaires. A l'époque, le Conseil des ministres a décidé que le nombre de membres du personnel nécessaires ne serait fixé qu'après évaluation du projet pilote. Les onze communes pilotes se sont vu attribuer 14 membres du personnel supplémentaires. Les communes de moins de 35.000 habitants ont obtenu un membre du personnel en renfort, les autres deux. Au début de cette année, les communes pilotes ont été invitées à communiquer la durée de la procédure de délivrance d'une carte d'identité électronique. Aucune commune n'a indiqué une

De Ministerraad heeft toen beslist dat het aantal personeelsleden dat ter beschikking van de gemeenten zou worden gesteld pas na evaluatie van het proefproject zou worden bepaald. Men heeft het cijfer van 1.200 gehanteerd, maar men heeft ook beslist om het definitieve cijfer pas in te vullen op het ogenblik dat men de proefprojecten in een aantal pilootgemeenten heeft geëvalueerd.

In de praktijk is dan beslist om 14 personeelsleden ter beschikking te stellen van die 11 proefgemeenten. Gemeenten met minder dan 35.000 inwoners kregen één personeelslid en gemeenten met meer dan 35.000 inwoners kregen twee personeelsleden. Begin dit jaar is dan aan de proefgemeenten gevraagd hoeveel tijd het afleveren van een elektronische identiteitskaart concreet in beslag nam. Nergens, op geen enkele plaats, is vastgesteld dat het langer dan 30 minuten duurde, alle bewerkingen inclus. Bijgevolg werd het aantal personeelsleden dat nodig was voor alle gemeenten in België berekend op basis van deze norm, vermenigvuldigd met het aantal uit te reiken kaarten over vijf jaar en rekening houdend met een ruime marge van personeelsinzet. Er werd uitgegaan van 200 mensdagen inzetbaarheid per jaar, terwijl hiervoor courant 215 mensdagen wordt gebruikt.

Op basis van de extrapolatie van deze normen is er behoefte aan 600 voltijdse betrekkingen, om op vijf jaar tijd alle inwoners van het land van een elektronische identiteitskaart te kunnen voorzien. Rekening houdend met het feit dat er nu al bij benadering 125 voltijdse equivalenten belast zijn met het uitdelen van de identiteitskaarten in de Belgische gemeenten, was er theoretisch nood aan 475 voltijdse betrekkingen.

De Ministerraad heeft op 20 maart in Raversijde concreet beslist dat er 722 personeelsleden ter beschikking van de gemeenten zouden worden gesteld. Er werd dus in een bijkomende marge voorzien om rekening te houden met mogelijke incidenten. Die doen zich in de realiteit vaak voor.

Bij de verdeling van die 722 personeelsleden - een cijfer dat dus hoger ligt dan theoretisch nodig is - over alle gemeenten werd uitgegaan van het principe dat iedere gemeente minstens één voltijds equivalent ter beschikking kreeg. Het leek ons personeelsmatig noch projectmatig zinvol om personeelsleden afkomstig van de overheidsbedrijven deeltijds te gaan inzetten in verschillende gemeenten.

Met toepassing van de afrondingsregels werd dan afgerond naar een lagere eenheid. Het wordt nu even technisch, maar als ik het niet uitleg dan kan een van de commissieleden, misschien terecht, tijdens een volgende bijeenkomst daarop terugkomen. De heer Verherstraeten is ondertussen ook binnengekomen. Ik denk dat ook zijn vragen daarop betrekking hadden. Door de toepassing van die afrondingsregels werd er afgerond naar een lagere eenheid, ingeval het cijfer na de komma lager is dan 0,50, en naar een hogere eenheid, als het cijfer hoger is dan 0,5. Ik kom in de streek, ik zou bijna zeggen het hart, van de heer Verherstraeten. Zo wordt dus bijvoorbeeld verklaard dat de gemeenten Mol en Geel - ze hebben misschien veel verschillen op andere punten, maar in bevolkingsaantal hebben ze een klein verschil - respectievelijk 1 en 2 bijkomende personeelsleden krijgen. Dat is dus meteen een antwoord

durée supérieure à trente minutes. Le nombre de membres du personnel nécessaires est calculé sur la base de cette norme, multipliée par le nombre cartes à délivrer sur une période de cinq ans. Pour le personnel, nous nous sommes basés sur 200 jours de mise à disposition par an, alors que ce type d'estimation se fonde généralement sur un nombre de 215 jours par an.

Sur la base de cette extrapolation, 600 équivalents temps plein seront nécessaires pour procurer une carte d'identité électronique à tous les habitants dans un délai de cinq ans. Compte tenu du fait que 125 équivalents temps plein s'occupent déjà de distribuer des cartes d'identité, les besoins s'élèvent donc en théorie à 475 équivalents temps plein. Il a été décidé en Conseil des ministres, le 20 mars à Raversijde, de mettre 722 membres du personnel à la disposition des communes. La répartition de ces 722 personnes a été fondée sur le principe que chaque commune recevrait au moins un équivalent temps plein. Il nous semblait peu judicieux d'utiliser à temps partiel dans plusieurs communes les renforts provenant d'entreprises publiques. Nous avons appliqué des règles d'arrondi à l'unité supérieure ou inférieure selon que les décimales atteignaient ou non 0,5. Tant les membres du personnel communal en place que les effectifs supplémentaires pourront être affectés à des tâches autres que l'attribution des cartes d'identité électroniques. Les administrations communales décideront en toute indépendance d'adapter ou non les heures d'ouverture des services de l'état civil, la norme étant une prestation de services aux citoyens qui soit la plus rapide possible. L'expérience des communes pilotes nous a appris que le nombre de membres du personnel mis à disposition devrait être suffisant.

op uw vraag.

Zowel het huidige gemeentepersoneel als het personeel dat bijkomend ter beschikking wordt gesteld van de gemeenten, mag ook belast worden met andere taken dan het uitreiken van de elektronische identiteitskaart.

Met respect voor de gemeentelijke autonomie - ik heb dit ook benadrukt tijdens het debat over de invoering - mag het gemeentebestuur zelf uitmaken of de huidige openingstijd van de dienst bevolking behouden blijft of aangepast dient te worden. De norm waarmee rekening moet worden gehouden, is een zo vlot mogelijke dienstverlening aan de burger. Uit de werking van de proefgemeenten, dat wil ik ook nog eraan toevoegen, is alleszins gebleken dat het aantal ter beschikking gestelde personeelsleden moet volstaan. Zij zijn sinds ongeveer een jaar bezig met het uitreiken van die kaarten. Die gemeenten tellen ongeveer 330.000 inwoners en tot nu toe werden ongeveer 65.000 elektronische identiteitskaarten uitgereikt. Dit bewijst dat het aantal bijkomende personeelsleden voldoende is, als men rekening houdt met een uitreiking gespreid over vijf jaar.

Ik wil er nog aan toevoegen dat dezelfde regels worden gevolgd en toegepast bij de toewijzing van de infrastructuur. Hiermee kom ik tot de vragen van de heer Claes en de heer Wathélet, betreffende de levering van de nodige apparatuur.

L'objectif est que le personnel communal actuellement en service et les agents supplémentaires collaborent à la délivrance de la carte d'identité électronique. Le matériel nécessaire à cet effet peut se composer de nouveaux RAPC, Registration Authority Personal Computer – ou d'ordinateurs dont la commune dispose et qui peuvent être adaptés. Il faut bien faire la différence.

Les communes disposent à cet égard d'une très grande liberté car une enveloppe budgétaire est accordée par commune. C'est ainsi que la ville d'Anvers, qui selon le planning initial avait droit à 21 RAPC, a choisi d'adapter 80 PC existants afin de pouvoir servir les citoyens dans chaque district. Cette liberté pour les communes a également comme effet qu'elles ne sont pas liées aux propositions des firmes privées qui collaborent au projet.

Le SPF Intérieur est en contact permanent avec l'Union des villes et communes. Cela permet un échange constant d'informations entre les communes et les départements de façon à pouvoir résoudre rapidement d'éventuels problèmes. Les délégations régionales recevront des renforts supplémentaires pour remédier aux problèmes dans les communes. Je tiens à signaler qu'un seul raccordement au réseau publi-link est nécessaire et non pas un raccordement par ordinateur. Le fait d'avoir opté pour au moins deux RAPC dans chaque commune a pour conséquence que nous veillons toujours à assurer un back up et que les citoyens peuvent à tout moment recevoir une aide si un ordinateur est hors d'usage.

Het is belangrijk dat wij de keuzemogelijkheid laten bestaan. Ofwel doet men een beroep op de nieuwe RAPC, ofwel verkiest men om de bestaande computers aan te passen en om te bouwen. Daarvoor werden budgettaire enveloppen ter beschikking gesteld waardoor de

Les mêmes règles ont été appliquées pour l'attribution des infrastructures.

Het is de bedoeling dat het huidig gemeentepersoneel en de extra ambtenaren samenwerken om de elektronische identiteitskaart uit te reiken. De gemeenten beschikken over een eigen begrotingskredieten. Dankzij die vrijheid zijn ze wat minder gebonden aan de voorstellen van de privé-ondernemingen die aan het project meewerken.

Het ministerie van Binnenlandse Zaken onderhoudt permanent contact met de vereniging van steden en gemeenten. Hierdoor wordt constant informatie uitgewisseld. De regionale afvaardigingen krijgen versterking. Wij zien erop toe altijd voor ondersteuning te zorgen. De burgers kunnen ook op elk moment worden geholpen als een computer niet werkt.

Il importe que l'on puisse encore avoir le choix entre les nouveaux RAPC et une adaptation des ordinateurs existants. Des

gemeenten hun volledige keuzemogelijkheid behouden.

Wat is nu de kostprijs voor de invoering van de elektronische identiteitskaart, zowel voor de gemeenten als voor de burger? Er bestaat immers een verschil vermits de gemeenten ook hier uiteraard de vrijheid hebben om hun eigen tarieven toe te passen. Ik heb reeds vermeld dat het ter beschikking gestelde materiaal gebaseerd is op, enerzijds, de ervaring uit de proefperiode en, anderzijds, het personeel dat ter beschikking gesteld werd.

Les autorités fédérales se chargent de l'infrastructure informatique nécessaire soit en fournissant et en installant de nouveaux PC dans les communes, soit en adaptant les PC existants en vue de la délivrance de la carte d'identité électronique. L'État fédéral se charge également des adaptations successives nécessaires à la connexion au système Bell pick et la commune reçoit les lecteurs de cartes nécessaires à l'introduction du code ainsi que les imprimantes destinées à imprimer les divers documents.

Les autorités fédérales se chargent également de la rémunération du personnel mis à la disposition des communes pour la délivrance de la carte d'identité électronique. La formation du personnel et l'assistance durant le démarrage du système sont également à la charge des autorités fédérales.

Aucune rétribution n'est exigée des communes ni pour l'infrastructure ni pour le personnel mis à leur disposition et dont elles deviennent propriétaires. Les frais opérationnels, à savoir les frais de stockage et de maintenance du matériel ainsi que l'abonnement pour les télécommunications, sont toutefois à charge des communes.

La carte sera facturée 10 euros aux communes qui fixent elles-mêmes le prix des cartes d'identité. Dans la plupart des cas, la commune exigera une rétribution supplémentaire en compensation des frais engendrés par la délivrance des cartes d'identité. Dans d'autres cas – rares, je le reconnais – la commune prendra en charge le coût de cette carte en tant que service rendu à la population. Pour la quasi-totalité de la population, le prix de la carte sera supérieur à 10 euros.

Ik wil hier echter het voorbeeld geven van de stad Lommel die de kaart gratis ter beschikking zal stellen van haar bewoners. Het gemeentebestuur gaat er immers vanuit dat deze investering kan worden teruggewonnen omdat dankzij de elektronische identiteitskaart een meer efficiënte dienstverlening aan de bevolking mogelijk zal worden.

Ook in dit geval moeten we respect tonen voor de gemeentelijke autonomie. Wij factureren 10 euro, maar het staat de gemeenten vrij, rekening houdend met hun kostprijs, dat bedrag te verhogen of om de kaart gratis ter beschikking te stellen. Ik maak uit de opsomming van de federale tussenkomsten op, en u zult met mij akkoord gaan, dat de federale overheid hier vrijwel volledig haar verantwoordelijkheid

enveloppes budgétaires sont mises à la disposition des communes.

Les communes pouvant appliquer leurs propres tarifs, le coût de la nouvelle carte peut varier.

De federale overheid zorgt voor de nodige informatica-infrastructuur, betaalt het loon van het personeel dat voor de uitreiking van de elektronische identiteitskaart ter beschikking van de gemeenten wordt gesteld, zorgt voor de opleiding van het personeel en voor de bijstand tijdens de opstartperiode.

De gemeenten betalen niets voor de infrastructuur, waarvan ze eigenaar worden, noch voor het personeel dat hun ter beschikking wordt gesteld. De operationele kosten komen evenwel ten laste van de gemeenten.

De kaart kost de gemeenten tien euro. Ze bepalen zelf de kostprijs van de identiteitskaarten. Meestal zal de gemeente een extra bedrag aanrekenen ter compensatie van de kosten die de uitreiking van de identiteitskaarten meebrengt. In een zeldzaam geval zal de gemeente – bij wijze van dienstverlening aan de bevolking – financieel tussenbeide komen. Voor het overgrote deel van de bevolking zal de elektronische identiteitskaart echter meer dan tien euro gaan kosten.

A Lommel, par exemple, la carte sera gratuite. Mais nous devons respecter l'autonomie communale. Le pouvoir fédéral couvrira presque tous les frais mais les communes devront tout de même supporter certains coûts peu importants. Cela dit, à terme, elles récupéreront leur argent.

opneemt en bijna alle kosten dekt. Het volgende moet mij van het hart. Wanneer ik de reacties lees van sommige gemeentebesturen die zeggen dat zij zoveel personeelsleden krijgen die echter bij wijze van spreken toch een stoel moeten hebben om op te zitten, en zij zich afvragen waar zij die stoel vandaan zullen halen, vind ik dat eerlijk gezegd een beetje flauw. De gemeenten zullen kleine kosten moeten dragen, maar men mag het enorme voordeel voor de gemeentebesturen van de betere dienstverlening in de toekomst en de kosten die daardoor op termijn zullen worden gecupereerd toch niet veronachtzamen.

Ik wil nog even ingaan op een aantal vragen van de heren Wathélet en Claes en mevrouw Galant over de verdere uitrol van de elektronische identiteitskaart.

Lors de l'introduction de la carte d'identité, il a aussi été tenu compte des souhaits des communes. Selon leur choix, les communes ont été réparties en trois groupes. Un premier groupe démarre au mois d'octobre, un deuxième en décembre et un troisième au mois de février de l'année prochaine. En pratique, après discussion avec les installateurs du matériel informatique, certaines communes ont modifié ce choix en fixant une date différente mais cela n'a pas d'impact sur le projet global.

Sous peu, une campagne d'information destinée au public sera lancée. Cette campagne sera effectuée au moyen d'un spot radiophonique et d'un site web. La presse sera informée et il lui sera demandé de transmettre cette information au citoyen. Enfin, la commune remettra un dépliant aux citoyens.

Le gouvernement tend à une répartition homogène de la délivrance de la carte d'identité électronique, si possible sur une période de trois ou de cinq ans. D'après le planning, 60% au moins des cartes d'identité doivent pour ce faire être délivrées au cours des trois premières années. Au terme de ces trois premières années, il sera procédé à une évaluation.

Indien na de evaluatie zou blijken dat de uitrol niet volledig is, zullen bijkomende middelen ter beschikking worden gesteld, rekening houdend met de vermindering van een aantal taken voor de gemeenten als gevolg van de invoering van de elektronische identiteitskaart. Ook op dat vlak lees ik kritiek en wordt er gevraagd wat er zal gebeuren indien de gemeenten buiten die periode van drie jaar vallen. Moeten zij dan volledig op eigen middelen terugvallen? Het antwoord is neen. Ik heb dat ook gezegd in het debat dat we hier in de commissie hebben gevoerd op het ogenblik van de implementatie. Ik heb toen gezegd dat drie jaar zullen voorbijgaan. Ik probeer natuurlijk maximaal de uitrol tijdens die eerste drie jaar aan te moedigen. Na drie jaar komt er echter een evaluatie, in functie waarvan de regering de toestand opnieuw zal bekijken en desgevallend opnieuw middelen en personeel ter beschikking zal stellen, a rato uiteraard van het aantal gemeenten die op dat ogenblik hun taak nog niet zouden hebben vervuld.

Er werden ook vragen gesteld over de baten op termijn van de

Bij de invoering van de identiteitskaart werd rekening gehouden met de wensen van de gemeenten. Zij werden in drie groepen ingedeeld. Een eerste groep start in oktober, de tweede in december en de derde in februari van volgend jaar. Binnenkort zal een informatiecampagne ten behoeve van de bevolking op touw worden gezet.

De regering streeft naar een homogene verdeling met betrekking tot de uitreiking van de elektronische identiteitskaart. Volgens de planning zouden ten minste 60% van de identiteitskaarten daartoe in de loop van de eerste drie jaar moeten worden uitgereikt. Na die termijn zal er een evaluatie plaatsvinden.

Si après trois ans cela s'avère nécessaire, des moyens supplémentaires seront mis à disposition. Les communes qui ne se seront pas acquittées de leurs missions dans le délai de trois ans ne devront donc pas puiser entièrement dans leurs ressources propres.

Grâce à la carte d'identité électronique, nous pourrions économiser environ 100 millions d'euros par an. Des économies seront réalisées aux guichets, il y a la possibilité de la télé-déclaration, des économies peuvent également être réalisées

elektronische identiteitskaart. Voornamelijk de heer Claes heeft daarnaar verwezen. Hij weet – dat heeft hij trouwens ook vernomen uit de nota die hem destijds werd bezorgd – dat er vier soorten besparingen kunnen worden onderscheiden. Ten eerste zijn er de besparingen aan het loket. Ten tweede zijn er de tele-aangiften, zoals bijvoorbeeld tax-on-web. Ten derde is er de fysieke toegangscontrole, bijvoorbeeld de toegang tot het gemeentelijk containerpark. Ik heb dat voorbeeld toen uitdrukkelijk vermeld. Er is echter ook on-line toegangscontrole, bijvoorbeeld de webbanktoegang. Per jaar worden de gerealiseerde besparingen geschat op zowat 100 miljoen euro.

In de evaluatienota wordt verwezen naar de studie van Certipost, waarin de economische opportuniteit van de elektronische identiteitskaart voor België wordt onderzocht. De elektronische identiteitskaart is een document waarover iedere burger beschikt en eigenlijk de vlotste en ook de eenvoudigste manier om de genoemde besparingen te kunnen realiseren.

Een vaak voorkomende vraag is wat er moet gebeuren met het ontbreken van het adres op de elektronische identiteitskaart. U weet dat de wet van 25 maart 2003 de kaart invoert, maar bepaalt dat het adres niet meer zichtbaar op de kaart moet worden aangebracht, maar wel op de chip. Dat heeft voor de burger het niet onbelangrijke voordeel dat hij, ingeval hij verhuist, geen nieuwe kaart moet aanvragen. Dat mag u niet onderschatten. Anders zou in geval van verhuis – dat zijn er nogal wat – telkens een kaart moeten worden aangevraagd, met de bijhorende kosten. Het adres moet alleen op de chip worden vermeld. Ongeveer tien procent van de Belgen verhuist jaarlijks. Dat betekent dus dat alle Belgen samen elk jaar 10 miljoen euro besparen door geen nieuwe kaart te moeten aanvragen in geval van verhuis.

Ik verwijs even naar een resolutie van de Raad van Europa, van 28 september 1977, met betrekking tot het opmaken en het harmoniseren van de identiteitskaarten. Daarin staat uitdrukkelijk vermeld dat het adres van een burger een facultatief gegeven is. Op vraag van de banken en De Post werd in het koninklijk besluit van 25 maart 2003 een aantal overgangsmaatregelen opgenomen, waarin werd bepaald dat het adres toch nog zichtbaar op de kaart zou worden vermeld tot 31 december 2003.

Datzelfde besluit bepaalt ook dat de houder van de kaart met alle middelen het bewijs van zijn hoofdverblijfplaats kan aantonen in geval hij dat moet bewijzen ten aanzien van een derde die niet over een kaartlezer voor een elektronische identiteitskaart beschikt. Deze bepaling is van toepassing op de kaarten die aangevraagd worden sinds 1 januari van dit jaar.

Onder bewijsmiddelen verstaan we onder andere een authentiek geschrift, een eenvoudig geschrift, een getuigenis van de betrokkene. Praktische voorbeelden die we kunnen aanhalen om te zeggen hoe men zijn verblijfplaats kan aangeven zijn bijvoorbeeld het inschrijvingsbewijs of het verzekeringsbewijs van het voertuig of een recent aanslagformulier voor de belastingen. Het document dat samen met de elektronische identiteitskaart aan de burger wordt afgegeven geeft ook het adres en de kaartinhoud aan. Ik wijs op de mogelijkheid voor de burger om, door middel van zijn elektronische identiteitskaart, ten aanzien van een dienstverlener de inhoud van zijn

dans le cadre du contrôle physique d'accès aux parcs à conteneurs, par exemple, et il y a le contrôle d'accès en ligne.

Les Belges économiseront globalement 10 millions d'euros par an grâce au fait que l'adresse ne doit plus figurer sur la carte elle-même, mais uniquement sur la puce. Ils ne devront en effet plus supporter les coûts d'une nouvelle carte d'identité en cas de déménagement. Une résolution du Conseil de l'Europe du 28 septembre 1977 stipule d'ailleurs explicitement que l'adresse du citoyen constitue une donnée facultative sur la carte d'identité.

A titre de mesure transitoire, il avait été décidé par la voie d'un arrêté royal du 25 mars 2003 que l'adresse serait encore mentionnée sur la carte jusqu'en décembre 2003. Pour les cartes demandées à dater de 2004, le titulaire peut communiquer l'adresse de son domicile aux tiers qui ne disposent pas encore de lecteur de carte en recourant à toutes les voies de preuve possibles, tel le certificat d'immatriculation d'un véhicule.

Une circulaire de la Commission bancaire et financière précise du reste que le secteur bancaire sera doté des dispositifs de lecture nécessaires au 1er janvier 2005.

Des accords prévoient également la fourniture de lecteurs de cartes à la police fédérale. Nous examinons actuellement la question du financement des installations. Je formulerai une proposition concrète lors des prochaines négociations budgétaires.

La police pourra toujours rechercher une adresse dans le registre de la population. Les CPAS pourront faire l'acquisition de lecteurs mais ils pourront aussi consulter le registre de la population. Nous prévoyons une

kaart te lezen en desgewenst via de webstek zijn eigen dossier in het Rijksregister te raadplegen.

petite période de transition mais je persiste à défendre l'option initiale.

Dat zal zo zijn in de eerste fase en dat lijkt mij niet onoverkomelijk. Het adres is een facultatief gegeven, maar maakt men er een verplicht gegeven van, dan vallen alle kosten bij een verhuis ten koste van de burger. Er zijn andere mogelijkheden om, in afwachting van de kaartlezers, de verblijfplaats duidelijk te maken. Ik kom daarop nog terug.

La loi ne prévoit pas de dérogations pour les plus de 75 ans. Par conséquent, il faut aussi les comptabiliser pour le calcul du coût total.

Thans ga ik even in op de kaartlezers. Zonder op dit ogenblik over exacte percentages te kunnen spreken, kan ik meedelen dat een aantal banken reeds kaartlezers geïnstalleerd hebben of volop bezig zijn met de installatie. Collega Claes zei trouwens dat de banksector zich ertoe heeft verbonden om tegen 1 januari van volgend jaar over de nodige leesapparatuur voor de kaarten te beschikken. Dat is trouwens ook zo opgenomen in een circulaire van de Commissie voor het Bank- en Financiewezen.

Er werden ook afspraken gemaakt met de federale politie. Het is een zeer gevoelig punt, maar ik zal daarover zeer duidelijk zijn. Er werden afspraken gemaakt voor de invoering van kaartlezers. Wat betreft de wijze waarop de lokale politie zal worden uitgerust met kaartlezers - een delicaat punt - was het in eerste instantie nodig om een heel correcte raming te hebben van het aantal noodzakelijke lezers. Deze gegevens werden ons recent ter beschikking gesteld door de Vaste Commissie van de Lokale Politie en op dit moment wordt onderzocht hoe dat zal kunnen worden gefinancierd. Tijdens de begrotingsdiscussies die in de loop van de komende dagen en weken zullen plaatsvinden en uiterlijk op 12 oktober zullen moeten worden afgerond zal ik alleszins een concreet voorstel voorleggen. Ook hier geldt het koninklijk besluit van maart 2003 houdende de overgangsmaatregelen, onder andere dat de houder van de kaart met alle middelen het bewijs van zijn adres kan aantonen ten aanzien van een derde die nog niet over een kaartlezer zou beschikken.

De politie die op zoek is naar een adres, heeft te allen tijde toegang tot de gegevens van het rijksregister. Indien de OCMW's dit wensen, kunnen zij, uiteraard voor eigen rekening, lezers aanschaffen. Zij zijn hiertoe evenwel niet verplicht want zij hebben net als de politie, toegang tot de gegevens van het rijksregister. In afwachting van de veralgemeende invoering en ingebruikname van de kaartlezer zal er nog een kleine overgangsperiode zijn. Ik blijf echter de initiële optie ten volle verdedigen, ook al is dit voor een aantal mensen op het eerste zicht nogal moeilijk te begrijpen.

In verband met de laatste vraag over de 75-plussers voorziet de wet niet in uitzonderingen. Ik meen dat ik dit in plenaire vergadering reeds beantwoord heb. De wet voorziet niet in uitzonderingen voor de 75-plussers. Deze groep wordt dus ook meegenomen in de berekening van de kosten voor de invoering van de elektronische identiteitskaart.

Tot daar mijn ongetwijfeld veel te lange antwoord maar ik hoop dat daarmee het probleem van de invoering van de kaart voor een aantal weken of maanden van de agenda van deze commissie zal kunnen verdwijnen.

04.07 **Servais Verherstraeten** (CD&V): Ik verzoek u eerst het woord

te geven aan de interpellanten. Daarna zal ik zeer kort repliceren.

04.08 Dirk Claes (CD&V): Ik denk toch dat de beloften die de gemeentebesturen zijn aangegaan om in bijkomend personeel te voorzien, door hen begrepen worden als 1 personeelslid per 10.000 inwoners. Er bestaan dus toch wel enige twijfels over de andere beloftes die gemaakt zouden zijn. Ik stel ook vast dat er zeer dure onderhoudscontracten worden afgesloten voor het geleverde materiaal. Dit is toch wel een probleem. Ik kan u verzekeren dat, indien wij dit zelf hadden mogen doen, de onderhoudscontracten goedkoper zouden geweest zijn.

In januari 2005 zou volgens u al het materiaal bij de gemeentebesturen moeten zijn. Ik neem aan dat dit wordt nageleefd, maar er bestaan echter grote twijfels of het nodige personeel wel aanwezig zal zijn. Wij beschikken immers over cijfers die erop wijzen dat de rekrutering van het personeel niet zo vlot verloopt als oorspronkelijk verwacht werd. Er zijn nog een aantal problemen qua toewijzingen bij de verschillende gemeentebesturen. Wij hopen dus ten stelligste dat u januari 2005 haalt en zullen u er op dat moment aan herinneren.

Ik meen ook dat er tijdens deze overgangsfase een probleem is qua veiligheid. Het feit dat de adresverandering niet meer vermeld wordt, zou volgens u een besparing inhouden voor hen die verhuizen. Dat is natuurlijk zo. Er rijst echter het probleem dat er bijvoorbeeld onvoldoende kaartlezers aanwezig zijn om de adressen telkens te controleren. Een adres heeft immers bepaalde betekenissen.

Daar kunnen ook nog andere problemen rijzen. Bepaalde personen kunnen bijvoorbeeld dringend moeten worden opgespoord om welke reden dan ook. Ik denk dat u het probleem inzake veiligheid in die overgangsfase toch enigszins onderschat. U zegt dat dit ook met andere bewijsmiddelen kan worden bewezen. Wij weten echter ook dat de Belgen daarin zeer slordig zijn. Het correcte adres staat immers niet altijd op de nodige stukken. De bevolkingsdiensten hebben ook nog de mogelijkheid om zelf een papieren bewijs af te leveren met vermelding van het adres. Dit is echter ook een bijkomende taak in die overgangsfase.

U zegt dat u weet hoeveel kaartlezers er nodig zouden zijn bij de lokale politie. U weet alleen nog niet hoe u dit zult financieren. Hopelijk komt daarvoor ook snel een oplossing. De politie is daarvoor immers ook vragende partij.

Wat de 75-plussers betreft, die jagen wij nu op bijkomende kosten. U zegt dat u de verhuizers kosten zult besparen. Ik ben het daarmee eens. De 75-plussers jagen we echter bijkomend op kosten omdat ze nu hun kaart om de 5 jaar zullen moeten vernieuwen. Vroeger hadden zij deze kaart voor onbeperkte tijd.

Ik zal een motie indienen naar aanleiding van mijn interpellatie.

04.09 Jacqueline Galant (MR): Monsieur le président, je suis rassurée par le fait qu'une enveloppe budgétaire sera mise à la disposition des communes pour qu'elles puissent s'équiper. Par contre, je rejoins les craintes de mon collègue M. Dirk Claes concernant les coûts engendrés pour les zones de police car vous

04.08 Dirk Claes (CD&V): Les communes espèrent un membre du personnel supplémentaire pour 10.000 habitants. Et les contrats de maintenance reviennent trop cher.

J'espère quant à moi qu'en janvier 2005, les administrations communales disposeront de tout le matériel nécessaire mais je ne suis pas du tout certain que le personnel requis aura été recruté.

Au cours de la période transitoire, un problème de sécurité se posera. Le fait qu'on ne doive plus mentionner ses changements d'adresse permettra de faire des économies mais il n'y aura pas suffisamment de lecteurs de cartes pour contrôler les adresses.

La recherche de personnes peut également poser des problèmes. Les solutions de rechange ne suffisent pas. J'espère que le problème du financement des lecteurs de carte de la police sera vite résolu. Nous imposons des frais supplémentaires aux personnes de plus de 75 ans. Par le passé, la durée de validité de leur carte était illimitée.

Je vais déposer une motion de recommandation.

04.09 Jacqueline Galant (MR): Ik ben gerustgesteld omdat een budget zal worden vrijgemaakt voor de uitrustingsnoden van de gemeenten. Maar de vrees

allez seulement calculer maintenant si le projet est finançable. Cela aurait dû être fait en même temps que la mise en place de la carte d'identité électronique et des lecteurs pour les zones.

En ce qui concerne la communication, vous dites qu'il y aura une campagne d'information pour le public. Je pense qu'il serait utile de faire aussi une campagne d'information à l'adresse des fonctionnaires communaux. Actuellement, les communes sont souvent dans le flou. Nous recevons souvent la visite de représentants de firmes d'informatique privées n'ayant pas non plus d'informations précises. Je pense qu'il y a un problème de communication d'informations précises tant vers le public que vers les fonctionnaires communaux déjà en place. Je ne parle pas des nouveaux agents qui pourraient être mis à disposition mais des agents en fonction.

Ma question posait le problème de la vérification d'adresses par la police. Je pense que vous ne mesurez pas le problème qui pourrait se poser dans les zones de police, notamment dans les zones rurales. J'ai eu le dernier collège de police la semaine dernière. Le problème n'a jamais été abordé. Ils sont loin d'être au stade de commander des lecteurs de puces, ils ne sont, à la limite, même pas au courant de la carte d'identité électronique. Il serait temps d'informer les zones et de prendre en compte aussi les petites zones.

04.10 Melchior Wathelet (cdH): Monsieur le président, je rejoins Mme Galant sur la dernière partie de sa réplique. Il faut bien sûr informer les citoyens mais également les communes. Celles-ci se sentent dans le flou. Lorsqu'elles demandent des informations aux directeurs régionaux ou aux entreprises venant installer les services informatiques, elles se sentent souvent dans le flou et ne savent pas "à quel saint se vouer".

Je voudrais aussi revenir sur l'augmentation du personnel. Quelle sera la durée de mise à disposition de ce personnel: trois ou cinq ans? Je suis apaisé d'apprendre que c'est trois ans puis évaluation et non trois ans comme terme définitif.

J'ai également évoqué dans ma question le problème de la position dominante des entreprises qui vendent les PC et l'ensemble des mécanismes et logiciels qui y sont joints. Ces pièces doivent être compatibles avec les produits vendus par la société de PC en contrat avec le ministère de l'intérieur. Avez-vous eu des informations dans ce sens? Des communes se sont-elles plaintes auprès de vous concernant cette position dominante? Car c'est un sentiment que nous ressentons au sein de nos communes.

04.11 Nancy Caslo (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in eerste instantie was het verhaal van de invoering van de elektronische identiteitskaart mooi verpakt. De realiteit blijkt echter veel minder rooskleurig dan voorgesteld. Over de extra beloofde mensen blijft u onduidelijk en er blijft dus onzekerheid bestaan. Ik hoop dat de federale overheid inderdaad het grootste deel van de kosten op zich zal nemen zodat voor de gemeenten niet de zoveelste kater dreigt, net zoals na de politiehervormingen en dit bovenop het trieste dividendverhaal dat een gat slaat in veel gemeentekassen. Het is uiteindelijk de burger die daarvan de dupe wordt.

betreffende de kosten die de politiezones zullen moeten dragen blijft bestaan.

Ik denk dat een informatiecampagne voor de gemeenteambtenaren ook zijn nut heeft. Mijn vraag ging over het probleem van het toetsen van adressen door de politie. Ik denk dat u zich niet bewust is van het probleem dat zich in de politiezones kan stellen, meer bepaald in de landelijke zones. Het is tijd om de zones te informeren en om ook met de kleine zones rekening te houden.

04.10 Melchior Wathelet (cdH): Ik ga akkoord met mevrouw Galant voor het laatste gedeelte van haar repliek. De gemeenten moeten ook geïnformeerd worden. Met betrekking tot de terbeschikkingstelling van het personeel ben ik blij te horen dat het om drie jaar gevolgd door een evaluatie gaat, en niet om drie jaar als definitieve termijn.

Ik heb ook het probleem van de machtspositie van de informaticabedrijven aangekaart. Hebben bepaalde gemeenten klacht bij u ingediend betreffende die dominante positie?

04.11 Nancy Caslo (VLAAMS BLOK): Les propos du ministre ne sont pas clairs en ce qui concerne les effectifs supplémentaires qui ont été promis. L'incertitude persiste donc. J'espère que les communes ne devront pas une fois de plus supporter ces frais. Depuis la mise en oeuvre de la réforme bancaire, la police doit souvent pouvoir improviser. J'espère que la période de

Wat de politie betreft, die is door de manke politiehervorming dikwijls aangewezen op improvisatie om haar werk naar behoren te doen. Ik hoop in dit dossier dat de overgangsfase zeer beperkt blijft en er snel beslissingen zullen worden genomen inzake de financiering en de aankopen van de kaartlezers.

04.12 Servais Verherstraeten (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Pacta sunt servanda. U, als jurist en advocaat, weet dat maar al te goed. U komt die overeenkomsten niet na. Eén per 10.000 inwoners. Mijnheer de minister mag ik u op het volgende opmerkzaam maken? Zoals u daarstraks al zei komt mijn vraag uiteraard uit mijn hart. Wat bijvoorbeeld de gemeente Mol betreft, had de FOD Binnenlandse Zaken het medio juni 2004 nog over één per 10.000. Twee weken later krijgt het gemeentebestuur van u een brief waarin staat dat zij er maar één krijgt niettegenstaande de gemeente meer dan 30.000 inwoners telt. U komt de belofte dus niet na.

Ook wat configuraties betreft, komt u de belofte niet na. U weet uiteraard dat de gemeentebesturen er terecht van uitgingen, uitgaande van de beloftes die de FOD Binnenlandse Zaken en u hebben gedaan, dat alles op kosten van de federale overheid zou gebeuren, dat zij niet zouden moeten bijdragen en bijgevolg in hun begroting niets hadden uitgetrokken. Wanneer zij nu voor eigen rekening zaken zullen moeten doen, zullen zij nog begrotingswijzigingen moeten doorvoeren vooraleer ze configuraties kunnen bestellen.

U zegt dat er meer kan, maar dat u dat desgevallend later nog zal evalueren. Mijnheer de minister, er is geen evaluatie nodig. Die evaluatie spreekt voor zich. De stad Turnhout bijvoorbeeld heeft op basis van wat haar is toegezegd berekend, rekening houdend met de ambtenaren, de configuraties en een benodigde duurtijd van ongeveer een halfuur per identiteitskaart - wat door uw federale administratie werd aanvaard -, dat zij op die vijf jaar 42.000 identiteitskaarten kan afleveren. Met de personeelsleden die ter beschikking zijn, zonder ziekte of vakantie, met de dienst van de burgerlijke stand open van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, acht uur per dag - wat de facto niet het geval is - kunnen zij in die vijf jaar 27.000 identiteitskaarten afleveren. Dat is te weinig om aan de verplichtingen terzake te voldoen. Dezelfde cijfers werden bijvoorbeeld ook in de gemeente Mol opgemaakt en u kenbaar gemaakt.

Met de configuratie die hen werd toegezegd en met het personeelslid dat hen werd toegezegd, niettegenstaande andere beloftes, kunnen zij - zeer theoretisch: zonder ziekte en verlof - 17.500 identiteitskaarten afleveren in plaats van de 28.000 waartoe zij wettelijk verplicht zijn op die vijf jaar tijd. Met andere woorden: wacht niet op die evaluatie waarvan de resultaten op voorhand reeds gekend zijn. In plaats daarvan zou u beter uw beloftes nakomen. De federale overheid heeft een overeenkomst afgesloten met de gemeentebesturen en moet die nakomen.

04.13 Minister Patrick Dewael: Ik zal heel kort zijn, hoewel het toch een fundamentele zaak is. Ik denk dat het niet de bedoeling kan zijn om personeel ter beschikking te stellen van gemeentebesturen voor

transition sera brève et que des décisions seront prises rapidement en ce qui concerne les lecteurs de carte.

04.12 Servais Verherstraeten (CD&V): Le ministre ne respecte pas les accords conclus. Il avait été promis de prévoir un agent par tranche de 10.000 habitants. Les promesses n'ont pas non plus été respectées en ce qui concerne les configurations. Les communes n'ont inscrit aucun montant à cet effet dans leur budget.

Une évaluation n'est pas nécessaire, la situation est claire : les communes ne sont pas en mesure de délivrer à temps un nombre suffisant de cartes d'identité.

Le gouvernement est tenu de respecter ses engagements.

04.13 Patrick Dewael, ministre: Il ne s'agit pas de mettre du personnel à la disposition des

andere taken dan de invoering van de elektronische identiteitskaart. Ik denk ook dat ik het niet duidelijker kan aangeven dan als volgt.

De berekeningsmethode komt rechtstreeks voort uit wat we geleerd hebben van de pilootgemeenten over hoeveel mensen men nodig heeft voor een uitrol gespreid over het te voorzien aantal jaren. Die berekening is gemaakt en het resultaat is een theoretische nood aan 475 personeelsleden. De Ministerraad besliste echter 722 personeelsleden ter beschikking te stellen, wetende dat er hier en daar steeds wat praktische problemen opduiken. Dat is de berekening die we gemaakt hebben. Er waren vragen over de haalbaarheid: zou men het personeel wel vinden en zouden ze uit de overheidsbedrijven kunnen worden gerekruteerd? Op dit ogenblik zijn er 277 in de eerste golf. In de tweede golf komen er – ik kan u het cijfer reeds meedelen – 378 bij, enkel en alleen uit de NMBS. Als u weet wat er nog allemaal in de pijplijn zit vanuit Belgacom, Belgocontrol en De Post is er geen enkel probleem om in de loop van de komende dagen tot het vereiste aantal te komen.

Hieraan toevoegend wil ik bevestigend antwoorden op de vraag die de heer Wathelet mij had gesteld. Na drie jaar zullen we effectief vaststellen hoe het verlopen is en waar we precies staan na drie jaar van de theoretische termijn van vijf jaar voor de uitrol. Mijn aanbod aan de gemeentebesturen geldt voor een periode van drie jaar. Na evaluatie zal de regering de zaak herbekijken en een nieuwe maatregel nemen. Ik denk dat dit verstandig besturen is: eerst leren uit pilootprojecten in pilootgemeenten, uit de opgedane ervaring cijfers afleiden en dan na drie jaar opnieuw evalueren.

Dan heb ik nog een tweede korte repliek over de kaartlezers. Uiteraard had ik reeds contact met zonechefs van de lokale politie. Uiteraard kennen zij de mogelijkheden die ze hebben inzake de toegang tot het rijksregister. Op dat gebied is er geen enkel probleem.

Laten we eindelijk proberen de invoering van de elektronische identiteitskaart als een enorme opportuniteit aan te grijpen, in plaats van steeds opnieuw te vervallen in gejammer en geweeklaag. Met de invoering van deze kaart staan we voor een hele omwenteling. In vergelijking met de ons omringende landen zijn we met dit project koploper. Het zal een enorme faciliteit betekenen, zowel voor burgers als bestuurders. Laten wij positief zijn in plaats cynisch want dat is eerlijk gezegd ontgoochelend.

04.14 Servais Verherstraeten (CD&V): Mijnheer de minister, in het licht van de resultaten en de evaluatie die u uit het pilootproject hebt kunnen distilleren en op basis waarvan u eenzijdig de parameters voor de gemeenten hebt gewijzigd - wat ik overigens blijf betreuren - en op basis van de twee concrete voorbeelden en de cijfers die ik aangehaald heb, zou u de gemeentebesturen kunnen aanschrijven en meedelen dat zij op basis van uw gegevens, slechts een bepaalde configuratie met een bepaald aantal personeelsleden nodig hebben om uw doel te bereiken.

Indien uw algemene berekeningen worden toegepast op diverse gemeentebesturen, vooral op de middelgrote gemeentebesturen, schieten ze merkkelijk te kort. Goed bestuur is voorkomen in plaats van na drie jaar te moeten bijsturen en na vijf jaar uiteindelijk toch tekort te schieten. Dit is geen gejammer. Dit is een roep om efficiënt

administrations communales pour autre chose que l'introduction des cartes d'identité électroniques.

Le nombre de personnes nécessaires a été estimé sur la base des enseignements que nous avons tirés des projets pilotes. Le Conseil des ministres a mis 722 personnes à disposition, alors que d'après les estimations, il n'en faut que 475. Et il ne convient pas d'en douter : on parviendra certainement à trouver ces 722 personnes.

La procédure sera évaluée après trois ans et éventuellement modifiée. Cette méthode de travail me semble louable: d'abord mener les projets pilotes, ensuite en retirer des enseignements chiffrés et enfin procéder à une évaluation.

Je connais les possibilités dont dispose le chef de zone de la police locale en matière de consultation du registre national.

Lors de la confection du budget, nous ferons une proposition concrète pour les zones et la police locale.

Saisissons enfin la chance que constitue l'introduction de la carte d'identité électronique au lieu de geindre. Nous sommes des pionniers dans ce domaine et cela profitera aux citoyens comme aux gestionnaires.

04.14 Servais Verherstraeten (CD&V): Je continue à regretter la modification des paramètres. Nous ne nous lamentons pas, nous demandons une gestion efficace.

Je propose d'également d'équiper les cours et tribunaux d'un lecteur.

bestuur.

Wat de kaartlezers betreft, suggereer ik niet alleen de politiezones, maar ook de hoven en rechtbanken met een dergelijke lezer uit te rusten om gedaagden en getuigen te kunnen identificeren.

Motions

Moties

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.
Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Dirk Claes et Servais Verherstraeten et par Mme Nahima Lanjri et est libellée comme suit:

“La Chambre,

ayant entendu l'interpellation de M. Dirk Claes

et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur,

recommande au gouvernement de respecter les engagements qu'il a pris en ce qui concerne la carte d'identité électronique et plus précisément:

- de prévoir un agent pour 10.000 habitants;
- de définir une configuration par 10.000 habitants;
- de garantir que le personnel supplémentaire sera mis à disposition jusqu'en 2009;
- d'évaluer la charge de travail supplémentaire pour le personnel des services de la population et, au besoin, de fournir encore gratuitement du personnel après 2009."

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Dirk Claes en Servais Verherstraeten en door mevrouw Nahima Lanjri en luidt als volgt:

“De Kamer,

gehoord de interpellatie van de heer Dirk Claes

en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken,

beveelt de regering aan haar engagementen inzake de elektronische identiteitskaart na te komen, meer bepaald:

- één personeelslid te voorzien per 10.000 inwoners;
- één configuratie te voorzien per 10.000 inwoners;
- te garanderen dat het extra personeel tot 2009 ter beschikking gesteld zal worden;
- te evalueren wat de bijkomende belasting is op het personeel van de bevolkingsdienst en indien nodig ook na 2009 personeel, gratis, ter beschikking te stellen."

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Jacqueline Galant et par MM. Filip Anthuenis et Jean-Claude Maene.

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Jacqueline Galant en door de heren Filip Anthuenis en Jean-Claude Maene.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.
Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

05 Question de M. André Perpète au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'intervention du Fonds des calamités en faveur des habitants de Muno" (n° 3501)

05 Vraag van de heer André Perpète aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de tegemoetkoming van het Rampenfonds ten gunste van de inwoners van Muno" (nr. 3501)

05.01 André Perpète (PS): Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, le 18 août dernier une mini-tornade ravageait le centre du petit village de Muno dans la commune de Florenville, en province de Luxembourg.

05.01 André Perpète (PS): Op 18 augustus jongstleden werd het centrum van het dorpje Muno, dat deel uitmaakt van de gemeente Florenville, door een minitornado geteisterd. Er werden 25 daken

Les dégâts résultant de cette catastrophe naturelle sont assez

importants. En effet, c'est tout le centre du village qui a été touché. On dénombre 25 toitures arrachées ainsi que de nombreux arbres déracinés. Il a d'ailleurs fallu l'intervention conjointe des pompiers de Bouillon et de la Protection civile afin de venir en aide à tous les sinistrés.

Au soir de cette tempête, les autorités communales de Florenville annonçaient qu'elles allaient introduire un dossier pour que le village soit reconnu comme sinistré et puisse bénéficier du Fonds des calamités.

Monsieur le ministre, mes questions sont les suivantes.

Les autorités communales de Florenville ont-elles introduit un dossier afin de solliciter une intervention du Fonds des calamités?

Au vu des éléments actuellement en votre possession, les habitants du village de Muno peuvent-ils espérer une intervention de ce Fonds? Si oui, dans quel délai et à hauteur de quel montant ces habitants peuvent-ils prétendre être indemnisés?

05.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, monsieur Perpète, mes services n'ont pas encore reçu de demande visant à reconnaître comme calamité publique la mini-tornade qui a ravagé le village de Muno le 18 août dernier.

Les conditions d'une telle reconnaissance sont fixées par une circulaire ministérielle du 30 novembre 2001. Pour qu'un événement puisse être reconnu comme calamité, il faut qu'il y ait un caractère exceptionnel qui ait causé des dommages pour plus de 1 million 250.000 euros et que la moyenne des dommages par dossier soit supérieure à 5.000 euros.

Dès que le dossier visant à la reconnaissance m'aura été communiqué, l'IRM sera consultée pour vérifier le caractère exceptionnel du phénomène.

Par ailleurs, mes services contrôleront si les critères financiers sont rencontrés. Si tel est le cas, la mini-tornade sera reconnue comme une calamité publique par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

L'intervention financière sera celle prévue par la loi du 12 juillet 1976. Les sinistrés devront, à cet effet, introduire une demande auprès de leur gouverneur de province.

05.03 André Perpète (PS): Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

06 Question de M. André Perpète au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le nombre inquiétant de suicides au sein de la police" (n° 3512)

06 Vraag van de heer André Perpète aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het onrustwekkende aantal zelfmoorden bij de politie" (nr. 3512)

06.01 André Perpète (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, dans son dernier rapport, le Comité P révélait les résultats

afgerukt en vele bomen werden ontworteld. Het gemeentebestuur van Florenville heeft aangekondigd een dossier in te dienen opdat het dorpje schadevergoeding van het Rampenfonds zou kunnen krijgen.

Heeft het gemeentebestuur van Florenville hiervoor een dossier ingediend? Kunnen de bewoners schadevergoeding van dit Fonds verwachten? Zo ja, wanneer en voor welk bedrag?

05.02 Minister Patrick Dewael: Mijn diensten hebben hiervoor nog geen aanvraag ontvangen.

Om als ramp te worden erkend moet de gebeurtenis een uitzonderlijk karakter hebben, moet voor meer dan 1.250.000 euro schade zijn veroorzaakt en moet de gemiddelde schade per dossier meer dan 5000 euro bedragen.

Het bedrag van de schadevergoeding wordt bepaald door de wet van 12 juli 1976.

06.01 André Perpète (PS): Het Comité P heeft tussen januari

d'une enquête effectuée entre janvier 2001 et décembre 2003 sur le nombre de suicides au sein de la police. Les résultats sont édifiants puisque sur cette période, il a été recensé 43 cas de suicides de policiers et 5 tentatives. On arrive donc à une moyenne annuelle de l'ordre de 15, ce qui est quand même interpellant et qui démontre l'utilité de cette enquête menée auprès des forces de l'ordre.

Le Comité P s'est aussi penché sur les causes de ces suicides. Elles sont diverses et on note néanmoins que les facteurs qui amènent généralement un policier à se suicider sont souvent inhérents à son milieu professionnel ou aux missions qui lui sont confiées. Le rapport du Comité P insiste sur le fait qu'à l'heure actuelle la réforme des polices, bien qu'elle ait apporté son lot de stress et notamment perturbé certains policiers, certaines habitudes, certains environnements professionnels, ne peut pas être reconnue comme la cause principale du suicide chez les policiers. L'enquête se poursuivra au cours de l'année 2004, dit le Comité. Le rapport relève quand même que le policier ne serait sans doute pas suffisamment soutenu, ni par sa hiérarchie, ni par son entourage.

Monsieur le vice-premier ministre, j'aurais voulu vous demander si vous pouvez confirmer les chiffres avancés dans le rapport du Comité P d'après les informations dont vous disposez dans votre propre département.

Pensez-vous que ce taux de suicide au sein de la police soit lié au type de travail, aux interventions au quotidien?

Ce taux de suicide est-il homogène sur l'ensemble du pays? Avez-vous des chiffres par province, par exemple? Dans ce cas, j'aurais voulu connaître ceux de la province de Luxembourg?

Y a-t-il une évolution vers un plus grand nombre de suicides au cours des dernières années?

Existe-t-il une cellule interne de la police qui permettrait aux policiers d'avoir un suivi psychologique? Si elle existe, quelles sont ses modalités de fonctionnement et quelles sont les possibilités qui s'offrent aux policiers qui souhaiteraient bénéficier de ce type de suivi?

Enfin, comme cela existe dans d'autres domaines, la mise sur pied d'une ligne téléphonique ouverte aux policiers pour bénéficier d'un contact avec un psychologue ne serait-elle pas une façon de venir rapidement en aide en première ligne?

06.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, le Comité P fait état dans son rapport annuel 2003 de 43 suicides et 5 tentatives durant les années 2001 à 2003. La moyenne de 19 suicides par an est, quant à elle, définie sur base des dix dernières années. Ceci indique qu'il y aurait eu durant ces trois dernières années proportionnellement moins de suicides qu'auparavant.

Il n'y a pas un coupable derrière chaque mort et moins encore dans le cas d'un suicide. Les études qui lui ont été consacrées attestent que le suicide est souvent le résultat de la combinaison de nombreux facteurs tels la personnalité, la vie privée, l'âge, la santé et la vie professionnelle. Le Comité P a d'ailleurs souligné ce qu'il appelle la

2001 en décembre 2003, 43
selfmoorden en 5
selfmoordpogingen bij
politiemensen geregistreerd. Dat
komt neer op een jaarlijks
gemiddelde van 15. De oorzaken
van die selfmoorden houden vaak
verband met het beroepsmilieu of
met de taken, maar niet met de
politiehervorming.

Bevestigt u de meegedeelde
cijfers en de aangehaalde
oorzaken? Is dat zelfmoordcijfer
vergelijkbaar in het hele land? Wat
zijn de cijfers per provincie, en
meer bepaald voor Luxemburg,
bijvoorbeeld? Is er de jongste
jaren sprake van een toename van
het aantal selfmoorden?

Bestaat er een interne cel voor
psychologische begeleiding en
hoe functioneert zij? Kan men
geen telefoonlijn voor
psychologische bijstand
installeren?

06.02 Minister Patrick Dewael:
Het Comité P maakt inderdaad
gewag van 13 selfmoorden en 5
selfmoordpogingen van 2001 tot
2003. Het gemiddelde van 19
selfmoorden geldt enkel voor de
jongste tien jaar. De jongste drie
jaar zouden er dus in verhouding
minder selfmoorden hebben
plaatsgevonden.

Het Comité P heeft onderstreept

dimension pluri-factorielle du phénomène. Les seules difficultés ou déceptions professionnelles ne peuvent ainsi à elles seules justifier le passage à l'acte même si elles ont très certainement contribué à leur manière à la décision du policier de mettre fin à ses jours.

Ensuite, il n'y a pas d'évaluation chiffrée complète pour la province du Luxembourg. Je puis néanmoins vous indiquer que, depuis la création de la police fédérale, sur les 19 suicides recensés au sein de son personnel, un seul concerne cette province.

Enfin, il existe au sein de la police fédérale un "stress team" qui est accessible au personnel policier 24 heures sur 24, avec une permanence téléphonique. Les services offerts par cette équipe, notamment l'aide face à des comportements suicidaires, ont fait l'objet d'une plaquette de présentation diffusée dans l'ensemble de la police intégrée. Elle a ainsi été adressée aux polices locales, dont certaines ne disposent pas de structures d'appui psychologique. Une brochure a également été éditée sur le sujet en partenariat avec le centre de prévention du suicide. Elle est destinée aux personnes en détresse ainsi qu'aux membres du personnel confrontés à un collègue suicidaire. Les instances actives dans la prise en charge de pareilles situations et leurs coordonnées y reçoivent naturellement une place très importante.

dat het verschijnsel verband houdt met een veelheid van factoren. Het is dus niet enkel te wijten aan moeilijkheden of teleurstellingen op professioneel gebied.

Er zijn voor de provincie Luxemburg geen cijfergegevens beschikbaar. Sinds de oprichting van de federale politie pleegde één personeelslid uit die provincie zelfmoord.

Op het niveau van de federale politie bestaat een "stress team", dat dag en nacht per telefoon bereikbaar is. Alle diensten van de geïntegreerde politie kregen een brochure waarin de diensten van dat team worden voorgesteld, dus ook de lokale politiediensten, die niet altijd op psychologische bijstand kunnen rekenen. Samen met het Centrum voor Zelfmoordpreventie werd voorts een brochure uitgegeven ten behoeve van personen in een crisissituatie en van het politiepersoneel dat met een suïcidale collega wordt geconfronteerd.

06.03 André Perpète (PS): Monsieur le président, je remercie M. le ministre pour sa réponse.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

07 Questions et interpellations jointes de

- Mme Jacqueline Galant au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les mariages simulés" (n° 3521)
- Mme Nahima Lanjri au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la problématique des regroupements familiaux" (n° 425)
- M. Guido Tastenhoye au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la problématique du regroupement familial, d'une part, et de la constitution de famille avec un partenaire étranger, d'autre part" (n° 430)
- M. Filip Anthuenis au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la problématique du regroupement familial et des mariages de complaisance" (n° 3763)

07 Samengevoegde vragen en interpellaties van

- mevrouw Jacqueline Galant aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de schijnhuwelijken" (nr. 3521)
- mevrouw Nahima Lanjri tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de problematiek van de gezinsherenigingen" (nr. 425)
- de heer Guido Tastenhoye tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de problematiek van de gezinshereniging enerzijds en de gezinsvorming met een buitenlandse partner anderzijds" (nr. 430)
- de heer Filip Anthuenis aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de problematiek van de gezinshereniging en de schijnhuwelijken" (nr. 3763)

07.01 Jacqueline Galant (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, de plus en plus souvent, les officiers de l'état civil sont amenés à enregistrer des mariages entre des ressortissants belges et étrangers. En ma qualité de bourgmestre, afin de vérifier la validité de la demande et dès l'émergence d'un doute de la part des officiers, j'ai établi un questionnaire auquel les futurs époux doivent se soumettre, ce afin de vérifier la véracité d'union qu'ont prise les futurs époux.

Les questions qui sont posées me semblent pourtant quelque peu relatives compte tenu de l'importance de l'acte marital et les officiers de l'état civil s'interrogent à propos des dires des futurs époux. Il apparaît que peu de personnes connaissent les détails relatifs à la famille de la personne étrangère à laquelle ils vont s'unir.

Monsieur le ministre, afin d'enrayer le phénomène des mariages simulés, ne serait-il pas judicieux d'établir une autre forme de vérification quant à la véracité de la future union?

Selon les documents officiels, il appartient à l'officier de l'état civil de vérifier un maximum de données, mais tout cela est souvent laissé à sa libre appréciation et à celle du bourgmestre. Que pouvez-vous proposer pour apporter plus de garanties à ces mariages qui peuvent parfois se révéler simulés? Pouvez-vous apporter des chiffres quant aux statistiques établies en Belgique concernant les mariages simulés? Existe-t-il un recours pour le bourgmestre qui se serait laissé abuser et aurait permis une union simulée?

07.02 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de minister, u denkt misschien, daar is ze weer. Ik heb u immers al veelvuldig moeten lastig vallen met steeds dezelfde vragen over dezelfde problematiek.

Onlangs kwam het probleem van de gezinshereniging opnieuw ter sprake naar aanleiding van een aantal uitspraken van politici, maar ook naar aanleiding van de open, heel uitgebreide brief van de burgerlijke stand van Antwerpen. Daarin leggen mensen op het terrein uit wat zij concreet ondervinden van de mogelijkheid tot gezinshereniging die vaak wordt misbruikt. Ik wil hierover niet in details treden. U hebt de brief immers ook gekregen.

Ik wil hieraan een aantal vragen koppelen, mijnheer de minister. Ik stel vast dat ik u reeds vorig jaar, of liever aan mevrouw Moerman die u toen verving, heb gemeld dat wij worden geconfronteerd met huwelijksstoerisme. Mensen komen van Nederland naar België, naar Antwerpen, om daar te huwen. U zei toen dat u hier niets van wist en dat u dit ging onderzoeken. Een jaar later komt dit terug naar boven via de diensten. Er blijken 10 tot 15 aanvragen per dag te zijn in Antwerpen om zich in Antwerpen te vestigen en nadien aan gezinshereniging te doen. Waarom? Gezinshereniging als Nederlander in Nederland of als migrant in Nederland met een lid van de EU is moeilijker dan in België. Van België naar Nederland is er geen toerisme omdat de wet in Nederland strenger is. In België is de wet veel soepeler. Een huwelijk tussen een Nederlander of een migrant met een "derdelander" is niet mogelijk als de "derdelander" of de persoon die wil huwen niet beschikt over een legaal visum. Bij ons kan dat wel. Men hoeft niet over een legaal visum te beschikken. Men kan hier zelfs als illegaal zijn en toch huwen.

07.01 Jacqueline Galant (MR): De ambtenaren van de burgerlijke stand tekenen meer en meer huwelijken tussen Belgen en vreemdelingen op. Als burgemeester heb ik een vragenlijst opgesteld die de toekomstige echtgenoten moeten beantwoorden. Hieruit blijkt dat weinig mensen op de hoogte zijn van de gezinssamenstelling van de vreemdeling waarmee ze in het huwelijk zullen treden.

Zou het niet verstandig zijn de echtheid van het toekomstige huwelijk op een andere manier te controleren? Kunt u statistieken voorleggen van in België gesloten schijnhuwelijken? Kan een burgemeester die zich om de tuin heeft laten leiden en een schijnhuwelijk heeft toegelaten hiertegen beroep aantekenen?

07.02 Nahima Lanjri (CD&V): La Belgique est confrontée au problème du tourisme matrimonial. Il est question de dix à quinze demandes par jour, surtout en provenance des Pays-Bas. Cette situation est due au fait que la loi sur le regroupement familial est beaucoup plus souple chez nous qu'aux Pays-Bas. Même les illégaux peuvent se marier en Belgique. Les procédures sont en outre beaucoup plus courtes en Belgique qu'aux Pays-Bas. Du fait de ces différences, la Belgique est le paradis des mariages de complaisance et du regroupement familial.

Nous avons déposé cet été une résolution tendant à résoudre ce problème.

Nous préconisons une aide aux communes pour qu'elles puissent déceler les mariages de complaisance et un renforcement de l'effectif des parquets au lieu d'une réduction comme à Anvers. Quelles mesures le ministre

Een tweede belangrijke verschil met Nederland is dat de procedures er veel langer duren vooraleer men een vaste verblijfsvergunning krijgt. Bij ons zijn die heel kort, van een maand tot enkele maanden, afhankelijk van het feit of men een lid van de EU is of niet. Na maximum 9 maanden krijgt men een permanente verblijfsvergunning. Deze verschillen zorgen ervoor dat België het Mekka wordt van schijnhuwelijken en gezinshereniging.

Mijnheer de minister, om deze redenen heb ik u en uw voorganger hierover in het verleden aangesproken en vragen gesteld. Intussen is het bewustzijn er ook bij bijna alle partijen. Wij hebben ook een gezamenlijke resolutie ingediend in de zomer. Daarin vragen wij bijvoorbeeld een gemeenschappelijke aanpak over de gemeenten heen.

Wij vragen om ondersteuning van de gemeenten, zodat zij bijvoorbeeld weten welke vragen zij moeten stellen om een schijnhuwelijk van een echt huwelijk te onderscheiden. Ook vragen wij de parketten te versterken. Ik stel vandaag vast dat er zich, in plaats van een versterking van de parketten, een achteruitgang voordoet. Concreet blijven er in Antwerpen bijvoorbeeld, van de zeven personen die zich daarmee bezighielden slechts twee over. Die gegevens werden mij bevestigd door de dienst burgerlijke stand – u ontving trouwens een brief van die persoon – en door andere schepenen uit de omgeving. Er is daar dus een achteruitgang in plaats van een vooruitgang.

Wat gaat u doen tegen huwelijksshoppen of huwelijkstoerisme? Een van de mogelijkheden is bijvoorbeeld de Europese richtlijn van 22 september 2003 om te zetten in Belgisch recht. Dat is alvast een piste, naast de andere die wij in onze resolutie werden opgenomen.

Voorts wens ik concreet verduidelijking inzake de cascaderegeling. Immers, in tegenstelling tot wat sommige politici die enkel de aandacht willen vestigen op de zogenaamde “oudjes” die naar hier komen, beweren, beschik ik over cijfergegevens in dat verband. Daaruit blijkt dat, in Antwerpen bijvoorbeeld, maximum 5% een aanvraag indient voor gezinshereniging. Dat zijn niet allemaal personen die bij het OCMW aankloppen; sommigen onder hen maken misschien wel gebruik van de diensten van het OCMW. Ik zeg niet dat misbruiken niet mogen worden bestreden, integendeel. Een veel groter probleem evenwel – en dat moeten wij durven erkennen – is het cascade-effect. Immers, wanneer een gehuwd koppel – uit een al dan niet echt huwelijk – uit elkaar gaat en een van de partners binnen een periode van vijf jaar opnieuw huwt, krijgt die derde ook recht op gezinshereniging. Als dat koppel ook weer uit elkaar gaat, kunnen de partners opnieuw met iemand anders trouwen. Een koppel dat nog samen is kan de ouders of de kinderen overbrengen. Zo ontstaat een cascade.

Tegen dergelijke cascade geldt er momenteel zagezegd een verbod in onze wetgeving, maar dat wordt volledig omzeild door de bilaterale akkoorden met Marokko, Turkije, Tunesië, en Algerije. Die bilaterale akkoorden voorzien in een gunstiger regeling, waardoor men die cascade wel mag toelaten.

Wat is uw houding met betrekking tot de cascade? Zult u dat in de toekomst beperken, verbieden of toelaten? Ik ving daarover

compte-t-il prendre pour lutter contre les mariages de complaisance? A-t-il l'intention de transposer dans le droit belge la directive européenne du 22 septembre 2003?

Un problème majeur concerne le phénomène des mariages en cascade qui a pour conséquence qu'un grand nombre de personnes bénéficient, à la suite de mariages successifs, du droit au regroupement familial pour plusieurs générations. Si notre législation interdit le phénomène de cascade, ce n'est pas le cas du Maroc, de la Tunisie, de l'Algérie et de la Turquie, pays avec lesquels nous avons conclu des accords bilatéraux. Le ministre va-t-il interdire le phénomène des cascades?

Par ailleurs, il y a non seulement un problème transfrontalier, mais également un problème entre communes. Les personnes suspectées de vouloir conclure un mariage de complaisance vont se marier dans une autre commune. Nous voulons, pour éviter cela, créer une base de données que pourraient consulter les officiers de l'état civil.

Où en est cette base de données? Mme Onkelinx est-elle disposée à s'y atteler? Qu'advient-il de notre proposition de désigner un magistrat coordinateur? Dispose-t-on déjà de chiffres à propos du nombre de mariages refusés ou annulés?

geruchten op, maar ik wil het van u horen, mijnheer de minister.

Inzake de schijnhuwelijken wil ik u herinneren aan mijn voorstel van vorige jaar om een databank in het leven te roepen. Er is immers niet alleen huwelijkstoerisme van Nederland naar België, maar ook van de ene gemeente, waar toch min of meer controleert gebeurt, zoals bijvoorbeeld Antwerpen, naar de andere gemeente - ik zal geen namen noemen - waar er geen controle is. Het is geenszins de bedoeling verwijten te maken, want soms zijn de middelen er niet om controle uit te voeren. Tegen het huwelijkstoerisme over de gemeenten heen willen wij dus een databank. U vond een databank een goed idee, want op die manier konden pogingen tot schijnhuwelijken worden geregistreerd. Als die mensen dan naar een andere gemeente gaan, staan zij in het nationale register geregistreerd. Dat register zou ter beschikking zijn, niet van iedereen, maar van de burgerlijke stand.

Samen met andere collega's vroeg ik ook om duidelijke instructies en ondersteuning te geven aan de gemeenten, zodat zij kunnen coördineren, alsook extra ondersteuning van de magistraten.

Heel concreet hebben wij in onze resolutie zelfs gevraagd naar een magistraat die het geheel coördineert. Dat zijn een paar voorbeelden. Voor de rest verwijs ik naar de resolutie.

Wat de databank betreft, wil ik vragen hoe ver het daarmee staat. Toen ik die vraag stelde aan mevrouw Onkelinx, zegde zij van geen databank te weten. U hebt er in de media al voor gepleit – dat siert u – om het probleem aan te pakken. Hoe zit het met uw collega Onkelinx? Zit zij op dezelfde golflengte? Om het met haar woorden te zeggen: het bestaande arsenaal volstaat. Nochtans staan de strijd tegen de schijnhuwelijken en de misbruiken inzake gezinshereniging in het regeerakkoord en is dit een prioritair punt voor de regering. Vanuit de oppositie kunt u medewerking verwachten, want wij willen daar volledig bij aansluiten: waar er problemen zijn, moeten die worden aangepakt. Wij hebben daar ook constructieve voorstellen voor ingediend en wij vragen dat u hier echt werk van maakt. Ik hoop dat u mij een antwoord zult geven waaraan ik kan zien dat u verder staat dan een jaar geleden toen ik die vragen stelde. U hebt toen voorgesteld om in plaats van de verblijfsvergunning voor onbepaalde termijn vrij snel af te leveren, de termijn wat te verlengen vooraleer die vergunning voor onbeperkte termijn af te leveren, dit om onderzoek toe te laten.

Er is de databank, er is de gecoördineerde aanpak. Ik had u nog een vraag gesteld en ik hoor die juist door mevrouw Galant van de MR terug stellen: de vraag naar cijfers. Ik heb die al een jaar geleden aan u gesteld en u hebt mij toen geantwoord dat u op 20 februari aan mevrouw Onkelinx de vraag hebt gesteld om de cijfers van het college van procureurs-generaal te krijgen met betrekking tot het aantal huwelijken dat werd vernietigd of als schijnhuwelijk werd gekenmerkt. Mijnheer de minister, u hebt mij beloofd dat als u het antwoord zou krijgen, ik dat ook zou krijgen. Ik hoop dat ik dat dus aanstands zal kunnen krijgen.

Hoe ver staat het met de gecoördineerde aanpak en de ondersteuning voor de gemeenten? Ik denk dat alle gemeentebesturen nu echt wel vragende partij zijn, niet alleen om

misbruiken te bestrijden, maar ook om geen slachtoffers te maken. We mogen ook niet zo ver gaan om terechte huwelijken te bestempelen als schijnhuwelijken. Dat mag ook niet gebeuren. Of, wat mij nu al ter ore komt, dat sommige vragen echt zeer persoonlijk of denigrerend zijn, mogelijk uit onwetendheid, maar gewoon ook omdat er geen directieven zijn. Er worden soms grenzen overschreden, ook in de andere richting. Ook dat moeten we tegengaan. Ik pleit voor een strenge aanpak, maar ook een correcte. Streng, maar rechtvaardig: daar pleit ik voor.

07.03 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zou mijn betoog graag willen aanvangen met een citaat: "Wij zijn hier niet het land van belofte. We kunnen met ons systeem van sociale zekerheid niet voor een wereldwijde solidariteit zorgen. Daarover is iedereen het eens. Veel van de nieuwkomers die in België onderdak komen zoeken, doen me denken aan de goudzoekers in de Verenigde Staten. Zij hebben er alles voor over om hier te geraken en zijn ervan overtuigd dat hier alles te krijgen is. Niemand praat hen dat uit het hoofd. Ze vinden het normaal aan het loket aan te schuiven om alles te krijgen. Wel, het goud in België is op. We moeten ervoor zorgen dat ze het goud bij hen gaan zoeken en vinden."

Mijnheer de voorzitter, dit is geen citaat uit het een toespraak van Filip Dewinter of Frank Vanhecke op een of ander congres van het Vlaams Blok. Neen, dit is een citaat van een van de multiculturele ideologen Mieke Vogels. Zij voegt eraan toe, in een interview met De Standaard van 17 september 2004, dat het hoog tijd is om in België het fenomeen van gezinshereniging te herbekijken. Volgens de groene politica is de gezinshereniging te veel een kanaal geworden om bejaarde vreemdelingen een leefloon en een sociaal appartement te geven.

Mevrouw Lanjri heeft daarnet gezegd dat ze hier al veel heeft geïntervenieerd. Zoveel kan dat nog niet zijn, want zo lang zit ze nog niet in het Parlement, maar ik weet wel dat het Vlaams Blok dit reeds 25 jaar zegt. Eindelijk, na 25 jaar, begint het te dagen bij allerlei multiculturalisten.

Dan is er die brief – die noodkreet – van de dienst Vreemdelingenzaken van Antwerpen, waarin het hoofd van de dienst het volgende zegt. Ik citeer: "België is het Mekka" – Mekka is hier niet zomaar gekozen, neem ik aan – "van de familiehereniging. Wat in Nederland jaren vergt, is hier in een maand rond." Ik citeer verder: "Niet alleen nieuwe Belgen en in België verblijfsgerechtigde vreemdelingen doen een beroep op familiehereniging, ook nieuwe Nederlanders komen dat hier doen want daar zijn ze te streng.

Allochtone Nederlanders komen dus massaal in Antwerpen wonen om hun partner en andere familieleden verblijfsrecht te bezorgen via familiehereniging. Ook de snel-Belg-wet, die van 1 mei 2000 tot nu ongeveer 260.000 nieuwe Belgen heeft gecreëerd, en de regularisatiecampagne, die nog eens meer dan 30.000 Belgen een verblijfsvergunning heeft bezorgd, zorgen voor een enorme toename van de gezinsherenigingen.

Het blijft geen cascade-effect, zoals mevrouw Lanjri het noemde. Ik zou het gewoon een lawine noemen. Men mag ook niet vergeten dat

07.03 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mieke Vogels a déclaré récemment que notre système de sécurité sociale ne pouvait se montrer solidaire envers le monde entier et qu'il fallait revoir d'urgence le phénomène du regroupement familial. Le Vlaams Blok répète cela depuis 25 ans. L'"Antwerpse dienst voor Vreemdelingenzaken" pousse, lui aussi, un cri d'alarme : la Belgique adopterait sur ce plan une position bien plus souple que, par exemple, les Pays-Bas.

En conséquence, des Néerlandais allochtones viennent s'installer en masse à Anvers. Par ailleurs, la loi d'acquisition rapide de la nationalité belge et les campagnes de régularisation se traduisent par une augmentation des regroupements familiaux. On assiste à une véritable avalanche : les personnes qui s'installent chez nous sont à leur tour génératrices de grandes familles.

Le système belge de regroupement familial est le plus libéral d'Europe, mais même un ministre libéral a déclaré qu'il comptait y apporter des limitations. Des députés libéraux ont déjà déposé des propositions de loi dans ce sens. Le ministre propose de n'accorder une autorisation de séjour définitive qu'à l'issue d'une période de trois ou cinq ans. Cela constituerait une amélioration, mais ne suffirait pas pour limiter l'afflux massif d'immigrants, étant donné que les conditions de base du regroupement demeurent ainsi inchangées.

Les Pays-Bas et l'Allemagne ont

de mensen die naar hier komen in het kader van de gezinshereniging, of in het kader van wat men in Nederland noemt de gezinsvorming - een huwelijk met een partner uit het buitenland, meestal een niet-Europees land - zorgen voor grote families, eens zij hier zijn. Daardoor begint heel het proces opnieuw, met een ware lawine als gevolg.

In het NRC Handelsblad van 24 september wordt het Belgische systeem nog eens heel beknopt samengevat: "In Nederland mogen alleen de echtgenoot, of de echtgenote, en kinderen tot 18 jaar overkomen. In België geldt die regel ook voor meerderjarige kinderen, ouders, grootouders en kleinkinderen. Bovendien duren de procedures in België aanzienlijk korter: een maand, tegenover vaak twee jaar in Nederland".

U bent een liberaal, mijnheer de minister. Dit is het systeem, collega's, dat ik het meest liberale van Europa zou noemen. In dit geval is dat geen kwaliteit. U bent zelf geschrokken van de noodkreet van Mieke Vogels, die plotseling het licht heeft gezien, nu ze lid is geworden van het Antwerpse OCMW. U hebt aangekondigd dat u de gezinshereniging zult bestrijden. Sommige van uw collega's, zoals de heer Anthuenis, die hier aanwezig is, hebben trouwens al wetsvoorstellen ingediend waarin de gezinshereniging en de gezinsvorming aan banden worden gelegd.

U stelt voor om pas een definitieve verblijfsvergunning toe te kennen na een periode van drie of vijf jaar. Slechts indien bewezen is dat vreemdelingen na die periode nog steeds gehuwd of herenigd zijn, wordt hun verblijfsrecht definitief. Met alle respect, mijnheer de minister, de door u voorgestelde maatregel betekent ongetwijfeld een verbetering. Ik geef grif toe dat het een verbetering inhoudt ten opzichte van de huidige toestand, maar als wij het globale plaatje bekijken - ik verwijs naar het lawine-effect waartoe de gezinsvorming en gezinshereniging leiden -, dan blijft het al bij al een mager beestje. Het is niet op die manier dat wij de massale instroom van volgmigranten aan banden zullen leggen. De grondvoorwaarden tot gezinshereniging worden door het voorstel-Dewael als dusdanig ongemoeid gelaten.

Mijnheer de voorzitter, met uw toestemming zou ik heel even kort willen ingaan op de maatregelen die terzake werden genomen in Nederland en Denemarken. Nederland en Denemarken zijn bij mijn weten nog steeds democratische Europese landen en geen fascistische regimes. In landen als Nederland en Denemarken worden zeer doortastende maatregelen genomen om een meer restrictief immigratiebeleid in te voeren.

In Denemarken bijvoorbeeld is de nieuwe vreemdelingenwetgeving reeds twee jaar geleden in werking getreden, namelijk op 1 juli 2002. Die wetgeving zegt dat beide partners 24 jaar oud moeten zijn vooraleer ze mogen huwen. Voordien was dit, zoals in België, 18 jaar. Daar waar vroeger de gezamenlijke band van het echtpaar met Denemarken minstens even belangrijk moest zijn als zijn gezamenlijke band met een ander land, wordt nu vereist dat de band met Denemarken duidelijk veel groter is. Nieuw is eveneens dat de reeds in Denemarken verblijfsgerechtigde partner zich voor de overkomende partner, dus de partner die in Denemarken komt huwen, borg moet stellen voor een bedrag van maar liefst 51.600

pris des mesures énergiques pour mener une politique d'immigration plus restrictive. Au Danemark, les deux partenaires doivent être âgés de 24 ans et le partenaire détenteur d'un titre de séjour doit se rendre caution pour le nouvel arrivant pour un montant de près de sept mille euros. Aux Pays-Bas, les deux partenaires doivent être âgés de 21 ans et celui qui fait venir son partenaire, doit gagner au moins 120 pour cent du salaire minimum.

Il s'agit en l'occurrence de mesures démocratiques émanant de pays démocratiques, qui méritent d'être suivies. J'ai repris le système néerlandais dans une proposition de résolution. Je vais également déposer de ce pas une motion de recommandation.

Deense kroon, dat is ongeveer 7.000 euro. Dat was in januari 2003.

In Nederland is het systeem iets soepeler. Daar stemde de Ministerraad in met een wijziging van het vreemdelingenbesluit 2000 waardoor zowel de reeds in Nederland verblijvende partner als de partner die uit het buitenland komt 21 jaar oud moet zijn. Degene die zijn partner laat overkomen naar Nederland moet minstens 120% van het minimumloon verdienen.

Mijnheer de minister, collega's, de maatregelen die men in Nederland en in Denemarken heeft genomen zijn toch maatregelen die door democratische regimes genomen zijn. De landen zijn trouwens ook niet veroordeeld door de Raad van Europa of door het Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg. Wij roepen u dan ook op om een arsenaal aan maatregelen te nemen dat gelijkaardig is aan die in Denemarken en Nederland. Ik heb trouwens het Nederlandse systeem in de vorm van een resolutie gegoten en ingediend in dit Parlement. Niets houdt deze commissie dus tegen om tot de behandeling van deze voorstellen over te gaan.

Mijnheer de voorzitter, ik besluit en ik zal zeer kort zijn. Ik denk toch dat het Vlaams Blok de specialist bij uitstek is in deze materie. Ik deel u mee dat wij heel die resem aan maatregelen in de vorm van een motie van aanbeveling, die wij zo dadelijk zullen indienen, hebben gegoten. Ik verwijs dan ook naar deze motie van aanbeveling.

07.04 Filip Anthuenis (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik zal trachten iets korter te zijn dan de heer Tastenhoye. Het probleem van de misbruiken in verband met de gezinshereniging is duidelijk actueel, mede door een aantal uitlatingen van mevrouw Vogels. Mevrouw Lanjri heeft wel gelijk: het probleem dat mevrouw Vogels aanhaalt inzake de ouders, is natuurlijk maar 5% van de problematiek van de gezinshereniging.

Collega's, ik denk niet dat het de bedoeling is elkaar hier vandaag vliegen af te vangen. Er zijn een aantal mensen, ook in deze commissie, die hiermee al jaren bezig zijn. Ook ikzelf ben hier al een aantal jaren mee bezig. De VLD-fractie heeft inderdaad een wetsvoorstel ingediend, net als nog een aantal andere mensen. Er is recent trouwens ook een voorstel van resolutie over de aanpak van schijnhuwelijken ingediend.

Wij zijn ook zeer verheugd te vernemen, via een aantal antwoorden hier en aan de pers, dat de regering en de minister van Binnenlandse Zaken naar oplossingen zoeken. In de regeringsverklaring van de huidige ploeg stond trouwens vermeld dat de misbruiken zullen worden aangepakt. Misbruiken, dat is hier al voldoende gezegd, doen zich voor op diverse terreinen, zoals bij de problematiek van de gezins- en familiehereniging waar vooral mevrouw Lanjri het heeft over gehad, met alle daarbij horende sociale problemen. Ik werd bijvoorbeeld vorige week zelf in de gemeente geconfronteerd met een meisje van zeventien jaar dat werd uitgehuwelijkt aan iemand uit Marokko die zij eigenlijk niet of nauwelijks kende. Om maar te zeggen dat daarmee echt sociale problemen gepaard gaan.

Ook het huisvestingsprobleem moet onder ogen worden gezien. Als die mensen naar hier overkomen, zijn zij meestal gehuisvest in huizen die eigenlijk niet geschikt zijn voor het aantal gezinsleden dat daar

07.04 Filip Anthuenis (VLD): Le problème de l'abus du regroupement familial est un problème d'actualité, notamment en raison des déclarations de Mme Vogels. Un certain nombre de personnes qui siègent dans cette commission y réfléchissent depuis plusieurs années. Nous nous réjouissons d'apprendre que le gouvernement recherche des solutions. Au demeurant, la lutte contre ces abus était déjà inscrite dans la déclaration gouvernementale.

Des abus sont commis dans de nombreux domaines tels que le regroupement familial et le mariage forcé. Il faut aussi aborder franchement le problème du logement. Les étrangers qui arrivent chez nous se retrouvent vite sur des listes d'attente de sociétés de logements qui leur accordent généralement la priorité. Il faut aussi évoquer les difficultés financières auxquelles sont confrontées les familles qui se disloquent, mais aussi les CPAS et l'Etat.

woont, met alle problemen van dien. Zij komen dan op wachtlijsten van huisvestingsmaatschappijen te staan en krijgen veelal voorrang op andere mensen die daar al lang op staan en dergelijke meer. De gevolgen op electoraal vlak laat ik dan nog even in het midden.

Er is natuurlijk ook een financieel probleem. Bij het mogelijk uiteenvallen van die families en gezinnen is dat ten eerste een financieel probleem voor die gezinnen zelf, maar natuurlijk ook voor het eventuele OCMW en de overheid die daarna moeten inspringen. Er zijn ook misbruiken inzake schijnhuwelijken en daarover heeft mevrouw Galant het gehad. Het voornaamste probleem is dat het aangaan van schijnhuwelijken niet strafbaar is. Dat lijkt mij het voornaamste probleem. Er zijn natuurlijk ook misbruiken - dat werd hier nog niet gezegd - en oneigenlijk gebruik van de snel-Belg-wet. Die misbruiken hebben enkel en alleen tot doel hier verblijfsrecht te krijgen, met alle sociale en financiële gevolgen die daaruit voortvloeien. Natuurlijk - op dat vlak sluit ik mij aan bij mevrouw Lanjri - moeten mensen nog altijd kunnen huwen met elkaar en nog altijd Belg kunnen worden. Laat dat duidelijk zijn! Het is enkel de bedoeling van de meerderheid van deze commissie, van de gemiddelde Belg, om aan die misbruiken echt iets te doen.

Misschien een politieke opmerking.

Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, ik denk toch dat er een kamerbrede meerderheid is om aan die misbruiken iets te doen. Op Vlaams vlak is, denk ik, bijna iedereen vragende partij, gezien de uittalingen van mevrouw Vogels. Uit een aantal uittalingen van de heer Stevaert heb ik begrepen dat ook sp.a-spirit daarvoor vragende partij is. Ook andere partijen hebben het hier in het Parlement al gezegd. Wij wachten natuurlijk ook op de groene en rode fracties die het misschien ook in het Parlement even kunnen komen zeggen. Ook aan de andere kant van de taalgrens beweegt toch een en ander, gezien de vraag van mevrouw Galant.

Wij weten, mijnheer de minister, dat u ook vragende partij bent om daar iets aan te doen. Daarom zou ik u willen vragen om te proberen ook mevrouw Onkelinx, die bevoegd is voor een aantal andere aspecten, over de brug te krijgen om aan dat probleem iets te doen.

De vragen terzake zijn eigenlijk al gesteld.

Wat is de toestand? Zult u zelf een initiatief nemen? Ik richt mij ook tot de voorzitter om hem te vragen op welke manier we het best organiseren om als kamerleden een initiatief te nemen, maar ik heb begrepen dat de minister eigenlijk bezig is met een voorstel terzake.

07.05 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zou nog even de terreinen willen aangeven waarop de misbruiken die hier naar voren worden gebracht inzake immigratie zich concreet voordoen.

Eerst en vooral is er het afsluiten van schijnhuwelijken in ons land, maar uiteraard ook in het buitenland, met de bedoeling een verblijfsvergunning te kunnen verkrijgen.

In tweede instantie, daarbij natuurlijk nauw aansluitend, is er het fenomeen van het huwelijksshoppen tussen verschillende steden en

Le problème majeur en matière de mariages blancs est qu'ils ne sont pas punissables. La loi sur l'acquisition rapide de la nationalité belge est elle aussi l'objet d'abus. Le but que poursuivent ceux qui commettent ces abus est d'obtenir le droit de séjourner chez nous. Il va de soi que les étrangers peuvent se marier et obtenir la nationalité belge mais tout abus doit être prohibé.

Une large majorité est favorable à une initiative en cette matière. Nous demandons au ministre d'insister auprès de Mme Onkelinx pour qu'elle intervienne.

Quelle est la situation? Le ministre prendra-t-il une initiative? Comment une initiative parlementaire pourrait-elle éventuellement être mise en œuvre?

07.05 **Patrick Dewael**, ministre: Des abus sont commis dans différents domaines : les mariages de complaisance en vue de l'obtention d'une autorisation de séjour, le « shopping » matrimonial entre différentes communes, le regroupement familial en vue d'obtenir une aide et l'arrivée chez nous de ressortissants de l'UE dont le pays

gemeenten, waarbij men in geval van een weigering van de voltrekking van het huwelijk in de ene gemeente gewoon naar de andere gemeente gaat om daar wel de huwelijksvoltrekking te kunnen verkrijgen.

Ten derde, is er het gebruik van de gezinsherenigingprocedure met het oog op het verkrijgen van een of andere vorm van sociale steun. Dat is daarmee heel nauw gelieerd.

Ten slotte is er het fenomeen dat andere EU-onderdanen, voornamelijk Nederlanders - mevrouw Lanjri heeft ernaar verwezen - naar België komen met hun gezin omdat de gezinsherenigingprocedure in hun eigen land, in Nederland, strenger is dan in België.

Ik zou opnieuw willen uitgaan van het regeerakkoord, waarin duidelijk wordt verklaard dat initiatieven zullen worden genomen in de strijd tegen het misbruik van de verschillende immigratieprocedures. Het regeerakkoord bepaalt dat vooral de strijd tegen schijnhuwelijken en de fraude inzake gezinshereniging zal worden opgevoerd. Daartoe worden in het regeerakkoord een aantal concrete maatregelen opgesomd, eerst en vooral het aanscherpen van de verbintenis tot tenlasteneming. Ten tweede, het bij voorkeur uitreiken aan ouders en grootouders van een tijdelijke verblijfsvergunning. Er is ook sprake van het nemen van adequate maatregelen bij aanvragen tot gezinshereniging en, ten slotte, ook van het gebruikmaken van biometrische gegevens bij visumaanvragen.

Ik zou de aandacht van de commissieleden erop willen vestigen dat de aanpak van het probleem uiteraard multidisciplinair is. Ik zal zodadelijk heel goed preciseren waarmee Binnenlandse Zaken bezig is.

Hier dringt zich natuurlijk een multidisciplinaire aanpak op die niet alleen bij de federale overheid ligt. Een aantal facetten zal bijvoorbeeld bij het departement van Justitie moeten worden geregeld. Andere aspecten liggen op het terrein van de bevoegdheid van de Gemeenschappen. Ik verwijs bijvoorbeeld naar het probleem van inburgering van vreemdelingen waar de bevoegdheid van de Gemeenschappen daadwerkelijk moet worden onderkend. Uit de signalen die wij van de bevoegde minister krijgen, kunnen wij vaststellen dat aan een pakket maatregelen wordt gewerkt.

Mevrouw Lanjri, ik heb de aandacht van de minister van Justitie gevestigd op de problematiek. Ik heb niet alleen haar aandacht daarop gevestigd, ik heb ook een aantal beleidsmaatregelen gesuggereerd die trouwens ook in de loop van de komende dagen met het oog op de beleidsverklaring van de federale regering van 12 oktober aan bod zullen moeten komen. Dat is, wat Justitie aangaat, in eerste instantie de strafrechtelijke beteugeling van schijnhuwelijken. Als men vaststelt dat men terzake op een bedrieglijke en frauduleuze wijze te werk gaat, is het beboeten dan geen optie of moet men dit fenomeen niet in het strafrecht opnemen?

In tweede instantie moet er volgens mij ook een aanpassing van de nationaliteitswetgeving gebeuren, zodat de Belgische nationaliteit kan worden ontnomen van de vreemdelingen die een schijnhuwelijk hebben afgesloten.

applique une procédure plus sévère en matière de regroupement familial.

L'accord de gouvernement a annoncé des initiatives pour lutter contre les abus constatés dans les différentes procédures d'immigration. Un certain nombre de mesures concrètes ont été citées : un renforcement de l'engagement de prise en charge, la priorité donnée aux autorisations de séjour provisoires pour les parents et les grands-parents, des mesures adéquates lors des demandes de regroupement familial et l'utilisation de données biométriques pour les demandes de visas.

Ce problème requiert bien entendu une approche multidisciplinaire.

Les Communautés sont compétentes pour certains aspects.

J'ai attiré l'attention de la ministre de la Justice sur le problème et j'ai suggéré plusieurs mesures. Celles-ci concernent en premier lieu la répression pénale des mariages de complaisance. La nationalité belge doit également pouvoir être retirée aux étrangers qui ont contracté un mariage de complaisance. Les parquets doivent également adopter une approche uniforme. Le collège des procureurs généraux pourrait formuler des directives en la matière. La création d'une base de données serait également utile.

Je compte user de toutes les possibilités pour lutter contre le recours abusif aux procédures d'immigration. Je prendrai un certain nombre d'initiatives en ce qui concerne la loi de 1980.

Le ministre De Gucht et moi-même apprécieront avec plus de rigueur la délivrance d'un visa et d'autorisations de séjour sur la base d'un regroupement familial.

In derde instantie is ook een uniforme aanpak nodig van de parketten. U weet dat de interpretatie van het ene parket nogal eens verschilt van het andere parket. Daar dringt zich enige stroomlijning op. Dat lijkt mij ook een taak te zijn voor het College van procureurs-generaal. Zij zouden terzake richtlijnen kunnen geven voor meer uniformiteit van de verschillende parketten.

In vierde instantie zou men ook een databank kunnen oprichten. Dit probleem rijst niet alleen bij Justitie. Het lijkt mij noodzakelijk een databank op te richten om het probleem van huwelijksshopping tegen te gaan. Ik kom daar straks op terug.

Wat ik alleszins wil doen, ik heb dat ook aangekondigd in een toespraak voor onze diplomaten naar aanleiding van de diplomatieke dagen, is in mijn eigen bevoegdheidsdomein alle mogelijkheden aanwenden om de strijd tegen misbruiken van immigratieprocedures aan te gaan. Ik zal vandaag nog een serie maatregelen aanstippen, initiatieven die ik zal nemen in de verblijfswetgeving, meer bepaald de wet van 1980.

Wat de beteugeling van schijnhuwelijken betreft, zal ik in samenwerking met de heer De Gucht, de minister van Buitenlandse Zaken, de afgifte van visa en verblijfsvergunningen op grond van gezinshereniging strenger gaan beoordelen. Dat kan Binnenlandse Zaken niet alleen.

Daarom is er mijn oproep geweest aan de diplomaten, want terzake natuurlijk spelen onze diplomatieke posten in het buitenland mee, die van die problematiek uiteraard niet alleen op de hoogte moeten worden gebracht maar die ook meer moeten worden gesensibiliseerd. U weet dat het vaak de lokale bevolking is in die landen waaraan de verantwoordelijkheid wordt gegeven inzake het verstrekken van zulke visa. Ik denk dat wij daar strenger op zullen moeten toezien. In die zin heb ik afspraken gemaakt met de minister van Buitenlandse Zaken.

Er moet ook gesleuteld worden - dat is dan werk voor uw commissie - aan de verblijfswetgeving, meer bepaald aan de regelgeving inzake gezinshereniging die moet worden aangepast. Dat moet gebeuren - daar moeten wij ons toch allemaal heel goed bewust van zijn - binnen de manoeuvreerruimte die wordt toegekend door de Europese regelgeving. Het is de Europese regelgeving die toch het kader vastlegt waarbinnen men weliswaar wat flexibiliteit heeft maar toch niet veel. Wij moeten ons dus richten, enten, oriënteren, op de Europese richtlijnen. Bepaalde voorstellen die ik hier gehoord heb of die ik op andere plaatsen soms hoor zijn niet compatibel met die Europese reglementeringen. Het heeft geen zin restricties inzake gezinshereniging te gaan opleggen die in strijd zouden zijn met de Europese regelgeving.

Wat de gezinshereniging met niet-EU-onderdanen betreft - ik verwijs naar artikel 10 van de Vreemdelingenwet - bestaat er bij mijn administratie een voorontwerp van wet waaraan de jongste tijd hard is gewerkt. Dat voorontwerp van wet is conform het regeerakkoord erop gericht misbruiken in het kader van de gezinsherenigingsprocedure en de schijnhuwelijken tegen te gaan. Wat is de bedoeling? Wel, het is de bedoeling om aan de betrokkenen gedurende een periode van drie jaar - dat is een optie, waarover men kan discussiëren, maar zo'n

Nos postes diplomatiques à l'étranger doivent coopérer. Souvent, des visas sont octroyés par du personnel local. Il faudra renforcer les contrôles. J'ai conclu des accords avec le ministre des Relations extérieures à ce sujet.

Il convient également de remanier la législation sur le droit de séjour. La réglementation relative au regroupement familial doit être adaptée en fonction de la marge de manoeuvre que nous laissent les dispositions européennes. Certaines propositions exposées ici ne cadrent pas avec ces limites.

Mon administration a travaillé d'arrache-pied à un avant-projet de loi visant à réprimer les abus en matière de regroupement familial et de mariages de complaisance. Le principe consiste à octroyer aux intéressés un permis de séjour d'une durée limitée - trois ans, par exemple. Il pourra y être mis fin pour certaines raisons, mais il faudra faire preuve d'équité et de correction en toutes circonstances. Un permis de séjour d'une durée illimitée pourra être délivré après cette période.

Ce projet est conforme à la directive 2003/86, qui doit être transposée en droit belge d'ici au 3 octobre 2005.

J'entends respecter le calendrier précis dans les limites duquel nous sommes tenus d'adapter notre législation à la directive européenne et par conséquent, je présenterai aussitôt que possible un avant-projet de loi au Conseil des ministres.

La seconde catégorie a trait au regroupement familial avec des Belges et des ressortissants de l'UE, question qui est traitée à l'article 40 de notre loi sur les étrangers. En ce qui concerne ce point, nous devons transposer la directive européenne 2004/38 avant le 30 avril 2006. Cette

periode van drie jaar zou een uitgangspunt kunnen zijn - een verblijfsvergunning voor beperkte duur - en ik zeg wel voor beperkte duur - uit te reiken. Tijdens die periode kan er dan regelmatig worden gecontroleerd of de betrokkenen nog voldoen aan de voorwaarden die aan hun verblijf gesteld waren. Wonen zij nog samen, is er geen sprake van echtscheiding, en dergelijke meer. Als dat niet meer het geval is, wordt er een einde gesteld aan het verblijf. Waarin wel moet worden voorzien is dat men rechtvaardig en correct blijft. Daar heeft mevrouw Lanjri terecht de aandacht op gevestigd. Er wordt dus wel bepaald dat echtgenoten die bijvoorbeeld het huis verlaten ingevolge echtelijk geweld niet gesanctioneerd zouden worden met het afnemen van hun verblijfsvergunning.

Pas indien de betrokkenen na drie jaar nog aan de voorwaarden voldoen zal men een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd uitreiken. Er is dus een conditionele verblijfsvergunning waarbij gedurende een bepaalde periode de overheid daadwerkelijk kan nagaan of de reële toestand wel overeenstemt met wat werd opgegeven.

Het voorontwerp kan heel binnenkort aan de regering worden voorgelegd. Het is ook in overeenstemming met de richtlijn 2003/86 van de Raad inzake het recht op gezinshereniging, die uiterlijk op 3 oktober 2005 in onze wetgeving moet worden vertaald.

Wij blijven hier dus binnen het Europese kader. Er is een timing waarbinnen wij onze wetgeving aan de richtlijn moeten aanpassen. U moet weten dat ons land terzake een achterstand heeft, met zoveel richtlijnen die moeten worden vertaald. Hier is er een duidelijke timing. Ik wens mij zeker aan de timing te houden en zal dus in de kortst mogelijke tijd het voorontwerp van wet voorleggen aan de Ministerraad.

De tweede categorie omvat de gezinshereniging met Belgen en EU-onderdanen en wordt behandeld in artikel 40 van de Vreemdelingenwet, dat trouwens reeds een omzetting vormt van een Europese reglementering. Bij dat artikel moeten we rekening houden met de richtlijn 2004/38 van het Europees Parlement en de Europese Raad, die voor 30 april 2006 zal moeten worden omgezet.

Deze richtlijn – ik deel het nog even mee – houdt een grondige hervorming van de gezinshereniging in en vormt ook een aanleiding om onze eigen reglementering aan te passen. Zo biedt de richtlijn de mogelijkheid om gedurende een langere periode na te gaan of de aan het verblijf gestelde voorwaarden worden vervuld, alvorens een definitieve verblijfsvergunning toe te kennen. Het gaat dus om hetzelfde principe: gedurende een langere periode de mogelijkheid hebben om te controleren of de betrokkenen effectief aan de voorwaarden voldoen en ook blijven voldoen. Verder kan er ook een verwijderingmaatregel worden getroffen indien de betrokkenen – ik citeer – “een onredelijke belasting vormen voor het sociale zekerheidstelsel van het gastland”.

Ik heb nu ook voor die richtlijn aan de administratie DVZ de opdracht gegeven om de omzetting van de richtlijn zo snel mogelijk voor te bereiden en dus effectief opnieuw aandacht te besteden aan het tegengaan van welk misbruik dan ook.

directive permet de contrôler, pendant des périodes plus longues qu'auparavant, si les intéressés satisfont aux conditions et d'écarter les personnes qui grèvent le système de sécurité sociale de façon tout à fait déraisonnable. Mon administration s'attachera à bien préparer la transposition de cette directive de façon à lutter contre tout abus éventuel. Nous veillerons à ce que nos procédures soient aussi strictes que celles qui sont en vigueur chez nos voisins. Par ailleurs, il faut peut-être reconsidérer l'assimilation des ressortissants de l'UE et des Belges.

Dans le même temps, nous devons durcir notre procédure pour l'obtention de la nationalité belge.

En ce qui concerne le "shopping matrimonial", nous devons essayer de faire inscrire au registre national le refus d'une commune de procéder à un mariage et mettre cette information à la disposition de toutes les villes et communes.

La commission consultative des étrangers doit traiter les procédures de recours en permanence plutôt que deux fois par mois. Parallèlement, les barreaux doivent prendre leurs responsabilités pour ce qui est des recours dilatoires. Il ne sera pas facile de réprimer tous les abus. Je suis cependant résolu, conformément à l'accord de gouvernement, à réprimer les abus dans les procédures d'immigration.

Mijnheer de voorzitter, belangrijk lijkt mij ook dat wij bij de omzetting van de richtlijnen oog zouden hebben voor de manier waarop de andere Europese lidstaten, en vooral onze buurlanden, deze Europese reglementering omzetten. Ik verwijs nogmaals naar wat de heer Anthuenis, maar ook mevrouw Lanjri hebben gezegd. We moeten vermijden dat ons land de zwakste schakel zou vormen en mensen zou aantrekken, omdat de gezinsherenigingsprocedure in ons land minder streng zou zijn dan in andere EU-lidstaten.

Ik stel mij in dat verband de vraag of een aantal beslissingen uit het verleden niet zouden moeten worden herbekeken. Ik denk dan voornamelijk aan de gelijkschakeling op het vlak van gezinshereniging van Belgische onderdanen en EU-onderdanen. Dat is immers precies wat Nederland heeft gedaan, waardoor het fenomeen is ontstaan waarover u het had.

Ten slotte heb ik nog een andere bedenking. Het verstrengen van de gezinsherenigingsprocedure zal niet veel opleveren, als we niet tegelijkertijd ook denken aan een aanpassing van de nationaliteitswetgeving. Het baat volgens mij immers niet om strenger te zijn met de afgifte van de definitieve verblijfsvergunning aan de echtgenoot van een Belgische onderdaan, indien deze echtgenoot, in het kader van de nationaliteitswetgeving, heel snel de Belgische nationaliteit kan verkrijgen. Het ene moet volgens mij gepaard gaan met het andere, wil het tenminste efficiënt zijn in de praktijk.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ten slotte wil ik nog wijzen op de volgende concrete maatregelen.

Ten eerste, het fenomeen van de huwelijksshopping. Wat deze problematiek betreft, moeten we nagaan of het niet mogelijk is een weigering van een gemeente om een huwelijk te voltrekken in het Rijksregister te laten opnemen zodat elke gemeente deze informatie kan raadplegen. Er zijn steden – onder meer Gent en andere - die hier veel energie in steken en op een heel pro-actieve manier met dit fenomeen omgaan. Wat baat het dat een stad zich uitslooft en in een andere gemeente het huwelijk prompt wordt voltrokken. De vaststellingen moeten beschikbaar worden gesteld voor andere gemeenten en steden. Dit kan door opname van de gegevens in het Rijksregister.

We moeten eveneens aandacht besteden aan aanverwante aspecten die een rol spelen in het kader van misbruik. Ik denk aan beroepsinstanties die er veel te lang over doen om een beslissing te nemen, onder meer de commissie voor Advies voor Vreemdelingen die beroepen behandelt inzake gezinsherenigingsprocedures waarbij de vreemdeling legaal in het land verblijft zolang er geen uitspraak is van deze commissie. Een verdere professionalisering van deze adviescommissie dringt zich op waarbij fulltime beroepen zouden worden behandeld en niet langer twee maal per maand zoals de praktijk vandaag uitwijst.

Ik denk eveneens aan dilatoire beroepen die worden ingesteld. In dit verband zal ik de balies verzoeken hun verantwoordelijkheid terzake op te nemen. Het kan niet door de beugel dat balies en advocaten – dikwijls met middelen van de gemeenschap - hun intellectuele arbeid ter beschikking stellen alleen maar om misbruiken en fraude tot stand te brengen of mee te helpen organiseren. De balies moeten in deze

op hun verantwoordelijkheid worden gewezen.

De misbruiken van al deze procedures zijn niet gemakkelijk tegen te gaan. We moeten ons ervoor hoeden te denken dat misbruiken snel onder controle kunnen komen door het nemen van een aantal maatregelen. Het zal niet eenvoudig zijn om de misbruiken tegen te gaan. Verschillende maatregelen dringen zich op en alle administraties en parketten moeten van het belang van een dergelijke aanpak doordrongen geraken. Ik neem graag mijn verantwoordelijkheid van minister van Binnenlandse Zaken in deze problematiek op en mijn bevoegdheidsdomein aanwenden om, loyaal aan het regeerakkoord, de strijd tegen misbruik van immigratieprocedures op te voeren.

07.06 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn repliek kan kort zijn.

Wanneer? Wat de bestraffing van schijnhuwelijken betreft, - een wetsvoorstel dat ikzelf en andere partijen reeds hebben ingediend -, antwoordt u bereid te zijn hiervan werk te maken. Vraag is echter wanneer!

Een ander punt in mijn wetsvoorstel handelt over het ontnemen van de nationaliteit indien ze onwettig verkregen is. Opnieuw dezelfde vraag, mijnheer de minister. Wanneer zult u er werk van maken?

Een jaar geleden heb ik reeds aangedrongen op een uniforme aanpak door de gemeenten. U meldde toen dat de VVSG zou worden aangesproken. Wanneer zult u dat doen?

De databank. Vorig jaar in maart hebt u gemeld dat uw diensten met een dergelijke databank bezig waren. Als nieuweling in de politiek ben ik nog ongeduldig. Wanneer zal die databank een feit zijn?

De gemeenten wachten daar immers op. Ik stel vast dat die vraag over de partijgrenzen heen wordt gesteld. U zit grotendeels op dezelfde lijn. Het gaat echter niet alleen over voorstellen, maar ook over daden, initiatieven. Het gaat over de omzetting in de praktijk, waarop de diensten van de verschillende gemeenten liever vandaag dan morgen een beroep kunnen doen. Dus, wanneer?

U zegt dat de verblijfswetgeving zal worden aangepast. Die moet worden aangepast volgens de Europese richtlijn. Ik stel echter vast dat die Europese richtlijn nu meer dan een jaar oud is. Misschien is dat volgens u niet zo lang, maar ze is een jaar oud. Wat is er in dat jaar gebeurd? Hoe komt het dat wij nog altijd geen voorstel hebben? Ik weet dat u ermee bezig bent, maar wanneer komt die richtlijn er? Ik ben blij dat ook u zegt - CD&V heeft het al vaak gezegd - dat de snel-Belg-wet natuurlijk moet worden aangepast. Het is immers voordeliger als Belg aan gezinshereniging te doen, want dan kan men ook zijn ouders en grootouders naar hier brengen. Wij hebben ook andere redenen aangehaald. Als de snel-Belg-wet niet wordt aangepast, blijft het dweilen met de kraan open. Het verheugt mij dat u zegt dat wij de snel-Belg-wet moeten aanpassen. Wanneer? Wat zijn de concrete stappen die u al hebt gezet? Wanneer komt die aanpassing er? Ook wat dat betreft, verwijs ik naar een voorstel dat Jo Vandeurzen, ikzelf en andere collega's hebben ondertekend en ingediend.

07.06 Nahima Lanjri (CD&V): La question est avant tout de savoir quand le ministre va s'occuper de la lutte contre les mariages blancs et du retrait de la nationalité obtenue illicitement. Voici un an, j'avais déjà demandé que les communes adoptent une approche uniforme en la matière et préconisé la création d'une banque de données. Mais les communes attendent toujours une initiative. La directive préconisant le remaniement de la législation sur le droit de séjour remonte à un an déjà. Quand la loi belge sur la naturalisation rapide sera-t-elle adaptée? Tant que ce ne sera pas le cas, tout se fera en pure perte.

Enfin, je suis très intéressé par les solutions au problème des mariages blancs à Bruxelles et de part et d'autre de la frontière linguistique.

Ten slotte, ik had het gevoel dat wij alleen in Vlaanderen met dit probleem worden geconfronteerd. Aan de andere kant van de taalgrens was er blijkbaar geen probleem. Men hoort vooral over problemen in Vlaanderen en over eensgezindheid in Vlaanderen. Uit de eerste reacties, onder meer van mevrouw De Galan en de heer Moureaux, begrijp ik dat er ook in Brussel problemen met schijnhuwelijken zijn. Waarom komt er dan geen eensgezindheid in de regering om dat probleem aan te pakken? Misschien heeft men over de taalgrens al een oplossing die wij nog niet kennen. Ik ben bereid om te leren. Ik sta open voor suggesties over hun aanpak van het probleem. Blijkbaar hebben zij dat probleem niet, en zitten alleen wij ermee. Ik wil echt van onze collega's leren hoe wij dat probleem moeten aanpakken. Ik heb liever dat er geen problemen zijn, maar als er problemen zijn, moeten wij die durven te erkennen en ons hoofd niet in het zand steken. Dat zou immers op ons hoofd terecht komen.

07.07 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, ik vind de naïviteit van onze collega Lanjri aandoenlijk. Zij vraagt wanneer de penalisering van de schijnhuwelijken wordt doorgevoerd en wanneer men ervoor zal zorgen dat wie betrapt wordt op een schijnhuwelijk, zijn nationaliteit wordt afgepakt. Zij vraagt ook wanneer de stroomlijning binnen de parketten er komt, waar de databank blijft die zou opgericht worden, wanneer de verblijfswetgeving zal worden aangepakt en waarom de nationaliteitswetgeving niet strenger wordt gemaakt.

07.08 Nahima Lanjri (CD&V): U bent blijkbaar even naïef als ik.

07.09 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mevrouw Lanjri, u vraagt naar de redenen waarom die maatregelen er nog niet zijn en ik zal ze u geven.

Waarom zijn er zoveel misbruiken bij het afleveren van visa en verblijfsvergunningen? Waarom wordt de gezinshereniging niet aangepast en gelieerd aan de Europese wetgeving? Waarom wordt de nationaliteitswetgeving, de zogenaamde snel-Belg-wet waarrond uw collega Jo Vandeurzen inderdaad al veel werk heeft gedaan, niet verstrengd? Ook onze collega's Jan Mortelmans en Hagen Goyvaerts zijn daar al zeer lang mee bezig. Waarom, mijnheer de minister, komt dat alles er niet? Wel, ik zal het u zeggen. Er is maar een antwoord en dat is dat de PS, de Parti Socialiste met mevrouw Onkelinx aan het hoofd, dat niet wil. Die wil daar niets van weten. Ook de heer Duquesne heeft op dat dossier zijn tanden stuk gebeten. Als het erop aankomt om de gezinshereniging aan banden te leggen, als het erop aankomt om de stroom vreemdelingen naar dit land aan banden te leggen, dan zet de PS haar voet daar vierkant voor. De echte reden is dat de PS de instroom van vreemdelingen naar ons land niet wil verminderen omdat zij de etniciteit van de bevolking in Vlaanderen en in Brussel drastisch wil veranderen. Ze wil ervoor zorgen dat het Vlaamse element niet alleen in Brussel, maar ook in Vlaanderen steeds meer verwatert, zodanig dat de Vlaamse ambities om in de toekomst uit het Belgische verband te groeien zoveel mogelijk verwateren door het in gang zetten van de sneeuwbal, de lawine of de cascade – zoals u ze zelf hebt genoemd. Dat is de reden, mevrouw Lanjri.

Men zal in België nooit een vreemdelingenbeleid kunnen voeren dat zich ent op dat van onze buurlanden zolang de PS aan de macht is.

07.09 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mme Lanjri est d'une naïveté stupéfiante ! La seule raison pour laquelle aucune mesure n'a encore été prise pour durcir notre législation sur la nationalité et empêcher les abus lorsque sont délivrés les permis de séjour, c'est le PS ! Et si le PS ne veut pas endiguer l'afflux d'étrangers dans notre pays, c'est précisément parce que son objectif est de modifier l'identité ethnique de la population flamande et bruxelloise ! Et à travers cela, il cherche à contrecarrer les ambitions indépendantistes des Flamands ! Rien ne changera dans ce pays tant que le PS sera au pouvoir.

Zolang de PS aan de macht is, zal dat in België nooit gebeuren. Dat is dus de reden, mevrouw Lanjri, waarom u hier volgend jaar opnieuw zult zitten en dezelfde interpellatie zult moeten houden. Het is ook de reden waarom u hier over twee jaar opnieuw dezelfde interpellatie zult moeten formuleren, evenals over drie jaar en over vijf jaar.

Motions

Moties

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.
Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Une première motion de recommandation a été déposée par Mme Nahima Lanjri, MM. Dirk Claes, Melchior Wathelet, Filip Anthuenis et Stijn Bex et Mme Jacqueline Galant et est libellée comme suit:

“La Chambre,

ayant entendu les interpellations de Mme Nahima Lanjri et M. Guido Tastenhoye
et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur,
demande au gouvernement

- de mettre en œuvre sans délai les recommandations formulées dans la résolution (doc. n° 1283) relative à la lutte contre les mariages de complaisance;
- d'inscrire dans le Code pénal des sanctions punissant la conclusion de mariages de complaisance;
- de transposer sans délai dans le droit belge la directive européenne 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial.”

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door mevrouw Nahima Lanjri, de heren Dirk Claes, Melchior Wathelet, Filip Anthuenis en Stijn Bex en mevrouw Jacqueline Galant en luidt als volgt:

“De Kamer,

gehoord de interpellaties van mevrouw Nahima Lanjri en de heer Guido Tastenhoye
en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken,
verzoekt de regering

- de aanbevelingen die werden opgenomen in de resolutie (stuk nr. 1283) met betrekking tot de aanpak van schijnhuwelijken onverwijld uit te voeren;
- sancties te voorzien in het Strafwetboek ter bestraffing van het afsluiten van schijnhuwelijken;
- de Europese richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging onverwijld in Belgisch recht om te zetten.”

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par M. Guido Tastenhoye et est libellée comme suit:

“La Chambre,

ayant entendu les interpellations de Mme Nahima Lanjri et M. Guido Tastenhoye
et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur,

demande au gouvernement de déposer dans un délai raisonnable un projet de loi durcissant la politique en matière de regroupement familial et consacrant les principes suivants:

- limitation du droit au regroupement familial (en Belgique) de conjoints aux mariages existants, c'est-à-dire les mariages célébrés avant l'arrivée en Belgique du conjoint (étranger) séjournant déjà légalement chez nous;
- suppression du droit au regroupement familial (en Belgique) des conjoints si le mariage est célébré après l'arrivée du conjoint (étranger) séjournant déjà légalement chez nous (constitution de famille), sauf si la preuve est administrée que la vie de famille est impossible dans le pays d'origine ou dans le pays étranger où séjourne le conjoint;
- instauration d'une limite d'âge minimum de 21 ans pour les deux conjoints;
- limitation du droit au regroupement familial (en Belgique) des conjoints à une période de deux ans après l'obtention, par le conjoint séjournant déjà légalement en Belgique, d'un permis de séjour d'une durée illimitée;
- obtention, par le dernier conjoint immigré (second immigrant), d'un droit de séjour autonome après cinq ans, à condition que le mariage n'ait pas été dissous par divorce à ce moment-là et qu'il n'ait pas été entre-temps mis un terme à la cohabitation et à la vie en commun;
- suppression de la possibilité de regroupement familial, tant pour les conjoints que pour les enfants, avec

un étranger qui n'est détenteur que d'une autorisation de séjour provisoire (étudiants);

- limitation du droit inconditionnel au regroupement familial (en Belgique) des enfants d'étrangers séjournant déjà légalement chez nous aux enfants de moins de douze ans (âge maximum) et aux cas dans lesquels les deux parents séjournent en Belgique ou dans lesquels le parent séjournant déjà légalement en Belgique exerce seul l'autorité parentale sur l'enfant;
- mise en œuvre d'une mesure consistant à subordonner le droit au regroupement familial des enfants (d'étrangers séjournant déjà légalement en Belgique) de plus de douze ans mais de moins de dix-huit ans à la réussite d'une épreuve visant à vérifier la connaissance élémentaire de la langue de la région;
- suppression du droit au regroupement familial (en Belgique) des enfants majeurs, des petits-enfants et des ascendants avec un citoyen belge."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Guido Tastenhoye en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van mevrouw Nahima Lanjri en de heer Guido Tastenhoye

en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken,

vraagt de regering om binnen een redelijke termijn een wetsontwerp tot aanscherping van het gezinsherenigingsbeleid in te dienen dat de volgende principes bevat:

- beperking van het recht op gezinshereniging, in België, van echtgenoten tot bestaande huwelijken, dat wil zeggen huwelijken gesloten vóór de aankomst in België van de reeds in België verblijfsgerechtigde (vreemde) echtgenoot;
- afschaffing van het recht op gezinshereniging, in België, van echtgenoten indien het huwelijk na de aankomst van de reeds legaal in België verblijvende (vreemde) echtgenoot wordt gesloten (gezinsvorming), tenzij het bewijs geleverd wordt van de onmogelijkheid om een familieleven te leiden in het land van herkomst of van verblijf van de in het buitenland verblijvende echtgenoot;
- invoering van een minimumleeftijd van 21 jaar voor beide echtelieden;
- beperking van het recht op gezinshereniging, in België, van echtgenoten tot een periode van twee jaar na verkrijging door de reeds legaal in België verblijvende echtgenoot van een verblijfsvergunning van onbeperkte duur;
- verkrijging door de laatst geïmmigreerde echtgenoot (volgmigrant) van een zelfstandig verblijfsrecht na vijf jaar, op voorwaarde dat op dat ogenblik het huwelijk niet ontbonden is door echtscheiding en de samenwoning en gemeenschappelijke huishouding inmiddels niet beëindigd is;
- afschaffing van de mogelijkheid tot gezinshereniging, zowel voor echtgenoten als voor kinderen, met een vreemdeling die slechts houder is van een machtiging tot voorlopig verblijf (studenten);
- beperking van het onvoorwaardelijke recht op gezinshereniging, in België, van kinderen van reeds legaal in België verblijvende vreemdelingen tot kinderen die jonger zijn dan twaalf jaar (maximumleeftijd) en tot de gevallen waarin beide ouders in België verblijven, dan wel de reeds legaal in België verblijvende ouder alleen het ouderlijk gezag over het kind uitoefent;
- afhankelijk stellen van het recht op gezinshereniging van kinderen (van reeds legaal in België verblijvende vreemdelingen) die ouder dan twaalf, maar jonger dan achttien jaar zijn, van de voorwaarde dat het kind slaagt voor een proef aan de hand waarvan de elementaire kennis van de streektaal wordt nagegaan;
- afschaffing van het recht op gezinshereniging, in België, met een Belgisch staatsburger van de meerderjarige kinderen, alsook van de kleinkinderen en de bloedverwanten in opgaande lijn."

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Mohammed Boukourna et Jean-Claude Maene.

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Mohammed Boukourna en Jean-Claude Maene.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le **président**: La question n° 3522 de Mme Galant est reportée.

08 Vraag van de heer Jan Mortelmans aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de veiligheid op de luchthaven van Zaventem" (nr. 3549)

08 Question de M. Jan Mortelmans au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la sécurité à l'aéroport de Bruxelles-National" (n° 3549)

08.01 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, **08.01** Jan Mortelmans (VLAAMS

mijnheer de minister, de Telefacts-uitzending van begin september over de veiligheid op de luchthaven van Zaventem toonde een beroepsjournalist die probleemloos een "bom" aan boord van een Amerikaans vliegtuig kon brengen. Hij werkte gedurende een drietal maanden voor een veiligheidsfirma op de luchthaven.

In mei van dit jaar stelde collega De Man een mondelinge vraag over de veiligheidsproblematiek op de luchthaven van Zaventem. Dit is dus duidelijk een problematiek die de aandacht van de media geniet, want het onderwerp maakte integraal deel uit van een uitzending in september. Collega De Man stelde toen vast dat de betrokken firma nogal wat verantwoordelijkheden had. U vond dat in mei een vrij beperkte opdracht, maar de controle voor de check-in, de controle van de handbagage, de röntgencontrole van de bagage en de toegangscontrole van de voertuigen aan luchtvaartzijde van de luchthaven lijkt mij niet echt een beperkte opdracht, wel integraal.

Als we dit plaatsen in het licht van het personeelsverloop dan vrees ik dat we met een probleem zitten. Iedereen weet ondertussen dat de zwakke schakel in de veiligheid een interne aangelegenheid is van personeel. Collega De Man kaartte dit ook aan in mei. Hij zei dat er een hoog personeelsverloop was. Hij had dit uit interne bronnen vernomen. U ontkende dit echter en u plaatste dit in een bepaald kader. In de uitzending kregen we toch weer het tegendeel te horen

U zei in mei ook dat de kandidaat-bewakingsagenten uitvoerig worden gescreend voor zij aan de slag kunnen. Dit zou gebeuren door de federale politie, de dienst Veiligheid van de Staat en de dienst Private Bewaking van Binnenlandse Zaken. Hoe kan men echter van een grondige screening spreken als de betrokkene zonder problemen leugens kon verkopen over zijn verleden? Of dat verleden er nu toe doet of niet, het blijven leugens en toch wordt zo'n man aangeworven. De betrokken firma moet dus zeker in de fout zijn gegaan en de vraag is ook of de overheidsdiensten hun werk wel naar behoren hebben gedaan.

Wat de nationaliteit betreft, mijnheer de minister, zei u in mei aan collega De Man dat u zich volledig zou laten informeren en dus ook over de nationaliteit van de bewakingsagenten, wat een niet onbelangrijk aspect is, me dunkt.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zou graag vernemen of u bij uw stelling blijft dat het personeelsverloop geen probleem is. Ik zou graag een antwoord hebben op de vragen inzake de verschillende nationaliteiten en het totale aantal werknemers. Ik zou ook graag vernemen hoe het mogelijk is dat de betrokken journalist in dienst kon worden genomen en hoe hij zonder problemen een nepbom aan boord van het vliegtuig kon brengen. Welke maatregelen heeft de minister getroffen om ervoor te zorgen dat aan deze problematiek een oplossing wordt geboden?

08.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, na de uitzending van Telefacts heb ik aan mijn administratie de opdracht gegeven om een gedetailleerd rapport op te vragen bij de bewakingsonderneming Securair en deze aangelegenheid vanuit veiligheidsoogpunt te analyseren.

Uit dit rapport is gebleken dat Securair een inbreuk heeft gepleegd op

BLOK): L'émission de *Telefacts* a diffusé un reportage dans lequel on peut voir comment un journaliste professionnel, qui avait travaillé trois mois à l'aéroport pour une société de gardiennage, avait pu introduire sans difficulté une 'bombe' à bord d'un avion américain. Le premier problème réside dans l'étendue de la mission de la société de surveillance qui est chargée du contrôle du check-in et des bagages (à main) ainsi que du contrôle de l'accès des véhicules du personnel de l'aéroport. Si l'on y ajoute le taux de rotation élevé parmi le personnel de cette entreprise, on obtient une situation à risques.

En réponse aux précédentes questions de M. De Man, le ministre a nié que la situation comportait des risques, soulignant par ailleurs que les candidats à un emploi d'agent de surveillance sont soumis à une enquête fouillée. On est dès lors en droit de se demander comment il se fait que le journaliste ait pu mentir sur son passé sans être inquiété.

Le ministre maintient-il qu'il ne se pose aucun problème? Connaît-il le nombre d'employés et la nationalité de ces derniers? Comment le journaliste a-t-il pu réussir dans son entreprise? Que compte faire le ministre pour éviter la répétition de tels faits?

08.02 **Patrick Dewael**, ministre: Après l'émission, mes services ont été chargés de réclamer un rapport détaillé à la société de surveillance *Securair*. Ce rapport a révélé que la carte d'identification n'avait pas été demandée pour le

de wet tot regeling van de private veiligheid omdat er geen identificatiekaart was aangevraagd door de heer Verheyden. Het is de aanvraag van een identificatiekaart die leidt tot het uitvoeren van een veiligheidsonderzoek. Er werd proces-verbaal opgesteld en de inbreuk kan resulteren - dit moet nog worden beslecht - in een administratieve geldboete gaande van 25 tot 2.500 euro.

Ik heb ook gevraagd om het aantal gerichte controles op de naleving van de wet door het personeel van bewakingsondernemingen, tewerkgesteld op de luchthaven, op te drijven. Op 9 september jongstleden heeft mijn collega voor Mobiliteit het Naveco-overleg - Nationaal Comité voor de Veiligheid van de Burgerluchtvaart - georganiseerd. Op dit overleg werd vastgesteld dat bewakingsagenten soms een toelatingsattest krijgen zonder dat zij in het bezit zijn van een geldige identificatiekaart. Bewakingsagenten worden zoals elk personeelslid dat toegang heeft tot de voorzieningen van de luchthaven onderworpen aan een veiligheidsscreening onder de verantwoordelijkheid van het Bestuur van de Luchtvaart.

Ik heb aan collega Landuyt gevraagd om geen toelatingsattesten meer te verlenen aan bewakingsagenten die niet in het bezit zijn van een geldige identificatiekaart. Indien men deze twee screenings aan elkaar koppelt, komt men tot een meer waterdicht veiligheidssysteem.

Uit de analyse van mijn diensten alsook uit het overleg met Naveco is gebleken dat er nood is aan een systeem waarbij het beroepsverleden van kandidaat-veiligheidsagenten gecontroleerd wordt. Mijn diensten onderzoeken momenteel hoe in de toekomst kan vermeden worden dat personen met valse beroepsreferenties toegang krijgen tot veiligheidsgevoelige plaatsen.

In verband met uw vraag over het personeelsbestand kan ik u het volgende zeggen.

Momenteel werken er ongeveer 550 bewakingsagenten van Securair op de luchthaven van Zaventem. Het personeelsverloop is niet zo hoog. In 2003 bedroeg dit 13%, wat lager is dan het gemiddelde in de bewakingssector. Volgens het Bestuur van de Luchtvaart is dit zelfs een van de laagst geregistreerde percentages in Europese context.

Over de verschillende nationaliteiten van de bewakingsagenten die in België werken, worden geen statistieken bijgehouden. Om de efficiëntie van veiligheidsscreenings te waarborgen, bepaalt de wet tot regeling van de private veiligheid dat bewakingsagenten de nationaliteit van een lidstaat van de Europese Unie moeten bezitten.

Tot daar mijn antwoord.

08.03 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Ik dank u voor uw bemoedigend antwoord. U hebt inderdaad een aantal maatregelen opgesomd die de veiligheid zouden moeten verhogen. Ik vind het alleen jammer dat de heer De Man in de maand mei over exact dezelfde problematiek een vraag stelt op basis waarvan, naar mijn mening, Telefacts de uitzending heeft gebaseerd. Zij moeten dit verslag immers gelezen hebben. Maar pas nu wordt er gereageerd. Dit vind ik eigenlijk een beetje jammer. Wij zullen alleszins de zaak op de voet blijven volgen. Ik zal ook uw collega, minister Landuyt, in de bevoegde commissie ondervragen en ik hoop dat in de toekomst

journaliste, ce qui constitue une infraction à la loi. Cette demande donne en effet lieu à une enquête de sécurité. Un procès-verbal a été établi et l'infraction sera sanctionnée.

J'ai également demandé de contrôler plus intensivement le respect de la loi par le personnel de surveillance de l'aéroport. La concertation Naveco (Comité National pour la Sûreté de l'Aviation civile) a montré que les agents de surveillance se voient parfois délivrer une attestation d'admission sans pour autant disposer de la carte d'identification. Il appartient à l'instance responsable, en l'occurrence l'Administration de l'aéronautique, de résoudre ce problème.

Nous devons parvenir ainsi à un système de sécurisation totale. Il convient en outre de contrôler le passé professionnel des candidats au poste d'agent de sécurité. Mes services réfléchissent actuellement à un système permettant d'éviter que des personnes munies de fausses références puissent accéder à des zones délicates.

A l'heure actuelle, 550 agents de gardiennage de Securair travaillent à l'aéroport. La rotation du personnel est de 13 pour cent, ce qui est peu dans le contexte européen. Il n'existe pas de statistiques sur la nationalité des agents de gardiennage, mais ceux-ci doivent être originaires d'un Etat membre de l'Union européenne.

08.03 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Cette réponse est encourageante. Je déplore toutefois que le ministre n'intervienne que maintenant, alors que M. De Man avait déjà signalé les problèmes au mois de mai, avant l'émission *Telefacts*.

dergelijke incidenten zullen kunnen uitgesloten worden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

09 Samengevoegde interpellaties van

- de heer Pieter De Crem tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het asiel- en vreemdelingenbeleid" (nr. 394)

- de heer Guido Tastenhoye tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het asiel-, illegalen - en vreemdelingenbeleid" (nr. 405)

09 Interpellations jointes de

- M. Pieter De Crem au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la politique en matière d'asile et d'immigration" (n° 394)

- M. Guido Tastenhoye au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la politique en matière d'asile, d'illégaux et d'étrangers" (n° 405)

09.01 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, tijdens de zomervakantie en in de luwte daarvan heeft u nu en dan een idee gelanceerd rond het asiel- en vreemdelingenbeleid. Bij het overlopen van de berichten, de artikels en de commentaren die daarbij verschenen, ontwaarde ik eigenlijk een bijzondere chronologie.

Einde juli 2004 lazen we in De Standaard dat de Raad van State een nieuwe afdeling "vreemdelingendossiers" zou krijgen. Op 2 september 2004 lezen we in dezelfde krant dat u een efficiënter uitwijzingsbeleid wenst en de dag nadien dat u visa met lichaamsgegevens wenst in te voeren. Langs de ene kant krijgen alle maatregelen die kunnen worden genomen en die gefundeerd zijn om een beter asiel- en vreemdelingenbeleid te voeren, een positieve beoordeling. De problematiek is natuurlijk dat u wel blijft steken in de logica van de vorige regering en in de logica van minister Duquesne. Die logica is eigenlijk heel eenvoudig: er is geen probleem meer met de instroom en dan moeten we maar op het einde van de procedure een aantal maatregelen nemen om dat probleem op te lossen. Dat is ooit uitgemond in het fameuze LIFO-principe: Last In First Out. Dat was een beetje mist spuien, want het legde natuurlijk omgekeerd vast dat er een FINO-principe was: First In Never Out. Dat blijkt nu in de praktijk jammer genoeg bewaarheid te zijn geworden.

De gebeurtenissen in Zeebrugge bewijzen nu natuurlijk het tegendeel. Het aantal officiële aanvragen daalt dan wel – de cijfers zijn wat ze zijn – maar de keerzijde van de medaille is dat het aantal illegalen hand over hand toeneemt. Dat is ook zichtbaar. U zult natuurlijk zeggen dat het aantal illegalen niet meetbaar is en dat daar geen meetinstrumenten voor bestaan. Het is wel zo dat men zegt dat het aantal officiële aanvragen maal twee moet worden gedaan voor het aantal illegalen dat zich op eenzelfde periode op een grondgebied vestigt. Ik wil het dan nog niet hebben over de inhoudelijke discussie of het nu illegalen dan wel geregistreerde asielaanvragers zijn, maar eerder over het gedeelte dat een soort van clandestiene bewegingsvorm op ons grondgebied uitoefent.

De aankondigingen hebben weinig effect op de grond van het probleem. U wil een efficiënter uitwijzingsbeleid, u wil de misbruiken van de advocaten aanpakken, u wil meer samenwerking met de consulaire posten in het buitenland, u wil de terugnameplicht met derde landen verbeteren en u wil eigenlijk wat uw voorganger heel vaak heeft aangekondigd en waarom ik hem ooit "le ministre fantôme"

09.01 Pieter De Crem (CD&V):

Le ministre a certes avancé pendant les vacances d'été quelques idées à propos de la politique d'asile et d'immigration mais sans s'écarter de la logique qui était celle de son prédécesseur, M. Duquesne, et qui reposait sur le principe *last-in-first-out*, ce qui se traduit plutôt dans la pratique par un *first-in-never-out*.

Bien que le nombre de demandes d'asile officielles semble évoluer à la baisse, le nombre de personnes séjournant clandestinement sur notre territoire augmente à vue d'oeil.

Notre pays a besoin d'une procédure d'asile appropriée. Le système actuel permet au demandeur de recourir à tout moment à la procédure qui comporte à chaque stade des voies de recours et des recours ultimes, qu'il s'agisse de juger de la recevabilité ou du bien-fondé de la demande. Cette multiplication des voies de recours favorise les abus. Si j'interpelle le ministre, c'est parce que je souhaite déposer une motion demandant, une fois de plus, de remanier la procédure d'asile.

Le ministre est en possession d'un projet créant un service Dossiers d'étrangers au Conseil d'Etat. Je ne pense pas que ce soit une solution. Tant qu'il n'y aura pas de

heb genoemd, maar waarvan eigenlijk niets werd gerealiseerd. Dit dan ondanks het feit dat wij meer vertrouwen hebben in u om dit tot een goed einde te brengen dan in uw voorganger.

Waar mangelt het? Het mangelt in dit land aan een goede asielpcedure. De asielpcedure is eigenlijk de procedure van de hink-stapsprong, gecombineerd met een slowmotionfilm, waarbij men op om het even welk moment van de procedure eigenlijk voortdurend terug kan in die procedure, met op om het even welk moment beroepsmogelijkheden en uiterste beroepsmogelijkheden, zowel op het moment van de ontvankelijkheid als van de gegrondheid. Ik heb het ooit eens geteld. Het juiste aantal ontgaat mij nu, maar ik geloof dat er zevenenzestig stappen in de procedure zijn en dit zet natuurlijk aan tot misbruiken.

Ik denk dat ten gronde het probleem is dat de asielpcedure niet deugt en dat er een nieuwe moet komen die eigenlijk een natuurlijke rechtsgang is waarin er een eerste aanleg is, een beroepsprocedure is en vervolgens een niet schorsend beroep. Een van de vele zaken die er nu zijn in heel de procedure is het beroep op uiterst dringende noodzakelijkheid bij de Raad van State, dat iedere finaal afgewezen gebruikt om op het grondgebied te kunnen blijven.

Ik verwijs dan nog niet naar het arrest van het Arbitragehof dat grote financiële implicaties heeft. In dat arrest staat dat voor iedereen geldt dat, zolang hij het grondgebied niet heeft verlaten, van op het moment dat hij in de procedure stapt tot op het moment dat hij eruit stapt, in zijn levensonderhoud moet worden voorzien. Dat heeft een grote financiële implicatie, maar daarover wil ik het nu niet hebben.

Dit dossier zit niet goed. Daar moeten wij eerlijk in zijn. Er kondigt zich de komende maanden een nieuwe golf van asielaanvragers met in het kielzog een nog grotere golf van illegalen aan. De reden daarvoor is dat de natuurlijke toevoer in de maanden september, oktober, november, december en zeker ook januari en februari altijd groter is. Dat staat dan ook nog eens los van internationale conflicten en spanningen waarin een aantal mensen het statuut aanvraagt.

Ik interpelleer de minister omdat ik een motie wil indienen waarin wij nogmaals vragen om de asielpcedure aan te passen. Nu hebt u een ontwerp klaar waarbij u bij de Raad van State een dienst Vreemdelingendossiers zou inrichten naast de afdelingen Wetgeving en Geschillen. Ruim 80% van de werklust bij de Raad van State gaat reeds naar het vreemdelingencontentieux. Daardoor kan de Raad van State zijn taak niet meer naar behoren vervullen, noch in de afdeling Geschillen, noch in de afdeling Wetgeving. Dat is natuurlijk een bijzonder groot probleem.

Mijnheer de minister, ik heb uw voorstel gelezen. Tenzij u mij kan overtuigen, denk ik niet dat het oprichten van een aparte afdeling Vreemdelingendossiers de problematiek zal oplossen. Daarover is iedereen het eens. Zolang er geen nieuwe asielpcedure is, zal het aanzuigefect van de geldende procedures bij de Raad van State veel groter zijn dan de ontlasting die u tot stand zou kunnen brengen door een afdeling Vreemdelingendossiers op te richten.

Mijnheer de minister, ik vraag u om dit te bespreken. Ik vraag u ook of u een ontwerp klaar heeft. Wanneer kan dit in het Parlement worden

nouvelle procédure d'asile, l'effet d'aspiration au niveau du Conseil d'Etat sera supérieur à l'allègement que pourrait induire une section chargée des dossiers d'étrangers.

Quand sera-t-il possible d'en discuter au parlement?

Le problème des services consulaires ne date pas d'hier. Il est extrêmement important de définir un cadre opérationnel afin que les services consulaires aient connaissance de la procédure correcte.

besproken?

Over de misbruiken in de asielpcedures wil ik het niet te lang hebben. Ik had het er al over in mijn inleiding. U hebt er zelf een aan toegevoegd die niet in de procedure van ontvankelijkheid en gegrondheid wordt vervat.

Die situeert zich ergens tussen stap 1 en stap 67. Stap 1 is de aanmelding en de vraag om in de procedure van ontvankelijkheid te kunnen treden en stap 67 is 'de vrijwillige of fysieke terugdrijving', met andere woorden 'het verlaten van het grondgebied'. Tussen die stappen situeert zich wat u noemt 'het shoppen door bepaalde advocaten'. Het is natuurlijk een probleem, u legt de vinger op de wonde. Heel veel van die procedures worden eigenlijk aangepraat door een bepaald - vraag me niet welk - type advocaten. U zou daarover een gesprek hebben met de stafhouders van de verschillende balies. Dat is een intentieverbintenis, maar geen resultaatsverbintenis. De mogelijke resultaatsverbintenis, en dat is mijn initiële punt van vier of vijf jaar geleden, is een aanpassing en verbetering van de procedure die uiteraard aan Schengen en de Europese regelgeving moet getoetst worden. Wat dat betreft zou er een beperking komen op de advocaten die een procedure bij de Raad van State kunnen beginnen. Het zou gaan over degenen die meer dan tien jaar balie-ervaring hebben. Het is natuurlijk een selectief criterium en ik ben niet zeker of het een oplossing zou zijn voor het probleem.

Collega Lanjri en collega Tastenhoye hebben een aantal vragen gesteld over de problematiek van de schijnhuwelijken. Dat sla ik over omdat ik uw antwoord heb gehoord.

Hoe dan ook rest nog de problematiek van de consulaire diensten. Het is een oud zeer. Het stelde ons, net zoals andere landen, niet steeds in een goed daglicht. Dat was zo aan beide kanten. Enerzijds gaven sommige consulaire diensten vaak aanleiding tot misbruiken, zo kan je Sofia in Bulgarije zien als epifenomeen van een dieperliggend gebeuren. Anderzijds is het ook zo dat consulaire diensten heel rigoreus te werk gaan en bijzonder selectief optreden bij gebrek aan een duidelijk toetsingskader. Ik denk dat het dus ook bijzonder belangrijk is, dat weet u net zo goed als ik, om voor onze consulaire diensten een operationeel kader uit te werken. Op die manier kennen de consulaire diensten de correcte procedure. Dat zou een onderdeel moeten zijn van de hervormde procedure.

09.02 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal het in deze interpellatie niet meer hebben over mijn twee laatste punten die handelen over gezinshereniging en gezinsvorming omdat dat het onderwerp was van de vorige interpellatie en omdat ik deze interpellatie eigenlijk had ingediend voorafgaand aan de ontboezemingen van Mieke Vogels terzake.

Mijnheer de minister, zou u mij echter de meest recente cijfers kunnen meedelen over de stand van zaken van het aantal asioldossiers in de diverse procedures van de asielinstanties, met inbegrip van de dossiers bij de Raad van State?

Wanneer zou het aangekondigde wetsontwerp voor een nieuwe afdeling bij de Raad van State, die vreemdelingendossiers moet

09.02 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Le ministre peut-il nous communiquer les derniers chiffres du bilan relatifs aux dossiers de demande d'asile au fil des différentes étapes de la procédure, y compris celle devant le Conseil d'Etat?

Quand examinerons-nous le projet relatif à la création d'une nouvelle section chargée de traiter les dossiers d'étrangers au Conseil d'Etat?

behandelen, kunnen worden behandeld en goedgekeurd?

Mijnheer de minister, u beloofde eerder dat u aan het Commissariaat-generaal voor het Vluchtelingenbeleid een concreet actieplan zou vragen om de achterstanden bij de diverse asielinstanties weg te werken. Het is niet de eerste keer dat ik hiernaar vraag. Ik denk dat het zelfs de derde of de vierde keer is. Ik hoop dat u mij nu kunt aankondigen dat zo'n plan er is. Graag had ik de inhoud ervan gekend.

Ten derde, het aantal asielaanvragen daalt - dat zult u straks antwoorden. Dat is juist, maar het aantal asielaanvragen daalt overall in Europa door de vele maatregelen die tal van landen nemen. Niettemin blijft België bij de koplopers en staat het op dit ogenblik op de vierde plaats wat het aantal asielzoekers per duizend inwoners betreft. Hoe komt het dat België er maar niet in slaagt zich uit die kopgroep te werken en zich naar de staart te bewegen, zoals bijvoorbeeld Nederland de jongste maanden met veel glans heeft gedaan?

Ten vijfde, welke maatregelen heeft u al genomen om op Europees vlak het aantal asielzoekers te doen dalen? Waarom treedt u terzake het Britse, Italiaanse en Duitse voorstel niet bij om asielzoekers in hun eigen regio op te vangen en daar een eerste selectie te maken tussen echte politieke vluchtelingen, die onder de Conventie van Genève vallen, en de economische gelukzoekers. Otto Schily, Duits socialistisch minister en ooit advocaat van de Baader-Meinhof-groep, heeft ook gepleit voor dergelijke opvangcentra in hun regio van herkomst. Zelfs de toekomstige EU-minister, Rocco Buttiglione, heeft het een prima idee genoemd in Noord-Afrika opvangcentra voor vreemdelingen die naar Europa willen, op te richten. Ook uw collega van Oostenrijk, Ernst Strasser, heeft samen met zijn ambtsgenoten uit Estland, Letland en Litouwen, gepleit voor opvangcentra voor asielzoekers buiten Europa.

Mijnheer de minister, dat zijn dus reeds zes ministers van de Europese Unie die het voorstel om opvangcentra buiten Europa te creëren, genegen zijn.

Voorts had ik van u graag geweten hoe het komt dat u geen cijfers kunt geven. Dat bleek immers uit een mondelinge vraag van mij over het aantal niet-geregulariseerden, die dus niet in aanmerking komen voor de regularisatieprocedure, maar dan toch nog een procedure via artikel 9, 3°, van de wet van 15 december 1980 hebben ingediend. Mijnheer de minister, het komt mij voor dat het onmogelijk is dat u dat niet zou weten. U verdoezelt hier graag de waarheid. Het was immers natuurlijk niet de bedoeling dat iemand die de regularisatieprocedure had opgestart en daar was afgewezen, toch nog ultiem een regularisatie zou krijgen.

Kan de minister meedelen hoeveel illegalen er in 2003 en tijdens de eerste helft van 2004 werden onderschept? Hoeveel van hen mochten gewoon beschikken? Hoeveel kregen een bevel om het land te verlaten? Hoeveel van hen werden daadwerkelijk van het grondgebied verwijderd? Deze problematiek is ook niet onbelangrijk in het licht van wat er recent in Zeebrugge is gebeurd.

Graag kreeg ik ook een antwoord – eindelijk, zou ik zeggen – op de

Le ministre dispose-t-il d'un plan d'action destiné à résorber les arriérés dans les instances d'asile ? En quoi consiste-t-il?

Le Belgique occupe la quatrième place en Europe en ce qui concerne le nombre de demandeurs d'asile par millier d'habitants. Comment se fait-il que nous restions dans le groupe de tête?

Quelles mesures le ministre a-t-il déjà prises pour également faire baisser le nombre de réfugiés au niveau européen? Il existe une proposition britannique, italienne et allemande visant à faire aider d'abord les demandeurs d'asile dans le pays d'origine et à opérer dans des centres d'accueil sur place une sélection entre les véritables réfugiés et les réfugiés économiques. Pourquoi le ministre ne soutient-il pas cette proposition?

Comment se fait-il que le ministre n'ait pas été en mesure de fournir des chiffres en réponse à ma question sur le nombre de demandeurs d'asile non régularisés? Peut-il aujourd'hui me dire combien d'illégaux ont été interceptés en 2003 et au cours de la première moitié de 2004 ? Combien ont reçu l'ordre de quitter le pays et combien ont réellement fait l'objet d'une mesure d'éloignement?

Le ministre peut-il me dire pourquoi le chef de corps d'Anvers, M. Eddie Baelemans, a interdit à son corps, voici près d'un an, de rechercher activement les illégaux?

vraag of de minister opheldering kan verschaffen omtrent de weigering van de dienstdoende Antwerpse korpschef Eddy Baelemans, die in een nota van 3 december 2003 – de nota is dus al meer dan een jaar oud – aan zijn korps het verbod oplegde om tot de actieve opsporing van illegalen over te gaan. Daarover zou overleg worden gepleegd met uw diensten. Ik heb daarover ook al het Comité P aangeschreven. Het Comité P heeft mij echter al tot twee keer toe geantwoord dat de zaak lopende is. Het komt mij voor dat er geen jaar nodig is om een antwoord te geven op de eenvoudige vraag of illegalen al dan niet moeten worden opgepakt.

Mijnheer de minister, tot slot had u ook een aantal maatregelen aangekondigd, zoals het verhogen van de capaciteit van het aantal gebouwen en plaatsen om illegalen op te vangen. U had overleg beloofd met uw collega-minister bevoegd voor de Regie der Gebouwen om die bijkomende capaciteit te creëren. Ik zou graag van u vernemen hoever het daarmee staat.

09.03 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, eerst en vooral heb ik, wat de hervorming van de Raad van State betreft, van het kernkabinet het fiat gekregen voor de krachtlijnen inzake de hervorming. Ik geef u eerst een cijfer om aan te geven dat de toestand daar vrij ernstig is. De gerechtelijke achterstand in vreemdelingendossiers bedraagt vandaag zowat tweeënhalve jaar. Inzake vreemdelingenzaken zijn er op dit ogenblik nog zo'n 27.957 beroepen hangend.

Wat is de methode die ik hier wil voorstaan? Niet alleen – collega De Crem heeft daarnaar verwezen – blijven de bestaande afdelingen Wetgeving en Administratie, maar daarnaast stel ik voor ook een afdeling Vreemdelingenzaken op te richten. Dat is een van de maatregelen die het voorwerp uitmaken van de nota. Naar het voorbeeld van de hervorming van de hoven van beroep, krijgt de afdeling in kwestie vier tijdelijke kamers. De versterking van de Raad van State met tijdelijke kamers moet ertoe kunnen bijdragen dat de achterstand effectief wordt weggewerkt. Er wordt dus niet alleen een aparte sectie gemaakt, maar er wordt ook gewerkt met tijdelijke kamers ter weggewerking van de achterstand. Elke afdeling krijgt trouwens aan het hoofd een staatsraad-manager, die moet instaan voor de beheersing van het contentieux en die daarover moet rapporteren aan de regering. Dat is een principe dat ook bij de rechtelijke macht van toepassing is en dat ertoe leidt dat er veel meer dan vroeger het geval was op een meer bedrijfseconomische wijze wordt gehandeld. Tegelijk – naast die aparte sectie, naast de tijdelijke kamers en naast het principe van alleen zetelende staatsraden – moet er uiteraard ook een vereenvoudiging van de procedures worden doorgevoerd.

De heer De Crem heeft gevraagd naar de timing. In het najaar zal het voorontwerp van wet in het Parlement worden ingediend en krijgt u de gelegenheid daarover te discussiëren. Ik denk dat ook de mogelijkheid moet bestaan, collega De Crem, om daaraan voorafgaand in de schoot van deze commissie met de Raad van State een hoorzitting te houden. Ik ben dan graag bereid de nota met de krijtlijnen of het uitgeschreven ontwerp ter beschikking te stellen van de commissie. Ik denk dat het nuttig is van de Raad van State zelf eens te vernemen hoe zij daartegenover staan. Ik kan alleen maar zeggen dat niet iedereen enthousiast is bij de kennismaking van de

09.03 **Patrick Dewael**, ministre: En ce qui concerne les dossiers d'étrangers, l'arriéré est de deux ans et demi; 27.957 recours étant actuellement pendants, il s'impose de prendre des mesures.

Les sections Législation et Administration sont maintenues. Une section Etrangers, composée de quatre chambres temporaires en vue de résorber l'arriéré, sera créée. Un conseiller d'Etat-manager, qui fera rapport au gouvernement, sera placé à la tête de chaque section. Parallèlement, les procédures seront simplifiées.

L'avant-projet relatif à cette matière sera déposé à la Chambre cet automne. Préalablement, la commission pourrait organiser une audition de représentants du Conseil d'Etat. Bien que la réforme ne suscite pas un enthousiasme général, chacun a le sentiment qu'une initiative doit être prise. Par le passé, des conseillers d'Etat ont certes été nommés mais ils n'ont pas été affectés aux dossiers Etrangers. La création d'une section complémentaire devrait permettre de résoudre le problème.

Avec la ministre de la Justice, j'organiserai avec les bâtonniers une concertation à propos des abus. On a pu voir récemment, dans une émission de télévision,

aanpak, maar men voelt toch wel, in toenemende mate, dat er effectief iets moet gebeuren en dat het probleem niet alleen zal kunnen worden opgelost door meer staatsraden te benoemen. Meer staatsraden benoemen is een politiek die in het verleden trouwens al eens is gevolgd. Wij hebben toen vastgesteld dat die staatsraden werden ingezet voor andere dossiers dan de vreemdelingendossiers waarvoor de uitbreiding nochtans bestemd was. De compartimentering moet onder meer aan dat euvel remediëren.

Wat uw tweede vraag betreft, ik zal inderdaad samen met de minister van Justitie bepaalde misbruiken aankaarten bij de stafhouders. Ik wil daarvoor een overleg met de balies opstarten over de bestaande problemen binnen de geschillenbeslechting.

U hebt waarschijnlijk ook de uitzending gezien, of erover gehoord, van Panorama waar op een nogal ontluisterende manier een advocaat aan bod kwam die er een spel van maakte om op kosten van de overheid diezelfde overheid te bestrijden en het misbruik van procedures te intensifiëren. Ik denk dat dit niet langer aanvaardbaar is.

Wat schijnhuwelijken en gezinshereniging betreft, daarop heb ik in de voorgaande interpellaties al antwoord gegeven.

Wat termijnen en modaliteiten inzake afgifte van visa betreft, wil ik nogmaals verduidelijken dat wij gebonden zijn aan hetgeen op Europees vlak is totstandgekomen. Het is dus niet altijd mogelijk om in bepaalde omstandigheden onmiddellijk een visum af te leveren. Ik beklemtoon dat er belangrijke stappen zijn gezet om de visumafgifte te versnellen. Ik zal niet nalaten daar waar mogelijk nog verbeteringen aan te brengen. Ik heb daarnet al met klem verklaard dat ook hier nauw zal worden samengewerkt met mijn collega van Buitenlandse Zaken.

We mogen ook niet vergeten dat vooraleer een visum wordt afgeleverd een goede controle noodzakelijk is om latere problemen te vermijden. Een dergelijke controle moet volgens mij inderdaad een zekere tijd in beslag nemen. Ik wil op het vlak van het visumbeleid ook verwijzen naar een aantal aanbevelingen waartoe de Senaat met een grote consensus is gekomen en waarvan mijn administratie werk maakt in overleg met Buitenlandse Zaken.

De heer Tastenhoye heeft ook een aantal punctuele vragen gesteld met vragen naar cijfergegevens. Bij DVZ moet op dit ogenblik nog een beslissing worden genomen in 1.292 asioldossiers. Bij het Commissariaat-generaal moeten nog 22.033 dossiers worden behandeld waarvan 4.769 zich in de ontvankelijkheidsfase en 17.264 in de gegrondheidsfase bevinden. Bij de Vaste Beroepscommissie gaat het om 5.967 hangende dossiers. Bij de Raad van State gaat het om 27.957 dossiers. Dat is het cijfer dat ik daarnet al heb gegeven en dat betrekking heeft op het volledige vreemdelingencontentieux bij de Raad van State. Het betreft dus niet alleen de procedures die werden ingeleid tegen de beslissingen van de asielinstanties.

Ik betwist enigszins uw voorstelling van zaken in verband met het dalend aantal asielaanvragen. U zegt dat wij er niet in slagen deze zaak onder controle te krijgen of ons te positioneren waar andere Europese landen staan. De directeur-generaal deelde mij heel recent

un avocat qui se livre aux dépens des pouvoirs publics à des jeux procéduriers et entrave l'action des pouvoirs publics. Voilà qui est inacceptable.

En ce qui concerne les mariages de complaisance et les regroupements familiaux, j'ai déjà répondu.

Quant à la délivrance de visas, nous sommes liés par la réglementation européenne. Des étapes importantes ont été accomplies pour accélérer la procédure. Dans certains cas, la délivrance immédiate d'un visa se révèle impossible. Certains aspects doivent être dûment vérifiés, ce qui prend nécessairement du temps. Par ailleurs, l'administration s'attache à la mise en œuvre des recommandations formulées par le Sénat en ce qui concerne la politique en matière de visas.

Voici quelques données chiffrées à l'attention de M. Tastenhoye: 1.292 dossiers attendent encore une décision de l'Office des Etrangers; 22.033 dossiers doivent encore être examinés par le Commissariat général: 4.769 quant à leur recevabilité et 17.264 quant au fond. 5.967 dossiers sont pendants à la Commission permanente de recours et 27.957 au Conseil d'Etat.

M. Tastenhoye propose de la diminution de nombre de demandes d'asile une analyse tronquée. Il est établi qu'il y aura en septembre de cette année 400 dossiers de moins qu'en septembre 2003. Une diminution s'observe partout en Europe et la situation de la Belgique est exemplaire à cet égard.

La procédure de nomination du commissaire général est entrée dans sa phase finale. Le nouveau commissaire général est légalement tenu d'établir un plan de gestion dans un délai de trois

nog, voor hij vertrokken is, mee dat in de maand september vaststaat dat het aantal aanvragen weerom met 400 lager zal liggen dan in dezelfde maand vorig jaar. Die dalende trend doet zich voor in de meeste Europese landen. Ons land positioneert zich daar volgens mij inderdaad voorbeeldig. Dat neemt niet weg dat er natuurlijk een probleem blijft bestaan omwille van de achterstanden die ik daarnet schetste.

Ik zou nog eens willen bevestigen dat de commissaris-generaal zodra hij benoemd is wettelijk verplicht is om binnen de drie maanden na zijn benoeming een beleidsplan op te stellen. U weet dat die procedure nu in het eindstadium is gekomen. Na de benoeming van de nieuwe commissaris-generaal mag u dus een nieuw beleidsplan verwachten. Daarnaast brengt de huidige waarnemende commissaris-generaal mij regelmatig op de hoogte van zijn beleidsbeslissingen.

Ik kan ook verduidelijken dat de achterstand bij het behandelen van de ontvankelijkheidsprocedures grotendeels is weggewerkt en dat, rekening houdend met het dalende aantal asielaanvragen, ook in de procedures ten gronde de achterstand verder snel zal dalen.

Ik kom aan het aantal asielaanvragen. Ik heb daarnet reeds een tipje van de sluier gelicht. Ik kan u zeggen dat we in ons land een daling hebben gerealiseerd van ruim 42.000 aanvragen in 2000 tot 16.940 in 2003. Dat betekent dus een daling met 60%. Die dalende tendens zet zich overigens voort.

U hebt dan gesproken over het Duitse en het Britse voorstel dat ertoe strekt om een extern Europees kantoor op te richten dat asielaanvragen in het buitenland zal behandelen. Het voorstel stuit op verschillende internationaal gerechtelijke en praktische problemen. De kans dat het project onmiddellijk wordt verwezenlijkt lijkt dan ook zeer klein te zijn. Bovendien heeft de oprichting van zo'n kantoor niet tot gevolg dat het onmogelijk zou worden een asielaanvraag in België in te dienen. U gaat daarvan echter blijkbaar uit.

Het is alleen mogelijk om zoiets Europees te realiseren. Men is daar wat dat idee betreft nog niet thuis. De Italiaanse commissaris heeft een ballonnetje in die zin opgelaten. Wat we echter wel moeten doen is afwachting dat we Europees verder komen te staan in het harmoniseren van een aantal zaken is het volgende. In antwoord op collega De Crem wou ik ook nog zeggen dat de hele asielprocedure ook verder in een Europese context moet geharmoniseerd worden. Het moet wel mogelijk zijn bilateraal of multilateraal afspraken te maken met een aantal landen. U weet dat wij behoren tot de groep van Schengen-3-landen en dat België samen met Nederland, Luxemburg, Duitsland en Oostenrijk een aantal afspraken heeft gemaakt om informatie uit te wisselen op het vlak van politie, maar ook op het vlak van asielbeleid en dat er trouwens ook op het vlak van repatriëring gemeenschappelijke vluchten, common flights, worden uitgevoerd door de betrokken landen.

Collega Tastenhoye, er worden door mijn administratie geen statistieken bijgehouden over het aantal vreemdelingen dat nadat hun aanvraag tot regularisatie is afgewezen geopteerd heeft voor een aanvraag overeenkomstig artikel 9ter. Ik merk wel op dat dergelijke aanvraag ingevolge artikel 16 van de wet van 22 december 1999 in

mois. L'arriéré relatif aux procédures de recevabilité a été résorbé en grande partie et celui relatif aux procédures de fond devrait diminuer rapidement.

Le nombre de demandes d'asile est retombé de 42.000 en 2000 à 16.940 actuellement, soit une diminution de 60 %. La proposition germano-britannique de confier l'examen des demandes d'asile à des bureaux européens externes établis à l'étranger se heurte à des obstacles pratiques et à des objections juridiques. Une telle procédure n'empêcherait d'ailleurs pas un candidat-demandeur d'asile de réintroduire ultérieurement une demande en Belgique. Une harmonisation des procédures d'asile et un échange d'informations à l'échelle européenne s'indiqueraient toutefois. Des accords multilatéraux peuvent dès à présent être conclus à cet égard.

Mon administration n'établit pas de statistiques concernant le nombre d'étrangers qui, déboutés dans le cadre de la procédure de demande de régularisation, introduisent une nouvelle demande sur la base de l'article 9 ter. Une telle demande est légalement irrecevable.

En 2003, 26.049 étrangers en situation illégale ont été interceptés ; 6.028 ont été rapatriés immédiatement, 2170 ont été hébergés en vue de leur rapatriement ; 14.429 se sont vu adresser un ordre de quitter le territoire et 3.422 ont été laissés en liberté ; 1.740 ont été rapatriés après avoir fait l'objet d'une mesure de rapatriement.

Au cours du premier semestre 2004, il a été procédé à 12.021 interceptions au total, dont 2.508 ont donné lieu à un rapatriement direct, 741 à un enfermement et 7.118 à un ordre de quitter le territoire. Dans 1.654 cas, l'étranger a été laissé en liberté

beginssel onontvankelijk is. Normaal is dergelijke aanvraag onontvankelijk. In 2003 werden in totaal 26.049 illegale vreemdelingen onderschept. 6.028 daarvan zijn onmiddellijk gerepatriëerd, 2.170 zijn ondergebracht met het oog op repatriëring, 14.429 kregen het bevel om het grondgebied te verlaten en 3.422 mochten beschikken. 1.704 vreemdelingen werden gerepatriëerd na opsluiting.

Voor de eerste zes maanden van 2004 zijn de cijfers als volgt: in totaal 12.021 intercepties, waarvan 2.508 directe repatriëringen, 741 opsluitingen, 7.118 bevelen om het grondgebied te verlaten en 1.654 gevallen waarin de vreemdeling na controle mocht beschikken; 843 vreemdelingen werden gerepatriëerd na opsluiting.

Wat betreft uw vraag in verband met de heer Baelemans, deze heeft volgens mijn informatie nooit categoriek geweigerd om tot de actieve opsporing van illegalen over te gaan. Hij heeft zich enkel willen concentreren op de opsporing van die illegalen die verwijderbaar zijn of zich schuldig maken aan zwartwerk, met uitsluiting van de overige illegalen.

Ten slotte, de regering is tijdens de bijzondere Ministerraad akkoord gegaan om een meerjarenplan goed te keuren voor investeringen in gesloten centra. In totaal is daarvoor een krediet ingeschreven van 11 miljoen euro. Vanaf 2005 kan met die investeringen van start worden gegaan.

09.04 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wij danken u voor de cijfers, die wij uiteraard zullen onderzoeken.

Ik zou u toch nu reeds willen zeggen dat de korpschef van Antwerpen, de heer Baelemans, wel degelijk in een nota, daterend van 3 december 2003 - die dus ongeveer een jaar oud is -, zijn korpsleden de opdracht heeft gegeven om niet over te gaan tot het systematisch opsporen en aanhouden van illegalen.

Mijnheer de minister, de nota bestaat. Ik heb ze in mijn bezit en heb ze ook al aan het Comité P bezorgd. Het Comité P heeft mij al tot twee keer toe laten weten dat het met het dossier bezig is en dat het onder andere met u en met uw diensten daarover overleg zou plegen. Het wordt tijd dat het Comité P eindelijk eens uitmaakt of het in ons land kan dat de bevoegde diensten illegalen zomaar in de vrije natuur laten lopen, of dat het toegeeft dat de wet op het politieambt - wat wij beweren - wel degelijk bepaalt dat onze politiediensten moeten overgaan tot de systematische opsporing van illegalen zonder verblijfsdocumenten.

Motions

Moties

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées. Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Une première motion de recommandation a été déposée par MM. Dirk Claes et Pieter De Crem et est libellée comme suit:

“La Chambre, ayant entendu les interpellations de MM. Pieter De Crem et Guido Tastenhoye et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur,

après contrôle. Enfin, 843 étrangers furent rapatriés après enfermement.

D'après mes informations, M. Baelemans n'a jamais refusé de procéder à la recherche active de clandestins. Il s'est concentré sur la recherche de clandestins pouvant faire l'objet d'une mesure d'éloignement ou se livrant au travail au noir. Le gouvernement a approuvé, lors du Conseil spécial des ministres, un plan pluriannuel d'investissement dans les centres fermés. Un crédit de 11 millions d'euros a été inscrit à cette fin. Les investissements débuteront dès 2005.

09.04 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Nous examinerons ces chiffres. Dans une note du 3 décembre 2003, M. Baelemans a donné aux membres de son corps l'ordre de ne pas procéder à la recherche systématique et à l'arrestation de clandestins. J'ai transmis cette note au Comité P. Celui-ci devra déterminer si la loi sur la fonction de police dispose que nos services de police doivent procéder à la recherche systématique de clandestins sans titre de séjour.

recommande au gouvernement

d'actualiser la loi sur les étrangers et d'en faire un instrument opérationnel et transparent en matière de politique d'asile et des étrangers, et de prêter une attention particulière à une procédure d'asile brève et digne établissant une distinction claire entre le droit d'asile et les possibilités de séjour légitime mais temporaire dans le Royaume."

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Dirk Claes en Pieter De Crem en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van de heren Pieter De Crem en Guido Tastenhoye

en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken,

beveelt de regering aan

de vreemdelingenwet te actualiseren tot een werkbaar en transparant instrument inzake het asiel- en vreemdelingenbeleid en hierbij vooral aandacht te besteden aan een korte en menswaardige asielpprocedure die een duidelijk onderscheid maakt tussen het recht op asiel en de mogelijkheden tot een rechtmatig maar tijdelijk verblijf in het Rijk."

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par M. Guido Tastenhoye et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Pieter De Crem et Guido Tastenhoye

et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur,

demande au gouvernement

de mettre en œuvre une politique énergique en matière d'asile, d'illégaux et d'étrangers et d'augmenter le cadre du personnel, de raccourcir les procédures et de mener une politique énergique en matière d'expulsions."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Guido Tastenhoye en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van de heren Pieter De Crem en Guido Tastenhoye

en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken,

vraagt aan de regering

om een daadkrachtig asiel-, illegalen- en vreemdelingenbeleid te voeren, met een verhoging van het personeelsbestand, een verkorting van de procedures en een daadwerkelijk uitwijzingsbeleid."

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Mohammed Boukourna, Stijn Bex et Jean-Claude Maene.

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Mohammed Boukourna, Stijn Bex en Jean-Claude Maene.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Président: M. Mohammed Boukourna

Voorzitter: De heer Mohammed Boukourna

10 Question de M. André Frédéric au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la fermeture du poste avancé de la Protection civile à Verviers" (n° 3563)

10 Vraag van de heer André Frédéric aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de sluiting van de voorpost van de Civiele Bescherming in Verviers" (nr. 3563)

10.01 André Frédéric (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, je souhaite profiter de l'occasion qui m'est donnée pour attirer votre attention sur une décision de la direction générale de la Protection civile qui a fortement ému un des mandataires ainsi que la population de l'arrondissement de Verviers situé à l'est de notre beau pays. Ainsi, il a été décidé, le 1er septembre dernier, de fermer de

10.01 André Frédéric (PS): De algemene directie van de Civiele Bescherming besliste, zonder voorafgaand overleg, de voorpost in Verviers op te doeken. Er zouden drie redenen zijn voor die

façon pure et simple et unilatérale et sans consultation préalable, m'a-t-on dit, la poste avancé de Verviers.

L'argumentation développée par la direction générale s'articule sur trois éléments:

- l'absence d'un instructeur disposant des brevets adéquats;
- l'insuffisance du matériel de base;
- le nombre réduit des interventions importantes.

Si ces arguments peuvent être entendus, ils peuvent également assez aisément être contestés.

En effet, un instructeur d'un autre poste pourrait aisément assurer la formation des agents verviétois. Cette solution a d'ailleurs été proposée à plusieurs reprises, sans être retenue. De plus, vous savez qu'à l'est de la Belgique, il y a un certain nombre d'éléments géographiques ou d'événements extrêmement importants. Cet arrondissement recouvre une grande partie des Fagnes. Or, cette zone est particulièrement à risques. D'ailleurs, durant l'été dernier, des incendies ont ravagé cette région. A cette occasion, nous avons pu constater que, bien que le service de Verviers était le plus proche géographiquement du lieu de l'incendie, la direction générale a préféré faire appel au service de Crisnée. Je ne comprends pas bien l'intérêt d'une telle décision. Il en a été de même lors de l'événement que nous apprécions tous, le Grand-Prix de Formule 1 de Spa-Francorchamps puisque la Protection civile de Verviers n'a pas été envoyée sur place.

Il y a donc, monsieur le ministre, une volonté manifeste de se passer des services du poste avancé de Verviers, service pourtant extrêmement proche de la population qui apprécie le travail effectué par les 40 volontaires en place depuis 1963, en tout cas pour certains.

J'ajoute que la région verviétoise compte aussi de nombreux zonings industriels dont plusieurs entreprises classées "Seveso". Elle est également traversée en son sous-sol par un important pipeline de l'OTAN.

Je vous signale également, monsieur le ministre, que le loyer du bâtiment, qui abritait ce service, était entièrement pris en charge par la ville de Verviers. Ce coût ne devait donc pas être supporté par la direction générale.

Monsieur le ministre, je vous envoie un appel au secours. Cet été, on a beaucoup parlé de l'importance des services de Protection civile. Ces services sont quasiment constitués de bénévoles qui donnent du temps et de l'énergie pour servir la population. Je sais que cette problématique fait l'objet de réflexions. Vous en avez parlé lors du débat de Ghislenghien.

Toujours est-il que plutôt que de renforcer l'efficacité liée à la proximité, on retire, sans concertation, un pion majeur de ce poste avancé.

Dès lors, monsieur le ministre, pourriez-vous me donner votre avis à ce sujet et me faire part de vos intentions en la matière?

beslissing. Er zou geen instructeur zijn die over de nodige brevetten beschikt, het basismaterieel zou niet volstaan en het aantal belangrijke operaties zou beperkt zijn.

Meermaal werd nochtans, zonder enig resultaat, voorgesteld dat de instructeur van een andere post de agenten van Verviers zou opleiden. Bovendien zijn de risico's in de streek van de Venen, waarvan een groot deel tot het werkterrein van die post behoort, algemeen bekend. Dan hebben we het nog niet over de vele industriezones, met een aantal Seveso-bedrijven, en over de belangrijke ondergrondse NAVO-pijpleiding.

Voor de branden van vorige winter en voor de Grote Prijs van Spa-Francorchamps deed de algemene directie op expliciete wijze een beroep op de verder afgelegen post van Crisnée. De bevolking stelt nochtans de post van Verviers en het werk van de veertig vrijwilligers op prijs. Sommigen zijn er al sinds 1963 aan de slag. Bovendien werd de huur van het gebouw betaald door de stad Verviers, niet door de algemene directie.

Wat denkt u van die beslissing?
Wat bent u van plan?

10.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, la décision de

10.02 Minister **Patrick Dewael**:

revoir le mode d'organisation des services volontaires de la protection civile a été prise par mes prédécesseurs. En effet, cette organisation datait de plus de 50 ans, c'est-à-dire à une époque où tant les risques que les moyens permettant d'y faire face n'étaient pas comparables à ceux d'aujourd'hui. La déconcentration en poste avancé était justifiée par les problèmes rencontrés lors des interventions en raison de l'état du réseau routier.

Compte tenu des multiples changements intervenus depuis lors dans notre société – je songe notamment aux risques Seveso ou à l'amélioration des moyens de communication – il a été décidé de rationaliser les moyens et les structures des services fédéraux de secours qui englobaient évidemment les volontaires de la protection civile.

A cet égard, je me dois de signaler que les volontaires de Verviers ne sont intervenus que sept fois en quatre ans et que la suppression du poste avancé répondait par conséquent à des considérations d'efficacité. La rationalisation en cours ne privera pas l'arrondissement de Verviers de l'assistance de la protection civile. En cas de besoin, les agents de la protection civile, tant professionnels que volontaires, seront toujours disponibles.

Je remarque d'ailleurs que, dans la majorité des cas, les volontaires de la protection civile interviennent pour des interventions qui ne requièrent pas de formation pointue comme, notamment, le pompage, le placement de sacs de sable et les petites pollutions. Les interventions nécessitant du matériel lourd et spécialisé sont assurées par l'unité permanente de Crisnée comme c'est d'ailleurs le cas dans toute la province. Seuls les volontaires dépendant du poste avancé incorporé dans l'unité permanente de Crisnée bénéficient d'une formation spécifique pour l'utilisation de ce matériel lourd.

En ce qui concerne votre suggestion de confier la formation des verviétois à un instructeur d'un autre poste, je vous signale que les instructeurs brevetés des autres postes avancés consacrent le maximum de leur temps à la formation du personnel de leur poste et qu'ils ne sont donc pas en mesure de prendre en charge la formation dans un autre poste.

Compte tenu du fait que la ville de Verviers est prête à prendre en charge le loyer du bâtiment qui servait de poste avancé, je suis disposé à permettre aux volontaires de Verviers de continuer à utiliser ces locaux, en tout cas jusqu'au moment où je serai en possession des conclusions de l'étude relative à l'analyse des risques que j'ai annoncée et qui posera le principe d'une réorganisation générale.

10.03 **André Frédéric** (PS): Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse qui me semble constructive et qui, dans l'ensemble, répond aux revendications des citoyens de l'arrondissement de Verviers.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Président: André Frédéric, président.

Voorzitter: André Frédéric, voorzitter.

De beslissing om de vrijwillige diensten van de civiele bescherming volgens een andere methode te organiseren werd door mijn voorgangers genomen. Gelet op de vele veranderingen die onze maatschappij heeft ondergaan, werd beslist de middelen en de structuur van de federale hulpdiensten, waaronder de vrijwilligers van de civiele bescherming, te stroomlijnen. Het arrondissement Verviers zal door de aan de gang zijnde rationalisering van de civiele bescherming niet in de kou komen te staan. De inwoners van Verviers krijgen hun opleiding van een instructeur van een andere post, omdat de gediplomeerde instructeurs de opleiding niet op een andere post kunnen geven.

Omdat de stad Verviers bereid is de huur te betalen, ben ik bereid de vrijwilligers toestemming te geven het gebouw te blijven gebruiken.

11 Question de Mme Muriel Gerkens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'accès aux parkings souterrains de véhicules équipés au LPG" (n° 3594)

11 Vraag van mevrouw Muriel Gerkens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de toegang tot ondergrondse parkings voor voertuigen met een LPG-installatie" (nr. 3594)

11.01 **Muriel Gerkens (ECOLO):** Monsieur le président, monsieur le ministre, même si effectivement les matières concernant l'accès aux parkings souterrains par des véhicules équipés au LPG ressortent des compétences régionales, il est vrai aussi que cette autorisation dépend des services d'incendie rentrant dans vos compétences en tant que ministre de l'Intérieur. Le 13 mai 2002, le ministre de l'Intérieur de l'époque recevait un avis émanant du conseil supérieur pour la sécurité et contre les incendies et les explosions concernant cette problématique. Il y était précisé que, sous certaines conditions, les véhicules LPG répondaient aux nouvelles prescriptions d'installation et qu'ils pouvaient donc être admis dans les parkings souterrains. Comme ces matières relevaient des régions, une concertation s'imposait à ce sujet.

Trois ans plus tard, le niveau de sécurisation des véhicules a évidemment augmenté vu l'évolution des technologies et vu l'obligation qui a été faite aux installateurs d'être agréés. Le nombre de véhicules au LPG devient évidemment plus important alors que les parkings leur restent interdits. En tout cas, cela est vrai en région wallonne car il semblerait qu'en région flamande, les dispositions ont été prises. J'aimerais d'ailleurs avoir confirmation de cela.

Voici mes questions. Un suivi a-t-il été donné à l'avis du conseil supérieur pour la sécurité et contre les incendies et les explosions? Si oui, quel suivi? Et si non, pour quelle(s) raison(s)? La concertation entre le fédéral et les régions a-t-elle été mise en place? Si oui, à quoi cela a-t-il abouti? Je voudrais aussi connaître la volonté du gouvernement concernant la sécurité accrue des installations LPG. Des installations supérieures ou plus importantes seraient-elles jugées nécessaires par le gouvernement pour rendre l'utilisation des parkings souterrains autorisée? Enfin, je voudrais aussi avoir quelques indications sur le nombre d'explosions dus à des véhicules équipés au LPG. Existe-t-il des données permettant de voir s'il y a eu une évolution depuis 2000, donc depuis que les mesures concernant l'agrément des installateurs ont été prises? Peut-on encore conclure que les risques d'explosion soient plus élevés pour les véhicules LPG que pour les autres, vu l'avancée des technologies?

11.02 **Patrick Dewael, ministre:** Monsieur le président, chère collègue, contrairement à ce que vous semblez penser, les Régions ne sont pas compétentes pour fixer les normes d'accès des véhicules LPG dans les parkings souterrains. Il ressort de la jurisprudence de la Cour d'arbitrage que l'autorité fédérale est compétente pour édicter des normes de base en matière de protection contre l'incendie alors que les Régions sont compétentes pour régler les aspects de la protection contre l'incendie qui sont spécifiques aux établissements relevant de leurs attributions. Il apparaît que les Régions ne se voient investies d'aucune compétence pour régler le sort des parkings. Par contre, elles sont compétentes pour l'application de la réglementation

11.01 **Muriel Gerkens (ECOLO):** Werd er gevolg gegeven aan het advies van de Hoge Raad voor de veiligheid tegen brand en explosies van 13 mei 2002 waarin gesteld wordt dat onder bepaalde voorwaarden de LPG-voertuigen voldoen aan de nieuwe installatierichtlijnen en bijgevolg in ondergrondse parkeergarages konden toegelaten worden? We zijn nu drie jaar verder en ondanks de technologische evolutie mogen dergelijke voertuigen, tenzij dan in Vlaanderen, nog steeds niet in ondergrondse parkings gestald worden.

Werd er overleg gepleegd tussen de federale overheid en de Gewesten die bevoegd zijn voor de toegangsnormen met betrekking tot de parkeerruimten? Heeft dit overleg resultaten opgeleverd?

Acht de regering het nodig dat de LPG-installaties nog veiliger moeten gemaakt worden vooraleer men LPG-voertuigen in ondergrondse parkings kan toelaten?

Hoe is het aantal explosies geëvolueerd sinds de wetgever in 2000 beslist heeft dat de installatie door een erkend installateur diende te gebeuren? Valt uit die gegevens af te leiden dat de LPG-voertuigen een hoger ontploffingsgevaar lopen?

11.02 **Minister Patrick Dewael:** De Gewesten zijn niet bevoegd voor de toegangsnormen met betrekking tot de parkeerruimten, maar wel voor de uitvoering van de regelgeving inzake veiligheid, meer bepaald bij de uitreiking van stedenbouwkundige vergunningen en van exploitatievergunningen.

Gelet op de adviezen van de Hoge

en matière de sécurité, notamment au moment de la délivrance des permis d'urbanisme et des autorisations d'exploitation.

Suite à l'avis donné le 13 mai 2002 par le conseil supérieur de la sécurité contre l'incendie et l'explosion et à l'avis de la Cour d'arbitrage, mon administration a préparé un projet d'arrêté royal fixant les mesures de sécurité auxquelles les parkings fermés doivent satisfaire pour le stationnement des véhicules LPG.

Ce projet a été soumis à ce conseil qui a rendu un avis favorable. Son président doit me faire parvenir l'avis. Après je pourrai poursuivre la procédure d'adoption.

Il n'y a pas lieu d'entreprendre une concertation avec les Régions étant donné que c'est le pouvoir fédéral qui est compétent. Je dois signaler qu'il n'existe pas d'informations complètes sur le nombre d'explosions dues à un véhicule équipé au LPG ou de statistiques permettant de constater l'évolution des incendies, des explosions impliquant un véhicule LPG.

Il ressort d'une étude effectuée par un organisme de recherches hollandais, le TNO, que le risque d'explosion d'un véhicule équipé d'un dispositif de sécurité tel que celui qui est prévu par la réglementation actuelle est relativement faible.

Cependant, on ne peut exclure l'explosion d'un véhicule LPG qui serait impliqué dans un incendie ou qui serait endommagé lors d'un accident. Mais il faut faire remarquer que si le risque d'explosion n'existe pas pour les véhicules pulsés à l'essence, en revanche, un accident avec ce type de véhicule est susceptible de provoquer un feu de grande intensité.

Quant au problème de la sécurité des installations LPG sur les véhicules automobiles, il relève des attributions de mon collègue de la mobilité.

Raad voor beveiliging tegen brand en ontploffing en van het Arbitragehof, heeft mijn administratie een ontwerp koninklijk besluit tot vaststelling van de veiligheidsmaatregelen betreffende het parkeren van LPG-voertuigen in gesloten parkings opgesteld.

De Raad bracht een gunstig advies uit. De goedkeuringsprocedure zal worden voortgezet eens we dat advies hebben ontvangen.

Het gaat om een federale bevoegdheid en er moet dus niet met de Gewesten worden overlegd.

We beschikken niet over alle gegevens met betrekking tot het aantal ontploffingen waarbij LPG-voertuigen betrokken zijn en kunnen dus niet besluiten dat er meer zijn dan vroeger.

Uit een Nederlandse studie blijkt dat het ontploffingsrisico van voertuigen die beschikken over de op dit ogenblik verplichte veiligheidsuitrusting, erg klein is. Zo'n voertuig kan natuurlijk altijd in een ongeval of een brand betrokken geraken.

De veiligheid van de LPG-installaties in voertuigen ressorteert onder mijn collega van Mobiliteit.

11.03 Muriel Gerken (ECOLO): Je remercie le ministre pour ces précisions car j'étais persuadée jusqu'il y a peu que c'était de votre compétence. Puis ayant lu les avis, je me suis dit que c'était les Régions et on m'avait dit qu'en Région flamande, les parkings étaient accessibles aux véhicules LPG. Je suppose alors que non. Ils sont soumis à la même législation que tout le monde.

Disposez-vous d'un délai concernant ce projet, pourrait-il entrer en application au 1er janvier 2005?

11.04 Patrick Dewael, ministre: En politique, c'est toujours dangereux de fixer des délais ou des timings. C'est un projet d'arrêté royal qui peut être facilement transmis au Conseil des ministres, c'est une question de semaines ou de mois.

11.03 Muriel Gerken (ECOLO): Ik ging ervan uit dat u daarvoor bevoegd was en dank u voor die rechtzetting.

Zal de wetgeving daaromtrent op 1 januari 2005 van kracht worden?

11.04 Minister Patrick Dewael: Ik zal een timing opstellen eens ik over de precieze tekst beschik. Het is een kwestie van maanden.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

12 Vraag van de heer Stijn Bex aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de richtlijnen voor de bestemming van afgeschreven politiewapens" (nr. 3627)

12 Question de M. Stijn Bex au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les directives relatives à la destination des armes de police déclassées" (n° 3627)

12.01 Stijn Bex (sp.a-spirit): Mijnheer de minister, de gemeenteraad van Antwerpen heeft op 13 september beslist een pakket overtollige wapens van de Antwerpse politie te koop aan te bieden aan de meestbiedende. De procedure die daarbij werd vooropgesteld is dat er vier erkende wapenhandelaars zullen worden aangeschreven en dat de meestbiedende onder hen de wapens zal kunnen kopen. De motivatie van de verkoop, en de reden waarom niet tot vernietiging bij de proefbank in Luik wordt overgegaan, is dat een vernietiging van die wapens een te hoge kostprijs zou betekenen voor de lokale politie. Het gaat daarbij niet alleen over de vernietiging van wapens, maar ook over de vernietiging van munitie.

Wij kunnen het als fractie er niet mee eens zijn dat die verkopen als zodanig kunnen plaatsvinden omdat er op dit moment naar schatting in België reeds anderhalf tot twee miljoen wapens bij particulieren circuleren. Wij vinden dat dit aantal zou moeten worden verminderd. De politie heeft daarin volgens ons een belangrijke rol te spelen. In het buitenland zijn er voorbeelden van waarbij naar aanleiding van drama's werkelijk acties werden ondernomen door de politie om wapens in te zamelen en die vervolgens te vernietigen. In ons land kan de politie haar wapens zelf op de markt brengen. Dat vinden wij toch wel een beetje de wereld op zijn kop.

Ik kan daar trouwens misschien aan toevoegen dat de minister van Justitie tijdens de vorige legislatuur beslist heeft wapens die in beslag genomen worden bij gerechtelijke procedures, en die vroeger ook verkocht werden, te laten vernietigen omdat de organisatie van de verkoop meer zou kosten dan opbrengen.

Ik heb terzake dus een aantal vragen aan u, mijnheer de minister. Ten eerste, hebt u er zicht op hoeveel afgeschreven politiewapens de jongste jaren respectievelijk vernietigd of verkocht werden? Is het mogelijk die cijfers op te delen voor, enerzijds, de federale en, anderzijds, de lokale politie, en voor die laatste per politiezone?

Er bestaat ook heel wat onduidelijkheid over de reële kostprijs van zo'n vernietiging. Daarom vraag ik mij, ten tweede, af of u er zicht op hebt wat de budgettaire impact zou zijn van een integrale vernietiging van die wapens in plaats van een verkoop en of die budgettaire impact volgens u opweegt tegen de maatschappelijke kostprijs van wapens die in de samenleving terecht komen?

Ten derde, heb ik een aantal concrete vragen opgesteld om te kunnen inschatten hoeveel zo'n operatie zou kosten voor het concrete dossier in Antwerpen. Ten vierde, vraag ik mij af of de verkoop van wapens door politiediensten specifiek gereguleerd is? Het zou niet abnormaal zijn binnen de logica die ik daarstraks heb aangehaald, dat de overheid voor zichzelf strengere regels oplegt dan zij voor particulieren doet. Ik vraag mij dus af welke regels bij een dergelijke verkoop in acht genomen moeten worden.

12.01 Stijn Bex (sp.a-spirit): La police anversoise a décidé de vendre ses armes excédentaires aux enchères. Quatre marchands d'armes agréés seraient consultés et le lot serait attribué au plus offrant d'entre eux. La destruction des armes serait trop coûteuse. Notre groupe est opposé à cette vente. Les particuliers détiennent déjà un et demi à deux millions d'armes en Belgique. Ce chiffre doit baisser, pas augmenter et la police a un rôle important à jouer en la matière. Sous la précédente législature, la ministre de la Justice a d'ailleurs décidé que les armes saisies, qui jusque là étaient également revendues, seraient désormais détruites.

Combien d'armes appartenant aux services de police ont-elles été vendues ou détruites au cours des dernières années? Quelle serait l'incidence budgétaire du remplacement de la vente de toutes les armes excédentaires par leur destruction? Combien coûterait la destruction dans le cas concret qui nous occupe? La vente d'armes de police fait-elle l'objet d'une réglementation spécifique? Le ministre ne pense-t-il pas également que la destruction des armes est, par principe, préférable à leur vente? Le ministre a-t-il l'intention d'encourager ou de contraindre les services de police à faire détruire les armes déclassées?

Ten vijfde, wil ik graag principieel van u weten, mijnheer de minister, of u niet van mening bent dat afgeschreven politiewapens beter vernietigd worden in plaats van verkocht? En tot slot, bent u van plan om maatregelen te nemen die de politiediensten aanmoedigen - of volgens ons liever nog verplichten - om afgeschreven wapens te laten vernietigen?

12.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, er bestaan momenteel geen gecentraliseerde gegevens over de vernietiging of de verkoop van afgeschreven dienstwapens van de lokale politie. Bij de federale politie gaat het sinds de politiehervorming om slechts twintig afgeschreven wapens die door de proefbank onbruikbaar zijn gemaakt en als schroot werden verkocht.

Wegens het ontbreken van gecentraliseerde gegevens kan ik uiteraard geen raming van de budgettaire impact van een integrale vernietiging geven. De vernietiging van wapens kan dus gebeuren via de proefbank voor vuurwapens in Luik. Geval per geval wordt een prijs bepaald. De prijs per wapen bedraagt volgens mijn informatie gemiddeld 5 euro. Kleine aantallen worden soms gratis vernietigd. Doorgaans moet de politie weinig wapens vernietigen. De politiehervorming zorgt er wel voor dat grotere aantallen niet meer gebruikte wapens afgestoten zullen worden.

Er is geen specifieke reglementering voor de verkoop van politiewapens. Een zone heeft in principe drie mogelijkheden. Ofwel maakt men met de leverancier van nieuwe wapens een afspraak om de oude wapens over te nemen. Ofwel verkoopt men de wapens via een overheidsopdracht zoals nu in Antwerpen door de lokale autoriteiten is beslist. In dat geval is de wapenwet van toepassing en die bepaalt dat wapens alleen mogen worden verkocht aan personen die een vergunning hebben van wapenhandelaar. Deze handelaar mag de wapens vervolgens uitsluitend verkopen aan wie een aankoopmachtiging heeft. In beide gevallen komen de wapens opnieuw in de handel terecht als tweedehandse wapens. De derde mogelijkheid bestaat erin de wapens door de proefbank onbruikbaar te laten maken waarna ze via de ontvanger van Registratie en Domeinen als schroot kunnen worden verkocht. Op dat moment zijn ze uiteraard niet meer bruikbaar als wapen.

Ik stel vast dat de verkoop van wapens door de politiezones desgevallend gebeurt met respect voor en in overeenstemming met de wapenwet. Een eventueel regelgevend optreden waarnaar u peilt, gebeurt dan ook het best in het kader van een aanpassing van de wapenwet die dateert van 1933. Zoals ik heb vernomen is mijn collega van Justitie op dit ogenblik bezig met een aanpassing van die wetgeving. Ik stel voor dat zij ten gepaste tijde daarover met mij zal komen overleggen vooraleer het op de Ministerraad wordt besproken.

Bij de federale politie bestaat alvast de traditie om afgeschreven wapens onbruikbaar te laten maken door de proefbank in Luik om ze vervolgens als schroot te verkopen. Ik kan echter niets doen tegen zones die in afwachting van wetgevend optreden gebruikmaken van de verschillende mogelijkheden die de wetgeving hen terzake biedt.

12.03 **Stijn Bex** (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik denk toch dat het belangrijk is - daar blijf ik op hameren - dat we zouden weten hoeveel wapens er door de

12.02 **Patrick Dewael**, ministre: A l'heure actuelle, nous ne disposons pas de données centralisées concernant la vente ou la destruction d'armes de police déclassées. A la police fédérale, vingt armes seulement ont été détruites depuis la réforme des polices.

En l'absence de données centralisées, je puis difficilement estimer l'incidence budgétaire d'une destruction intégrale. Selon mes informations, le prix par arme s'élève en moyenne à cinq euros. La vente d'armes de police ne fait pas l'objet d'une réglementation spécifique. Une zone dispose en principe de trois possibilités : la reprise par le fournisseur des nouvelles armes, la vente à un marchand d'armes agréé ou la destruction et la vente à la ferraille. La vente d'armes par les zones de police a lieu en conformité avec la loi sur les armes. Une initiative régulatrice devrait de préférence avoir lieu dans le cadre d'une adaptation de cette loi. La ministre de la Justice s'y emploie. Je propose que nous nous concertions avant que le projet de loi ne soit soumis au Conseil des ministres.

La police fédérale a coutume de faire détruire les armes déclassées, mais je ne puis rien faire à l'encontre des zones qui, dans l'attente d'une initiative législative, usent des possibilités offertes par la législation existante.

12.03 **Stijn Bex** (sp.a-spirit): Il est important de connaître le nombre d'armes que la police met en

overheid in omloop worden gebracht. Ik vraag me toch af of het niet mogelijk is in de toekomst, bijvoorbeeld door te vragen dat de lokale politie dat kenbaar maakt aan de federale overheid, een inventaris te krijgen van het aantal politiewapens dat in omloop worden gebracht.

Ten tweede, ben ik verheugd door de kostprijs die de minister aanhaalt. Dat wijst er toch op dat alleszins de kostprijs geen reden kan zijn om niet tot vernietiging over te gaan. Ik denk dat dit alle lokale politieraadsleden kan aanmoedigen om te pleiten voor vernietiging in plaats van verkoop.

Ten derde, neem ik de suggestie van de minister mee dat dit moet worden geregeld in de wapenwet. Ik hoop dat ik op de inbreng van de minister mag rekenen en dat hij daar zelf voor zal pleiten in de regering als dit ter sprake komt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

13 Vraag van de heer Stijn Bex aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de richtlijnen voor de opslag van wapens en munitie door de politiediensten" (nr. 3628)

13 Question de M. Stijn Bex au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les directives relatives à l'entreposage d'armes et de munitions dans les services de police" (n° 3628)

13.01 Stijn Bex (sp.a-spirit): Mijnheer de minister, mijn vraag ligt misschien een beetje in de lijn van de vorige vragen, maar heeft een compleet andere aanleiding. Ook collega Perpète stelde u daarnet een vraag over de zelfmoordcijfers bij politiemensen. Die cijfers komen uit het jaarverslag van het Comité P, niet alleen van 2003 maar ook van de voorgaande jaren. U heeft daarop een antwoord gegeven waarvan ik akte neem. Ik wou het echter ook uit een bijkomende invalshoek benaderen die daarnet niet aan bod is gekomen. Die invalshoek is de volgende.

Volgens het Comité P wordt bij de zelfmoorden veelal gebruik gemaakt van het eigen dienstwapen. Ik wil zeker niet de andere oorzaken van de opmerkelijke zelfmoordcijfers bij politiemensen uit het oog verliezen, ik heb ze daarstraks ook van u gehoord. De vlote beschikbaarheid van die wapens lijkt echter toch wel rechtstreeks aan de basis te liggen van persoonlijke drama's. Uit het verslag van het Comité P blijkt dat in de meeste politiezones de regels met betrekking tot het beheer van wapens en munitie niet of slechts gedeeltelijk worden nageleefd. Die vuurwapens worden opgeborgen in kledijkastjes of bureaumeubilair, terwijl dat eigenlijk op een streng beveiligde manier zou moeten. In combinatie met de afwezigheid van de nodige alarmsystemen ontstaat volgens het Comité P een risicovolle situatie die misbruik mogelijk maakt.

Met betrekking tot het meenemen van het dienstwapen naar huis wordt door de verschillende politiediensten geen eenduidige houding aangenomen, hoewel de wetgever er van uitging dat zo'n dienstwapen alleen bij uitzondering mee naar huis kan worden genomen. In de praktijk blijkt dat de meeste zones aan de individuele politieambtenaar een grote vrijheid toekennen en dat hij zelf beslist of hij al dan niet zijn wapen meeneemt naar huis.

Ik heb twee vragen in dit verband. Op de eerste vraag heeft u daarnet reeds voor een stuk geantwoord: de vraag of de cijfers over

circulation. Peut-on envisager de réaliser un inventaire?

Le coût de la destruction d'armes est très abordable, ce qui peut amener les conseils de police locaux à retenir cette option. Je pense comme le ministre qu'il faut régler cette question dans le cadre de la loi sur les armes.

13.01 Stijn Bex (sp.a-spirit): Lorsqu'ils attendent à leurs jours, les policiers utilisent souvent leur arme de service. Le rapport du Comité P révèle que, dans la plupart des zones de police, on ne respecte pas, ou en partie seulement, les règles relatives à la gestion des armes et des munitions. Les armes à feu sont conservées dans des vestiaires ou des bureaux au lieu d'être placées sous clé. Dans la pratique, les policiers décident eux-mêmes, en dépit du règlement, d'emporter ou non leur arme à la maison, ce qui représente pour le Comité P une situation à risques.

Le ministre estime-t-il que le nombre élevé de suicides parmi les policiers requiert des mesures particulières? Faut-il renforcer la réglementation sur la gestion des armes de service et des munitions? Le ministre connaît-il les lieux de dépôt à risques? Quand pourra-t-il remédier à ces problèmes?

zelfdoding om bijzondere aandacht vragen en welke maatregelen u overweegt. Ik heb begrepen dat er reeds een aantal maatregelen voorhanden zijn, onder andere het stressteam dat permanent telefonisch bereikbaar is. Een belangrijk element dat nog niet behandeld werd is toch of u van mening bent dat een striktere regeling met betrekking tot het beheer van de wapens en de munitie in dit verband aangewezen is.

Dan volgt mijn tweede vraag. Ook los van de cijfers over zelfdoding zijn de vaststellingen van het Comité P aangaande het beheer van wapens en munitie toch zeer zorgwekkend. Ik vroeg me af welke maatregelen de minister overweegt om een grotere eenvormigheid te bereiken aangaande het meenemen van het dienstwapen naar huis. Beschikt u over een inventaris van de risicovolle opslagsituaties? Ik verwacht uiteraard niet dat u hier toelicht waar die risicovolle situaties zich bevinden, maar het zou toch een geruststelling zijn om te weten dat u beschikt over een overzicht en dat er een plan bestaat.

Mijn laatste vraag is dan of er een concreet tijdspad is om deze problematische situaties te verhelpen.

13.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, de overheid moet natuurlijk aandacht hebben voor het fenomeen van zelfdoding bij de politiemensen. Ik verwijs naar het antwoord dat ik daarstraks heb gegeven aan een ander lid. Een meer strikte reglementering voor het gebruik en de bewaring van dienstwapens kan hierin een element zijn. De vraag is nu of het moet worden verboden dat politiemensen ook buiten hun diensturen over een dienstwapen kunnen beschikken en het al dan niet mee naar huis kunnen nemen.

Mijnheer Bex, op dit ogenblik kan ik u melden dat er een nieuwe reglementering in voorbereiding is. Het ontwerp zal binnenkort door het onderhandelingscomité voor de politiediensten worden besproken. In een KB zullen de interne instructies die in de jaren '90 door mijn voorgangers voor de gemeentepolitie en de rijkswacht in een rondzendbrief werden uitgevaardigd worden geharmoniseerd en verfijnd. Dat zijn dus bestaande regels die nu opnieuw worden doorgenomen. In afwachting blijven de bestaande rondzendbrieven uiteraard van toepassing. Die regels gaan uit van het principe dat het vuurwapen op het commissariaat wordt achtergelaten bij het einde van de dienst. Het politiegebouw moet daarvoor natuurlijk aangepast zijn. Het moet beschikken over een sluitend controleproces. Anders heeft het geen zin om de politiemann te verplichten zijn wapen achter te laten. Het Comité P heeft in het verleden meermaals gezegd dat de procedures niet werden nageleefd en dat er onvoldoende controle was. De korpschefs moeten hier hun verantwoordelijkheid opnemen. Op veel plaatsen werd intussen rekening gehouden met deze terechte opmerking van het Comité P. Vaak is het dus een kwestie van investeringen in de politiegebouwen.

Het Comité P heeft recent vastgesteld dat de situatie stilaan verbetert. Ik zal u dus op de hoogte houden van de onderhandelingen die zullen worden gevoerd over de aanpassing van de bestaande rondzendbrieven.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

13.02 **Patrick Dewael**, ministre: Il va de soi que les autorités doivent être attentives au phénomène du suicide dans le corps policier. La question cruciale est de savoir s'il convient ou non d'interdire au personnel de police le port de l'arme de service en dehors des heures de service.

Une nouvelle réglementation affinée est en voie d'élaboration: elle consiste principalement à intégrer un mécanisme de contrôle dans la réglementation existante, le point de départ étant que les armes de service sont laissées au commissariat à la fin du service. Le commissariat doit être équipé à cet effet et les chefs de corps doivent veiller au respect de cette règle. Il faut donc, d'une part, investir dans les bâtiments de police et, d'autre part, responsabiliser les chefs.

Le **président**: L'interpellation n° 411 de M. De Crem est reportée.

14 Vraag van de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de opschorting van het nacht- en weekendwerk van de federale politiediensten" (nr. 3634)

14 Question de M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la suspension des prestations de nuit et de week-end des services de la police fédérale" (n° 3634)

14.01 **Dirk Claes** (CD&V): Mijnheer de minister, de federale politie heeft naar verluidt alle nacht- en weekendprestaties voor de komende twee maanden opgeschort. De reden hiervoor zou de hoge kostprijs zijn van deze diensten en het nu reeds tot 7,5 miljoen euro opgelopen tekort in het budget.

Graag had ik een antwoord op enkele vragen. Welke maatregelen neemt de minister om dit tekort in de begroting weg te werken? Worden deze maatregelen opgenomen in de komende begrotingscontrole? Hoe zullen de traditionele eindejaarsacties voor alcoholcontrole worden gefinancierd? Klopt het dat die gefinancierd zouden moeten worden met het budget voor 2005? De minister heeft reeds meermaals wijzigingen aan het statuut aangekondigd die een oplossing moeten bieden voor de dure nacht- en weekendprestaties. Wanneer zien we hiervan de omzetting in beleidsdaden? Is het opschorten van de nacht- en weekendprestaties wel te verantwoorden in het kader van de doelstellingen van het nationaal veiligheidsplan? Ik vraag mij ook af of de acties die wel nog doorgaan wel voldoende veilig zijn. Er zouden agenten in opleiding uit Brussel voor ingezet worden, meer dan nodig. Kan de minister ook bevestigen wat de heer Bliki zegt, namelijk dat overuren en nacht- en weekendwerk inderdaad met gelden voor 2005 worden betaald.

14.01 **Dirk Claes** (CD&V): Il me revient que, pour des raisons budgétaires, la police fédérale a suspendu toutes les prestations de nuit et de week-end au cours des deux prochains mois.

Quelles mesures le ministre va-t-il prendre pour résorber le déficit budgétaire? Ces mesures figurent-elles au prochain contrôle budgétaire? Comment seront financés les contrôles d'alcoolémie fin 2004? Quand sera prête la modification des statuts qui doit permettre de remédier au problème des onéreuses prestations de nuit et de week-end? La suspension de prestations est-elle compatible avec le plan national de sécurité? Les actions non suspendues offrent-elles les garanties de sécurité requises? Les heures supplémentaires et les prestations de nuit et de week-end seront-elles imputées au budget de 2005?

14.02 **Minister Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, wat de eerste vraag aangaat, de directeur-generaal van de bestuurlijke politie van de federale politie heeft mij op 8 september meegedeeld dat het reëel gebruik van de inconvenianten - dat zijn dus de overuren, de weekend-uren en de nachturen - hoger zal zijn dan gepland. Om de verwachte overschrijding van de enveloppe zoveel mogelijk te beperken heeft hij een aantal tijdelijke maatregelen getroffen. Die maatregelen gelden voorlopig alleen voor de maanden september en oktober en zullen eind oktober worden geëvalueerd.

In tweede instantie, het tekort zal worden opgevangen binnen het budget van de federale politie. Er is dus geen weerslag op de begroting.

Ten derde, de maatregelen werden zodanig gekozen dat ze slechts een verwaarloosbare invloed hebben op de operationaliteit van de diensten. Alle genomen engagementen worden nagekomen. De ondersteuning van de zones blijft dus met andere woorden gegarandeerd. Dat betekent dus dat de traditionele eindejaarsacties voor alcoholcontrole geen enkele invloed zullen ondervinden van deze maatregelen. Dat is des te meer het geval omdat de overuren, weekend- en nachturen die in december worden gepresteerd uit het

14.02 **Patrick Dewael**, ministre: Le directeur général de la police administrative a effectivement pris quelques mesures provisoires qui seront évaluées fin octobre. Le déficit est absorbé par le budget de la police fédérale et n'a aucune incidence sur le budget global.

L'effet de ces mesures sur le fonctionnement des services sera négligeable. Le soutien des zones reste garanti. Les actions de fin d'année sont maintenues. Les heures supplémentaires, les prestations de nuit et de week-end de décembre seront d'ailleurs financées au moyen du budget de 2005, comme les prestations de décembre 2003 avaient du reste déjà été imputées au budget de 2004.

budget voor 2005 betaald worden, net zoals dat al het geval was bij de overgang van het jaar 2003 naar het jaar 2004.

In vierde instantie ben ik met de vakbondsorganisaties overeengekomen om tot 2005 te wachten met de evaluatie van het nieuwe politiestatuut. De eventuele aanpassingen zullen pas na overleg met de vakbonden gebeuren. We zijn uiteraard gebonden aan een goede concertatie. De verwachting is dat dit in de loop van het jaar 2006 zal kunnen gebeuren. Er zijn een aantal aanpassingen die ik reeds heb aangebracht aan het statuut en die vrij urgent waren. We zijn echter overeengekomen dat de fundamentele evaluatie van het statuut en de negotiatie daarover zullen gebeuren in de loop van 2005 om dan effect te gaan sorteren met ingang van 2006. Ik heb de commissaris-generaal van de federale politie ook gevraagd om in de toekomst rationeler om te springen met de toegekende personeelskredieten zodat dergelijke overschrijdingen niet meer zouden voorkomen. Dit is de managementverantwoordelijkheid van alle directeurs-generaal, meer zelfs, van elke mandaathouder bij de federale politie.

Tot slot voor alle duidelijkheid, het gaat hier niet over een opschorting van de nacht- en weekendprestaties. De federale politie blijft ook 's nachts en tijdens het weekend haar opdrachten vervullen. De genomen maatregelen doen geen afbreuk aan de operationaliteit van de diensten. De prioriteiten worden onverminderd aangepakt en de inspanningen om de doelstellingen van het nationale veiligheidsplan te halen, worden onverminderd voortgezet. Aan de betrokken operationele diensten werd enkel gevraagd om de inzet van personeel telkens zo optimaal mogelijk te organiseren.

14.03 Dirk Claes (CD&V): Ik dank de minister voor zijn antwoord. Het is mij wel niet helemaal duidelijk welke maatregelen er nu precies werden genomen in de maanden september en oktober om toch nog binnen het budget te blijven. Kan u daarover misschien nog iets meer zeggen?

14.04 Minister Patrick Dewael: Ik heb u niet goed begrepen.

14.05 Dirk Claes (CD&V): Welke maatregelen werden er precies genomen in de maanden september en oktober om toch binnen dat budget te blijven. Dat hebt u niet verteld. Ik weet niet of u dit kan toelichten. Ik kan dit eventueel nadien vernemen.

14.06 Minister Patrick Dewael: Dat is inderdaad de verantwoordelijkheid van de leiding binnen de federale politie. Voor uw informatie kan ik een overzicht vragen van de precieze ingrepen die werden genomen. Ik zal u dat nadien toesturen.

14.07 Dirk Claes (CD&V): Daarmee ga ik akkoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

15 Questions jointes de

- M. Mohammed Boukourna au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'humanisation des centres fermés suite au suicide du Congolais au centre pour illégaux de Merksplas" (n° 3648)
- Mme Zoé Genot au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la situation administrative et le

Les syndicats et moi-même sommes convenus d'attendre 2005 pour procéder à une évaluation approfondie du nouveau statut des services de police, dont les effets se feront sentir en 2006. J'ai toutefois déjà procédé à quelques corrections urgentes.

J'ai demandé au commissaire général de la police fédérale d'utiliser dorénavant plus rationnellement le budget destiné au personnel. Chaque directeur général, et même mandataire, porte une part de la responsabilité en la matière.

La suspension des prestations de nuit et de week-end n'est pas à l'ordre du jour. La police fédérale continuera à s'acquitter de ses missions la nuit et le week-end. Les objectifs du plan national de sécurité demeurent également prioritaires.

14.03 Dirk Claes (CD&V): Que va-t-on faire pour éviter le dépassement budgétaire en septembre et en octobre?

14.06 Patrick Dewael , ministre: Cette responsabilité incombe à la direction de la police fédérale. Je communiquerai un inventaire des mesures à M. Claes.

suivi psychologique de la personne congolaise qui s'est suicidée à Merksplas" (n° 3696)

15 Samengevoegde vragen van

- de heer Mohammed Boukourna aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de humanisering van de gesloten centra naar aanleiding van de zelfmoord van een Congolees in het centrum voor illegalen van Merksplas" (nr. 3648)

- mevrouw Zoé Genot aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de administratieve toestand en de psychologische begeleiding van een persoon van Congolese nationaliteit die in Merksplas zelfmoord heeft gepleegd" (nr. 3696)

15.01 Mohammed Boukourna (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, la lecture du quotidien "Le Soir" du vendredi 10 septembre nous apprenait qu'un citoyen congolais âgé de 28 ans s'est suicidé dans le centre pour illégaux de Merksplas le 8 septembre après-midi. De son histoire, nous savons que, je cite: "l'homme séjournait déjà en Belgique où il était arrivé au départ comme étudiant, mais lorsqu'il avait décidé d'arrêter ses études en 1998, il avait reçu l'ordre de quitter le territoire. En février 2004, il était entré en contact avec la Justice, sa demande de régularisation ayant été refusée." J'ajoute qu'il était marié avec une ressortissante belge.

Partant de cette triste réalité, je ne peux que m'interroger sur les effets et la signification de l'humanisation de la politique de l'asile et de l'immigration. Cette réflexion est formulée alors même que l'accord du Gouvernement prévoit l'amélioration de l'accueil des primo-arrivants et une politique d'asile humaine et réaliste. Je ne peux m'empêcher de continuer à penser avec davantage de conviction encore que, même si beaucoup de choses ont été faites ces dernières années pour améliorer les conditions matérielles et le traitement réservé aux occupants des centres fermés, il va falloir indéniablement: soutenir cet effort par, notamment, un soutien psychologique soutenu, une politique d'humanisation forte et soutenue par rapport à la perspective d'un échec toujours possible, l'amélioration des conditions dans lesquelles les étrangers sont placés et qui peuvent être constitutives d'un traitement inhumain ou dégradant; s'abstenir de tout enfermement arbitraire au mépris du droit et des lois; enfin, il faut être particulièrement attentif à l'accumulation et à la combinaison de tous ces éléments coercitifs du régime auquel les étrangers sont soumis dans ces centres fermés.

À l'heure où les conclusions du troisième rapport sur la Belgique de la Commission européenne contre le racisme et l'intolérance, et nous en parlions tout à l'heure, à l'heure où ce troisième rapport mettait en avant la politique de la Belgique relative aux sans-papiers et aux réfugiés jugée particulièrement préoccupante, il ne faudrait pas que les centres fermés aient pour unique but de dissuader celles et ceux qui seraient tentés de demander l'asile, et ce au mépris du droit, des lois de la Belgique et de la jurisprudence européenne en ce qui concerne cette matière.

J'en viens à mes questions, monsieur le ministre. Pouvez-vous nous faire savoir comment un jeune homme a pu se suicider au centre pour illégaux de Merksplas? Quelles en sont les raisons? Quelles ont été les réactions des responsables de ce centre? La commission chargée de la surveillance des conditions de séjour dans les centres fermés est habilitée à se prononcer sur les plaintes individuelles de la part d'étrangers maintenus dans ces centres. Que peut faire cette commission dans le cas d'un suicide?

15.01 Mohammed Boukourna (PS): *Le Soir* rapporte sur la mort d'un ressortissant congolais en Belgique. Le 8 août 2004, un ressortissant congolais s'est suicidé dans le centre pour étrangers de Merksplas. Il était marié et avait une fille. Il était arrivé en Belgique en 1998 et avait obtenu l'asile politique. En février 2004, il avait demandé l'asile politique et avait été refusé.

In het licht van deze droeve realiteit kan ik mij alleen maar afvragen welke invulling aan de vermenselijking van het asiel- en migratiebeleid wordt gegeven, en welke gevolgen dit voor de betrokkenen heeft. Men moet de psychologische ondersteuning verbeteren, zich van enige vorm van willekeurige opsluiting onthouden, en extra aandacht besteden aan de dwingende aspecten van het regime ten aanzien van de vreemdelingen in de gesloten centra. In de conclusies van haar derde verslag over België oordeelde de Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie dat het Belgische beleid ten aanzien van vluchtelingen en vreemdelingen zonder papieren uitermate verontrustend is. Het kan dus niet dat de gesloten centra er enkel en alleen zouden zijn om degenen die geneigd zijn asiel aan te vragen, in weerwil van de wetgeving, te ontmoedigen.

Hoe heeft een jongeman in Merksplas zelfmoord kunnen plegen? Hoe valt zijn wanhoopsdaad te verklaren? Hoe reageerden de verantwoordelijken van het centrum? Wat kan de Commissie belast met het toezicht op de leefomstandigheden in de gesloten centra ondernemen wanneer iemand zelfmoord pleegt?

Quelle est la procédure d'évaluation de la politique d'humanisation dans les centres fermés? Quelles en ont été les dernières conclusions? Pouvez-vous me faire parvenir des données chiffrées sur la ventilation des catégories entre illégaux et demandeurs d'asile des 6 centres fermés, à savoir le centre INAD, le centre de transit 127, le 127bis, le centre de Bruges, le centre de Merksplas et le centre de Vottem? Pouvez-vous me faire parvenir un rapport annuel ainsi que les statistiques mensuelles mises à la disposition des membres du Parlement et des organisations gouvernementales?

Volgens welke procedure wordt het beleid geëvalueerd dat ertoe strekt de leefomstandigheden in de gesloten centra te verbeteren? Wat zijn de recentste conclusies ter zake? Kan u mij cijfergegevens bezorgen over de verdeling van de illegalen en de asielzoekers over de zes gesloten centra? Kan u mij een jaarverslag bezorgen, evenals de maandelijkse statistieken die ter beschikking van de parlementsleden en de overheidsorganisaties worden gesteld?

15.02 Zoé Genot (ECOLO): Monsieur le président, je pense qu'il doit s'agir du suicide qui a eu lieu le 15 septembre dernier. A moins qu'il n'y ait eu un deuxième suicide dans le centre fermé. Ce qui n'est pas le cas à ma connaissance. Donc j'imagine que M. Boukourna et moi-même parlons du même cas.

15.02 Zoé Genot (ECOLO): De jongeman die zich op 15 september jongstleden in Merksplas het leven benam, verbleef al meer dan zes maanden in het centrum, waar men met een veertigtal anderen in gemeenschappelijke ruimten zijn tijd doorbrengt zonder dat men iets om handen heeft. Voor iemand die al voordien kwetsbaar was, is een dergelijke toestand geen goede zaak. De betrokkene was volledig op zichzelf aangewezen in een omgeving waarin hij zich niet kon ontplooien. Hij had al verscheidene zelfmoordpogingen achter de rug. Zijn psychische toestand had van nabij moeten worden gevolgd. De jonge psychologe in het centrum heeft echter een zware taak: niet alleen moet zij 110 tot 180 bewoners bijstaan, zij moet tevens toezicht houden op het personeel, dat zelf ook onder grote druk staat.

Lorsque j'ai été informée de ce suicide du 15 septembre, à la suite d'un communiqué du MRAX et de la Ligue des droits de l'homme, je me suis rendue sur place, au centre fermé pour illégaux à Merksplas, où j'ai eu l'occasion de rencontrer l'équipe en place, le staff, qui était lui aussi choqué, comme les habitants de l'époque eux aussi assez troublés par l'épisode.

Il faut se rendre compte de la situation dans laquelle était cette personne. Ce jeune homme était là depuis plus de 6 mois. Comment vivent ces personnes? Ils sont toute la journée à 40 dans des salles communes sans activité. Très vite, pour quelqu'un qui avait déjà un équilibre psychologique assez fragile, qui était déjà très angoissé, c'est le genre de situation qui n'améliore pas vraiment les choses. Il avait peu de visites. Il faut se rendre compte que pour son épouse belge, venant de Verviers, les transports en commun pour se rendre à Merksplas ne sont pas idéaux – d'autant plus que les heures de visite sont assez réduites. Ce monsieur était totalement isolé dans ce cadre qui est un cadre peu épanouissant.

Cet homme avait évoqué des idées suicidaires à de nombreuses reprises. Il avait déjà fait plusieurs tentatives. L'équipe en avait discuté, avait essayé d'envisager des possibilités. Mais les possibilités dans ce type de centre sont peu étendues et ces conditions de vie sont peu opportunes. Il aurait dû faire l'objet d'un suivi psychologique assez lourd et dans ce centre fermé, il y a une jeune psychologue qui devait s'occuper des 110 occupants de l'époque, nombre qui peut parfois s'élever à 180, en plus de la supervision du personnel qui est aussi mis à rude épreuve et qui nécessite également un suivi psychologique. De plus, cette personne est membre de la direction, donc ce n'est pas évident.

Je m'interroge sur le type de suivi psychologique qui a été fait par rapport à ce monsieur qui depuis plusieurs mois était dans un état de grande angoisse et avait manifesté ses envies et ses pratiques suicidaires.

De administratieve toestand van die persoon, die niet wist wat er precies aan de hand was, is een tweede aspect van het probleem. Die heer, die met een Belgische gehuwd was, is er niet in geslaagd zijn rechten op een correcte manier uit te oefenen. Wat is uw standpunt ten aanzien van uw administratie, die een vreemdeling die gehuwd is met een Belgische koudweg heeft geweigerd van zijn recht om een vestigingsaanvraag in te dienen gebruik te maken?

Le deuxième aspect du problème, c'est la situation administrative de cette personne qui avait beaucoup de mal à comprendre dans quel jeu elle se trouvait; elle faisait partie de ces personnes issues d'un milieu très défavorisé qui ne sont peut-être pas toujours très bien conseillées et qui n'entreprennent pas les démarches de façon totalement structurée.

On peut s'étonner. Ce monsieur était marié à une personne belge, domiciliée à Verviers. Cette union devait lui permettre d'introduire une demande d'établissement en tant que conjoint de Belge sur la base de l'article 40 de la loi de 1980. Or, quand il a introduit cette demande à l'administration communale de Verviers, celle-ci lui a répondu qu'il ne résidait plus à Verviers puisqu'il se trouvait dans un centre et qu'il n'était pas en possession d'un passeport. Finalement, ayant pu obtenir un passeport, il s'est tourné à nouveau vers l'administration communale de Verviers qui, après avoir contacté l'Office des étrangers, lui a répondu qu'il n'était pas possible de donner suite à sa demande et ce, pour d'autres raisons. En l'occurrence, on se rend compte que ces personnes, déjà très fragilisées, sont placées dans des situations kafkaïennes. Ce monsieur, marié à une personne belge, n'a pu faire valoir ses droits de manière correcte.

Monsieur le ministre, comment vous positionnez-vous par rapport à l'attitude de votre administration qui a purement et simplement refusé à un étranger, époux d'une personne belge, d'exercer son droit à introduire une demande d'établissement?

Ce monsieur se trouvait dans un centre fermé depuis plus de 6 mois. Aussi, j'aurais voulu que l'on revienne sur les durées de détention dans ces centres qui, on le constate, ne sont pas prévus pour accueillir des gens très longtemps; ils sont 40 dans une salle commune toute la journée. Monsieur le ministre, combien de personnes sont-elles actuellement détenues depuis plus de 5 ou 8 mois? Quelle est leur nationalité?

15.03 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chers collègues, en ce qui concerne les questions de Mme Genot sur la situation administrative et le suivi psychologique dans les centres fermés, je peux lui donner la réponse suivante.

Dans tous les centres fermés, un psychologue, une équipe médicale et une équipe sociale encadrent les occupants. Il existe pour les occupants de ces centres fermés qui n'arrivent pas à fonctionner dans un régime de groupe la possibilité de bénéficier d'un régime adapté; celui-ci permet à ces personnes de rester dans un système de régime individuel et de bénéficier d'un suivi particulier par le psychologue et le service médical. L'intéressé bénéficiait de ce système.

Par ailleurs, l'Office des étrangers souhaite mettre en place un système de coopération avec les institutions spécialisées dans l'accueil et le soutien aux personnes souffrant de problèmes psychologiques ou psychiatriques. Ce projet est inscrit dans le plan opérationnel de l'Office des étrangers et est en voie de réalisation.

A la date du 22 septembre 2004, 18 ressortissants étrangers étaient retenus depuis plus de cinq mois dans un centre fermé. Parmi ceux-

Die heer verbleef al meer dan zes maand in een gesloten centrum. Ik zou dan ook willen dat men de verblijfsduur in die gesloten centra opnieuw zou bekijken. Hoeveel personen worden op dit ogenblik al meer dan vijf of dan acht maanden vastgehouden? Wat is hun nationaliteit?

15.03 Minister Patrick Dewael: In alle gesloten centra zijn een psycholoog en een medisch en een sociaal team aanwezig om de bewoners bij te staan. Betrokkene genoot een aangepast, individueel regime en werd gevolgd door de psycholoog en de medische dienst. De Dienst Vreemdelingenzaken wil trouwens een samenwerkingsverband tot stand brengen met instellingen die gespecialiseerd zijn in het opvangen en het begeleiden van mensen met psychologische of psychiatrische problemen.

Op 22 september 2004 verbleven 18 buitenlanders sinds meer dan vijf maanden en vier andere buitenlanders al meer dan acht maanden in een gesloten centrum.

ci, se trouvent onze Congolais, trois Marocains, un Guinéen, un Libanais, un Yougoslave et un ressortissant de l'Ouzbékistan. A la même date, quatre ressortissants étrangers étaient détenus depuis plus de huit mois dans un centre fermé: deux Marocains et deux Congolais.

La longue durée de la détention de ces étrangers résulte généralement de leur manque de collaboration à l'éloignement et répond aux conditions fixées par la loi.

En ce qui concerne votre dernière question, je vous confirme que le séjour illégal n'est pas un motif de refus de la demande d'établissement en tant que conjoint de Belge. Cependant, dans le cas de l'intéressé, toute tentative de régularisation de séjour aurait été rejetée vu la gravité des menaces que son comportement représentait pour l'ordre public et au regard des faits qui ont justifié l'arrêté ministériel de renvoi pris à son encontre en 1998 – dont certains graves – et de ses condamnations ultérieures. En effet, trois condamnations étaient encore intervenues après la notification de l'arrêté ministériel de renvoi. Celles-ci ont été à la base, en 2000, du refus de sa demande de régularisation au motif que la menace que son comportement faisait peser sur l'ordre public était telle que ses intérêts personnels ne pouvaient prévaloir sur la sauvegarde de l'ordre public.

En ce qui concerne le cas particulier du ressortissant congolais évoqué par M. Boukourna dans sa question, je signale que le personnel des centres fermés est extrêmement attentif aux difficultés rencontrées par les occupants et décelées par le psychologue. Il n'est toutefois pas possible de les assister en permanence. En effet, afin de respecter la vie privée des occupants dans le cadre du régime de vie en groupe organisé dans les centres, le personnel des centres relâche sa surveillance constante à certains moments pour des raisons bien compréhensibles comme, par exemple, lorsque ceux-ci se rendent à la douche ou aux toilettes ou à l'occasion de la pratique de leur culte. Pour des raisons de déontologie, il ne m'est pas possible de m'exprimer sur les raisons possibles du suicide de l'intéressé. Je peux toutefois vous informer du fait que celui-ci souffrait de problèmes psychologiques antérieurs à sa détention.

Quant à la direction du centre, elle a immédiatement contacté les instances concernées: médecin du centre, police, famille. Elle a également fait le nécessaire pour calmer et encadrer les occupants du centre et accompagner le personnel. Il a été fait appel au "stress team" pour le personnel et aux psychologues pour les occupants.

En ce qui concerne la commission des plaintes instituée par l'arrêté royal du 2 août 2002, elle est compétente pour le traitement des plaintes individuelles des occupants. Pour ce qui est de l'application dudit arrêté royal, actuellement, peu de plaintes déposées auprès de la commission des plaintes ont été déclarées fondées. Toutefois, de manière générale, toute recommandation par cette commission est prise en compte pour l'amélioration des centres fermés.

L'humanisation des centres fermés est assurée par le même arrêté royal du 2 août 2002 et est mise en pratique par les directions des centres. Les directeurs évaluent quotidiennement le déroulement de cette humanisation dans leur centre. Le travail des centres est en

Het feit dat deze buitenlanders al zolang in hechtenis zitten is over het algemeen een gevolg van hun gebrek aan medewerking aan de verwijdering en is in overeenstemming met de geldende wetsbepalingen.

Het illegaal verblijf is geen reden om de vestigingsaanvraag als echtgenoot van een Belg af te wijzen. In het geval van de betrokkene echter zouden alle pogingen om het verblijf te regulariseren op een weigering zijn uitgedraaid omdat zijn gedrag een ernstig gevaar vormde voor de openbare orde.

Wat de Congolese onderdaan betreft naar wie de heer Boukourna in zijn vraag verwees, kan ik antwoorden dat het personeel van de gesloten centra zeer veel aandacht heeft voor de problemen waarmee de bewoners worden geconfronteerd en die door de psycholoog werden vastgesteld. Men kan ze echter niet permanent bijstaan. Om deontologische redenen kan ik me niet uitspreken over de redenen die mogelijk tot de zelfmoord van de betrokkene hebben geleid. Ik kan u wel zeggen dat hij al vóór zijn opsluiting psychologische problemen had.

De directie van het centrum heeft onmiddellijk de betrokken instanties gecontacteerd en het nodige gedaan om de bewoners te kalmeren. Het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 strekt ertoe het welzijn in de gesloten centra te bevorderen. De ontwikkelingen op dit vlak worden dagelijks door de directeurs van de centra geëvalueerd. Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en andere verenigingen hebben mij hierover geen enkele opmerking gemaakt. De cijfergegevens en de jaarverslagen worden u binnenkort overgezonden.

autre contrôlé et coordonné par l'administration centrale. De plus, le Centre pour l'égalité des chances et d'autres associations et ONG qui ont accès aux centres fermés ne m'ont fait part d'aucune remarque à ce sujet et n'en ont pas fait part non plus à la présidente du comité de direction du SPF Intérieur. Les données chiffrées et les statistiques ainsi que les rapports annuels que vous sollicitez vous seront prochainement communiqués.

15.04 Mohammed Boukourna (PS): Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse à ce stade-ci.

15.05 Zoé Genot (ECOLO): Monsieur le président, je pense que ces centres sont inadaptés pour accueillir des personnes qui sont en situation de détresse psychologique importante. Je m'inquiète de voir qu'il y a encore autant de personnes qui sont là depuis plus de huit mois.

15.05 Zoé Genot (ECOLO): Ik acht die centra ongeschikt om personen met psychische problemen op te vangen.

Je reste vraiment peu satisfaite de la réponse par rapport au traitement de la demande. Très clairement, l'Office des étrangers a induit cette personne en erreur puisqu'on a dit dans un premier temps que sa demande n'était pas recevable faute de passeport et faute d'établissement. Si c'était une question d'ordre public, il fallait le signaler dès le départ. Il y a vraiment des lacunes dans la façon dont les dossiers sont traités et motivés. Ce sont les personnes qui le paient à la fin et parfois de manière grave, comme on peut le voir.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

16 Samengevoegde vragen van

- de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het stijgende aantal illegalen in de haven van Zeebrugge" (nr. 3683)

- de heer Koen Bultinck aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de illegalenproblematiek in de haven van Zeebrugge" (nr. 3702)

16 Questions jointes de

- M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le nombre croissant d'illégaux dans le port de Zeebrugge" (n° 3683)

- M. Koen Bultinck au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la question des illégaux dans le port de Zeebrugge" (n° 3702)

16.01 Dirk Claes (CD&V): Mijnheer de minister, wij hebben vragen over het stijgend aantal illegalen in de haven van Zeebrugge. De afgelopen maanden steeg het aantal illegalen dat opgepakt werd in de haven van Zeebrugge weer tot ongekende hoogte. Telkens, eerder in 2003 en nu ook in 2004, zien wij spectaculaire stijgingen in augustus. Wij zitten nu, op 20 september, al met 1.274 aangetroffen illegalen in Zeebrugge. De verantwoordelijke diensten van het Brugse stadsbestuur klaagden dat reeds herhaaldelijk aan bij u, mijnheer de minister, doch een definitieve oplossing blijft uit. De cargobedrijven in de haven investeren nu zelf in de veiligheid van hun terminals. Naar schatting zouden zij al voor 5 miljoen euro geïnvesteerd hebben. Dat terwijl veiligheid toch in de eerste plaats een taak van de overheid zou moeten zijn.

16.01 Dirk Claes (CD&V): L'augmentation, ces derniers mois, du nombre de clandestins interceptés au port de Zeebrugge, est inquiétante. L'administration de la ville de Bruges dénonce cette situation, mais le ministre reste sourd à ces doléances. Entre-temps, les entreprises de fret actives au port investissent des millions dans la sécurité des terminaux.

Graag stel ik u dan ook de volgende vragen, mijnheer de minister. Het stijgend aantal illegalen staat in schril contrast met de mededelingen van de regering over het dalend aantal asielaanvragen in ons land. Reeds herhaaldelijk hebben wij op die tendens gewezen maar dat

Cette situation contraste violemment avec l'annonce triomphale, par le gouvernement, d'une diminution du nombre de demandeurs d'asile. De quelle

werd als fabelachtig door de regering afgedaan. Welke maatregelen neemt u, mijnheer de minister, om het stijgend aantal illegalen daadwerkelijk op te sporen? Bent u bereid strenger op te treden tegenover die illegalen en over te gaan tot daadwerkelijke repatriëring in plaats van tot het uitvaardigen van een uitwijzingsbevel? Recent zijn er in Zeebrugge 332 illegalen opgepakt in augustus. Daarvan zijn er slechts 7 opgesloten in een instelling en de rest is opnieuw op straat gekomen. Naar verluidt gaat het vooral om mensen uit India, Moldavië, Afghanistan, en uit Vietnam. Vandaag zijn er nog 5 opgepakt in Haasrode op de E40. Heeft ons land overeenkomsten gesloten met die landen inzake de repatriëring van hun onderdanen?

Het Brugs stadsbestuur vraagt om ondersteuning door de federale politiediensten. Bent u bereid op die vraag in te gaan? Er zijn recent wel acties geweest na de vraag. Dat heb ik kunnen zien. Op 22 september zijn er 10 illegalen opgepakt door de spoorwepolitie. Bij de actie Beaufort 8 werden 16 illegalen opgepakt, waarvan er enkele werden gerepatriëerd. Maar belangrijker is te weten hoe het staat met de strijd tegen de runners, tegen de tussenpersonen, tegen de mensensmokkelaars.

Ik meen dat het cijfer dat de burgemeester van Brugge noemt – er zou één illegaal zijn die 15 keer gearresteerd is, 15 keer geregistreerd, en 15 keer weer vrijgelaten – toch een bedroevend cijfer is. Daarnet heb ik u het cijfer horen geven voor 2003 van het aantal illegalen dat het bevel kreeg het grondgebied binnen de vijf dagen te verlaten. In 2003 zouden het er meer dan 14.000 geweest zijn; dit jaar al meer dan 7.000. Ik vrees dat wij die illegalen altijd opnieuw te zien krijgen.

Wij vragen ook een Europese aanpak van die problematiek, en een blijvende oplossing, zodat de federale politie geen brandweer hoeft te blijven spelen in Zeebrugge.

16.02 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, ik zal mijn mondelinge vraag beginnen met een citaat dat nogal actueel werd de voorbije dagen. Ik geef u letterlijk het citaat van de burgemeester van Brugge: “De afgelopen twee maanden hebben wij in Zeebrugge drie keer zoveel illegale vluchtelingen opgepakt als de maanden daarvoor. Een paar uur later staan zij alweer op straat. In een dorp van amper 1.700 inwoners veroorzaken honderden ronddolende illegalen veel overlast”.

Mijnheer de minister, ik denk dat dit perfect weergeeft wat de sfeer op dit moment is in een klein dorp als Zeebrugge. Dat kan toch moeilijk de bedoeling zijn. Wij worden in Zeebrugge inderdaad geconfronteerd met een stijgend aantal illegalen. Een aantal van die mensen werd reeds 15 keer opgepakt. U zult begrijpen dat dit op zijn zachtst uitgedrukt tot enige frustratie bij de plaatselijke politiediensten leidt.

Mijnheer de minister, ik wil u toch nog eens wijzen op een werkbezoek dat wij reeds vorig jaar in december met een aantal West-Vlaamse parlementsleden hebben gebracht aan de haven van Zeebrugge. Toen hoorden wij van het havenbedrijf reeds zeer duidelijk de klacht dat de plaatsing van mobiele scanners en dergelijke als publicitaire stunt inderdaad zeer mooi kan zijn, maar dat het de overheid er niet van mag weerhouden haar normale plicht te vervullen, met name instaan voor de veiligheid. Het is niet normaal dat private bedrijven

manière le gouvernement s'efforce-t-il de stopper l'augmentation du nombre de clandestins ? Passera-t-on au rapatriement réel des intéressés au lieu de leur signifier seulement un ordre de quitter le territoire ? La grande majorité des clandestins interceptés sont tout simplement renvoyés dans la rue.

Le ministre fera-t-il appel aux services de police fédéraux dans le cadre d'actions contre les clandestins et contre ceux qui organisent la traite d'être humains? Ce problème requiert une approche globale au plan européen, à défaut de quoi on se condamnerait à remplir le tonneau des Danaïdes.

16.02 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Le nombre d'illégaux ne cesse de croître à Zeebrugge. Certains d'entre eux ont déjà été arrêtés à quinze reprises, ce qui est frustrant pour les services de police locaux. Des actions sont organisées, mais elles permettent essentiellement de résoudre les problèmes concrets qui se posent à un moment donné.

Quelle a été l'issue de la concertation entre l'administration communale de Bruges et les services du ministère? Ne peut-on pas enfermer les illégaux arrêtés et les rapatrier? Le ministre est-il disposé à contribuer aux investissements en personnel et en sécurité qui, à l'heure actuelle, sont dans une large mesure le fait du secteur privé?

zeer verregaande inspanningen op financieel vlak en op het vlak van personeel moeten leveren om de veiligheid te verzekeren. Het lijkt mij niet meer dan logisch dat dit een overheidstaak blijft.

De jongste dagen hebt u inderdaad een aantal acties georganiseerd. Wij maken opnieuw hetzelfde mee: op het moment dat wij concreet met een probleem worden geconfronteerd, tracht men even te remediëren. Mijnheer de minister, ik verwijs even naar uw zogenaamde beslissing op het ogenblik dat het probleem zich reeds voordeed. Er werden zeer veel illegalen opgepakt en u deelde toen mee dat illegalen die voor de tweede keer worden opgepakt, niet meer worden vrijgelaten, in afwachting van een effectieve repatriëring. Uit een antwoord dat mijn collega Yves Buysse in de Senaat kreeg, bleek zeer duidelijk dat men, indien men een aantal illegalen oppakt, uiteindelijk in een gesloten centrum een aantal anderen moet vrijlaten om plaats te maken. Dat is toch geen efficiënte manier van werken.

Ik heb drie concrete vragen, mijnheer de minister. Wat is het resultaat van het overleg tussen het stadsbestuur van Brugge en de diensten van uw ministerie? Is het echt niet mogelijk om de opgepakte illegalen daadwerkelijk op te sluiten en daarna te repatriëren? De laatste is de meest cruciale vraag. Bent u wel degelijk bereid om een bijdrage te leveren aan de investeringen die nu vooral door de private sector worden gedaan, zowel de investeringen inzake personeel – ik denk aan toewijzing van extra manschappen van de federale politie – als financiële investeringen in de veiligheid van het betrokken havenbedrijf?

16.03 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, er zijn per definitie geen cijfers bekend over het aantal aanwezige illegalen op het Belgisch grondgebied. Het is onmogelijk vast te stellen of het aantal illegalen stijgt of daalt. Men kan alleen vaststellingen doen over het aantal geïntercepteerde illegalen. Illegalen worden geïntercepteerd en op basis daarvan kan men conclusies trekken in deze of gene richting. Ik zou even willen terugkomen op het antwoord dat ik heb gegeven op de interpellaties van de heren De Crem en Tastenhoye, waaruit blijkt dat in 2003 alleen al 26.049 illegalen werden geïntercepteerd. In de eerste zes maanden van 2004 waren er dat 12.021. Voor de cijfers in verband met de repatriëring zou ik willen verwijzen naar het omstandige antwoord dat ik daarjuist heb gegeven.

Wat gebeurt er? De politiediensten en de dienst Vreemdelingenzaken ondernemen voortdurend acties om illegalen op te sporen, te onderscheppen, maar ook te ontraden. Het ontradend effect is natuurlijk een belangrijk effect dat van dat soort acties uitgaat. Alleen al in de kustregio vonden dit jaar 14 gezamenlijke acties plaats van de politie en de dienst Vreemdelingenzaken. De dienst Vreemdelingenzaken heeft ook gedurende zestig nachten een ambtenaar ter beschikking gesteld van de politiediensten in Zeebrugge om ondersteuning te geven in geval er illegalen werden aangetroffen. Bij dit alles werden resultaten geboekt.

Dergelijke acties moeten ook in de toekomst worden voortgezet en zoals steeds ben ik bereid – als dat nodig is – federaal politiepersoneel ter beschikking te stellen. Aan het stadsbestuur van Brugge, bijvoorbeeld, was meegedeeld dat ik mij bewust ben van het feit dat uiteraard veel illegalen via de Belgische havens Groot-

16.03 **Patrick Dewael**, ministre: Il n'existe pas, par définition, de chiffres sur le nombre d'illégaux présents en Belgique. L'on ne peut procéder qu'à des constatations concernant le nombre d'illégaux interceptés. Ce chiffre s'est élevé à 26.049 en 2003 et à 12.021 au cours du premier semestre de 2004.

Les services de police et l'Office des étrangers mènent constamment des actions de repérage et de dissuasion à l'encontre des illégaux. De telles actions doivent être poursuivies et comme toujours, je suis disposé à mettre du personnel de police fédéral à disposition à cet effet. L'action Beaufort 8 a été coordonnée par le Dirco, en collaboration avec la police locale de Bruges, la police fédérale et l'Office des étrangers. Nonante personnes ont été interceptées et trente d'entre elles ont été appréhendées en vue de leur rapatriement, trois ont déjà été rapatriées et vingt-cinq ont reçu

Britannië proberen te bereiken. U hebt verwezen naar de actie Beaufort 8, die heeft plaatsgevonden. Die actie is gecoördineerd door de Dirco, in samenwerking met de lokale politie van Brugge, de federale politie en de dienst Vreemdelingenzaken. Ik geef u nog even de cijfers. Negentig personen werden geïntercepteerd, daarvan zijn er dertig vastgehouden in een gesloten centrum met het oog op repatriëring, drie daarvan zijn gerepatriëerd en vijftientig kregen het bevel het grondgebied te verlaten. Anderen mochten na een onderzoek van de DVZ beschikken omdat ze legaal in ons land verbleven, bijvoorbeeld omdat ze in het bezit waren van een toeristenvisum.

Als men deze acties op geregelde tijdstippen blijft herhalen, loont dat. Ik geef u als voorbeeld het resultaat van een actie van deze nacht, waarbij slechts twee illegalen werden opgepakt. Ik hoor soms zeggen dat er een probleem is inzake de capaciteit van de gesloten centra. Er zouden niet voldoende beschikbare plaatsen zijn. Er waren voor de actie van vannacht acht beschikbare plaatsen vrij gehouden en uiteindelijk werden slechts twee illegalen opgepakt. Er was dus effectief weer een stijging, maar als men die acties opnieuw aanvat, geeft dat uiteraard aanleiding tot ontradende effecten.

Ik zal zo dadelijk nog iets meer zeggen in antwoord op de vraag of men het probleem daarmee oplost. We moeten die acties in elk geval ondernemen. We moeten ze ondernemen in goede samenwerking met het lokale stadsbestuur.

Ik maak gebruik van de gelegenheid. De burgemeester zou best stoppen met via de pers allerlei dingen uit te schreeuwen. Als hij bijvoorbeeld maandag een persconferentie organiseert om te zeggen dat er dringend iets moet gebeuren, dan weet hij die maandag perfect, via een coördinatievergadering van de week voordien, dat er woensdagavond een Beaufort-actie zal plaatsvinden. Hij probeert hier te bereiken dat hij maandag via de pers zijn woede uitschreeuwt en dat er woensdag ingevolge zijn kreet een actie plaatsvindt, terwijl hij in werkelijkheid via de coördinatie perfect op de hoogte was van het feit dat die actie zou plaatsvinden. Ik vind dit een houding, voor een burgemeester die verantwoordelijk is, onwaardig. Ik heb geen enkele behoefte om in de pers met de heer Moenaert in discussie te treden. U ondervraagt mij nu hier in de commissie. Ik maak dan graag gebruik van de parlementaire weg om daarover toch even mijn mening te geven.

Ik kom nu aan uw vraag om strenger op te treden. Ik wijs er natuurlijk op dat het steeds de bedoeling is om een illegale vreemdeling te repatriëren. Men moet echter rekening houden met de problematiek van, soms, beschikbare capaciteit in de gesloten centra, maar vooral met de moeilijkheid die erin bestaat om in een aantal gevallen voor een aantal nationaliteiten een reisdocument te krijgen. Men heeft dan een probleem van identificatie en omdat de betrokken landen weigeren hun onderdanen terug op te nemen, wat ze nochtans verplicht zijn te doen.

Zo wordt men dan geconfronteerd met een aantal moeilijk te verwijderen nationaliteiten. India is daarvan een voorbeeld. Congo is een tweede voorbeeld. Met die landen moet onderhandeld worden, ook op het Europese vlak, om readmissie-akkoorden te sluiten. Op Benelux-niveau wordt er op dit ogenblik onderhandeld over een

l'ordre de quitter le territoire. D'autres ont été relâchées dès lors qu'elles résidaient légalement dans notre pays.

Organisées à intervalles réguliers, de telles actions portent leurs fruits en raison de leur effet dissuasif.

J'exhorte le bourgmestre de Bruges à ne plus déverser sa bile dans la presse. Lorsqu'il a exigé lundi, lors d'une conférence, que des mesures soient prises d'urgence, il savait pertinemment bien, par le biais d'une première réunion de coordination, qu'une action Beaufort serait organisée mercredi en vue de l'interception d'illégaux. En agissant de la sorte, il a voulu démontrer que son cri d'alarme avait porté ses fruits. Il s'agit là d'une attitude indigne de la part d'un bourgmestre!

L'objectif consiste en principe toujours à rapatrier un étranger illégal appréhendé. Il convient toutefois de tenir compte de certains problèmes tels que la capacité des centres d'accueil fermés et l'obtention d'un document de voyage valable, dans le cas des pays qui s'opposent au retour de leurs ressortissants. Certains pays sont en effet réticents à accepter le retour de leurs concitoyens appréhendés chez nous. Je songe par exemple à l'Inde et au Congo.

Les entreprises de fret assument la responsabilité de leur propre sécurité et des investissements qu'elles sont disposées à faire à cet effet. A l'heure actuelle, seuls les entrepreneurs indépendants peuvent déduire fiscalement ces investissements.

Les actions dissuasives ne permettent évidemment pas d'enrayer totalement l'afflux des étrangers illégaux. On assiste à un effet de déplacement, par exemple de Zeebrugge vers Calais et Le Havre.

readmissie-akkoord met Moldavië. Met India en met Afghanistan wordt permanent overleg gepleegd om tot werkbare regelingen te komen. Ook zonder officiële afspraken zijn repatriëringen naar deze landen niet uitgesloten.

Ik kom aan de veiligheidsinvesteringen in de cargobedrijven. Het is zo dat de cargobedrijven hiervoor in eerste instantie zelf verantwoordelijk zijn. Fiscale aftrekmogelijkheden zijn momenteel alleen voorzien voor zelfstandige ondernemers.

Ik rond mijn antwoord af. Met een ontradend effect uitgaande van dergelijke acties legt men de stroom niet helemaal stil. Men krijgt immers het verplaatsingseffect. Als men daarvan geen goedkoop oppositiespel zou maken, dan zou men vaststellen dat, wanneer men in Zeebrugge optreedt, het fenomeen zich wat meer verplaatst richting Frankrijk. Ik denk dan aan Calais en aan Le Havre.

Zij zitten daar, in die stroom, omdat zij Groot-Brittannië willen bereiken waar, zoals u weet, onder meer de identiteitskaart niet verplicht is. Het is voor de smokkelaars dus heel aantrekkelijk om te proberen de mensen in die richting te krijgen. Dat krijgen we met een politieactie natuurlijk niet zomaar lamgelegd.

Ik wil er hier toe oproepen dat alle gemeentebesturen zouden zien welke inspanningen worden geleverd door de federale politie en Vreemdelingenzaken. Als we die mensen niet willen ontmoedigen, zou men best stoppen om vanuit het lokale niveau goedkope kritiek te spuien.

Het antwoord dat ik hier gegeven heb, zal ik met vriendelijke groeten opsturen aan de heer Moenaert.

16.04 Dirk Claes (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, eerst en vooral wil ik zeggen dat de werkelijke problemen nog altijd niet worden aangepakt. Wij hebben gevraagd naar een Europese aanpak, een blijvende oplossing. Ik stel vast dat u dat niet kunt bieden.

Ik denk dat het belangrijk is dat de kanalen worden aangepakt, dat er niet alleen in Zeebrugge wordt opgetreden.

16.05 Minister Patrick Dewael: Voor een Europese oplossing moeten we met 25 zijn. Ik zal u eens uitnodigen. U zou donderdag en vrijdag eens moeten meegaan naar een informele Ministerraad van Binnenlandse Zaken en Justitie, waar de harmonisatie van de asielprocedures en readmissie-akkoorden op de agenda staan.

Ik kan die Europese oplossing van vandaag op morgen niet bieden. Geen enkele lidstaat kan dat.

Als u dat wilt, zal ik u eens uitgebreid onderhouden over alle stappen die wij al gezet hebben in Europees verband. België doet daar wat België moet doen. Maak daarvan geen goedkoop oppositiespel, want als u morgen op mijn stoel zou zitten, dan zou u dezelfde onmogelijkheid vaststellen om mensen te repatriëren naar sommige landen.

16.06 Dirk Claes (CD&V): Mijnheer de minister, ik maak daar geen

La Grande-Bretagne est une destination très intéressante pour les passeurs. Une simple action policière ne permet pas de mettre fin à ces trafics.

16.04 Dirk Claes (CD&V): On ne s'attaque toujours pas aux vrais problèmes. Nous sommes demandeurs d'une approche européenne. Il faut combattre les filières, sans se focaliser exclusivement sur Zeebrugge.

16.05 Patrick Dewael, ministre: Aucun Etat membre de l'Union européenne ne pourra apporter cette solution du jour au lendemain. N'en faites pas une question de politique politicienne car si vous étiez à ma place, force vous serait de constater à votre tour l'impossibilité de rapatrier des étrangers vers certains pays.

16.06 Dirk Claes (CD&V): Il ne

goedkoop oppositiespel van. Ik vind wel dat het een minister van Binnenlandse Zaken niet betaamt om een burgemeester die met zodanige problemen zit, op zijn plaats te zetten. U bent zelf ook burgemeester, dus u weet dat u onder druk zou komen te staan van de bevolking om acties tegen die illegalen te ondernemen.

sied pas qu'un ministre de l'Intérieur fasse ainsi la morale à un bourgmestre aux prises à de tels problèmes. En tant que bourgmestre, il devrait savoir que la population exerce des pressions pour que la municipalité entreprenne des actions contre les illégaux.

16.07 Minister **Patrick Dewael**: Dan moet hij zeggen wat ik doe. (...)

16.08 **Dirk Claes** (CD&V): Misschien heeft de burgemeester van Brugge nog een andere bedoeling. Door erover te spreken in de pers, zullen degenen die bezig zijn met de filiaires van de illegalen dat ook lezen, en misschien stoppen doordat dat in de pers komt.

16.09 Minister **Patrick Dewael**: Maar neen, want hij jaagt hen op voorhand op. Hij zou beter even wachten tot zo'n actie plaatsvindt. Daarna, nadien, kan worden vastgesteld wat er gebeurd is. Hij heeft echter op voorhand een signaal gegeven, waardoor die actie gehypothekeerd wordt. Hij doet eigenlijk een beetje hetzelfde als wat uw fractieleider ooit eens gedaan heeft met een andere politieactie. U zou ook bij de voorlichtingdienst van de federale politie kunnen gaan werken, maar eigenlijk organiseer ik de voorlichting liever zelf via de politie en heb ik daarvoor uw fractie niet nodig.

16.09 **Patrick Dewael**, ministre: Mieux vaudrait attendre qu'une telle action soit déployée. Un signal préalable a pour effet de l'hypothéquer. Je préfère organiser moi-même l'information.

16.10 **Dirk Claes** (CD&V): Ik ga daarmee niet akkoord. Wij hebben vorig jaar en de jaren daarvoor al gewaarschuwd dat, toen het centrum in Sangatte dichtbij Calais werd gesloten, wij zouden worden overspoeld met illegalen die vanuit België naar Engeland willen. Wij hebben daarvoor gewaarschuwd. Er werden toen geen maatregelen genomen. Uw voorganger minister Duquesne heeft toen ook gezegd dat er geen probleem was en dat men ze wel zou oplossen. De problemen zijn er. Ze zitten nu in Zeebrugge en zullen misschien naar Vlissingen of ergens anders heen trekken. We missen echter de gecoördineerde aanpak waaraan u misschien wel werkt maar die er spijtig genoeg nog altijd niet is. Als burgemeester kan ik goed begrijpen dat men daartegen reageert en om een blijvende oplossing vraagt. Het is niet de eerste keer dat de heer Moenaert het daarover heeft. Het is gewoon een herhaling van feiten.

16.10 **Dirk Claes** (CD&V): Lors de la fermeture du centre de Sangatte, nous avons déjà mis en garde contre un afflux d'illégaux désireux de se rendre en Grande-Bretagne au départ de la Belgique. A ce moment-là, on a omis de prendre des mesures. Aujourd'hui, l'absence d'une approche coordonnée pose problème.

16.11 Minister **Patrick Dewael**: Er bestaat daarvoor geen blijvende oplossing. Die hebt u ook niet en die heeft de heer Moenaert ook niet. Stop met uw oppositie daartegen. Die mensen wandelen van Zeebrugge over de Franse grens en komen terug. Zij verplaatsen zich in functie van acties. U lost dat ook niet op. U kunt die filières ook niet van vandaag op morgen oprollen.

16.11 **Patrick Dewael**, ministre: Il n'y pas de solution durable à ce problème.

16.12 **Dirk Claes** (CD&V): Dat is juist, maar het feit is dat zij telkens opnieuw een bevel krijgen om binnen de vijf dagen het land te verlaten. Die 21.000 van de laatste twee jaar krijgen ze daar in Zeebrugge telkens opnieuw. Dat weten we ook en daaraan zou iets moeten worden gedaan. (...)

16.12 **Dirk Claes** (CD&V): Les illégaux se voient à chaque fois signifier un ordre de quitter le territoire dans les cinq jours. Il faudra les placer dans des centres fermés, ce qui ne sera pas chose aisée.

16.13 Minister **Patrick Dewael**: En wat als men ze niet kan

repatriëren omdat het thuisland ze niet terugneemt?

16.14 Dirk Claes (CD&V): We moeten ze in gesloten centra houden, maar ik begrijp ook wel dat dit niet eenvoudig zal zijn.

16.15 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil u allereerst beleefdheidshalve danken voor uw antwoord. Ik stel vast dat u zelfs op dit late uur nog bijzonder strijdvaardig bent. Ik hoop dat de show die de laatste dagen met deze acties wordt verkocht ook concreet gestalte krijgt en het niet een plotse opwelling is of de zoveelste strijdvaardige oefening voor de televisiecamera's. Ik hoop dat er toch blijvend een kordaat beleid wordt gevoerd en er echt werk wordt gemaakt van de problematiek van de illegalen.

Ik wil constructief eindigen en u vragen om toch nog eens de piste te onderzoeken van de fiscale aftrekbaarheid van veiligheidsinvesteringen voor cargobedrijven. Dit is volgens mij toch een suggestie die mag worden nagekeken en die niet zomaar kan worden weggewuifd. De havenbedrijven zitten op dat vlak met zware concurrentieproblemen en het lijkt mij nog altijd logisch dat veiligheid een zaak van de overheid is. Het lijkt mij niet gezond als de private sector de overheid daar constant te hulp moet schieten.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

17 Question de M. Melchior Wathelet au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les conclusions de l'audit réalisé par la Cour des comptes sur l'application de la réforme des polices" (n° 3766)

17 Vraag van de heer Melchior Wathelet aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de besluiten van de door het Rekenhof uitgevoerde audit over de toepassing van de politiehervorming" (nr. 3766)

17.01 Melchior Wathelet (cdH): Monsieur le ministre, la Cour des comptes a réalisé fin 2003 un audit sur l'application de la réforme des polices. Cet audit publié en juin dernier fait apparaître une conclusion pour le moins inquiétante, à savoir que deux ans après l'application de la réforme des polices, un service minimum équivalent ne peut toujours pas être garanti sur l'ensemble du Royaume en dépit des 196 zones de police locale, les quelque 21.000 policiers locaux et près de 13.500 policiers fédéraux déployés sur le territoire. La Cour des comptes épingle dans son rapport un certain nombre de ratés.

Ainsi, si chaque zone de police est censée assurer un travail de quartier, d'accueil, d'intervention, d'assistance policière aux victimes, de maintien de l'ordre ainsi que de recherches et d'enquêtes locales, la Cour des comptes met en exergue les normes insuffisantes – indifférenciées plutôt qu'insuffisantes, dirais-je – et identiques pour les 196 zones de police. En fait, ces normes ne prennent pas en considération la population à servir, le territoire à couvrir ou les risques spécifiques à assumer pour chacune des communes.

De même, selon l'audit, si à service minimum et effectif policier minimal, à peine 22 des 196 zones de police locale ont vu leur sort s'améliorer depuis la réforme, seulement 3% de la population et 9% de la superficie du Royaume auraient donc gagné à son application alors que 39 zones de police accuseraient un déficit total de 294

16.15 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): J'espère que ces actions n'ont pas été menées sous l'inspiration du moment et ne se limitaient pas non plus une énième manifestation de combativité devant les caméras. Je demande au ministre d'examiner la possibilité d'une déductibilité fiscale des investissements de sécurité pour les entreprises de fret. Les entreprises portuaires souffrent d'un handicap concurrentiel. Il n'est pas sain que le secteur privé soit constamment amené à aider les autorités en la matière.

17.01 Melchior Wathelet (cdH): In 2003 ging het Rekenhof na hoe het stond met de uitvoering van de politiehervorming. De resultaten van die doorlichting werden in juni jongstleden gepubliceerd, en daaruit blijkt dat er op ons grondgebied geen enkele minimale dienstverlening gewaarborgd kan worden. Daarnaast legt het Rekenhof de vinger op een aantal zere plekken in de hervorming.

Zo wijst het Hof erop dat er geen gedifferentieerde normen gelden voor de 196 politiezones, en dat er met andere woorden geen rekening gehouden wordt met de eigenheid van de lokale bevolking, noch met de specifieke risico's en problemen waarmee elke gemeente te maken heeft.

policiers avec une impossibilité tant théorique que pratique d'assurer le service minimum de police de base et donc a fortiori de développer une réelle politique policière. Il est assez aisé de penser qu'on ne peut pas développer une réelle politique policière si même le service de base ne peut être assuré.

L'audit poursuit en épinglant que 96 zones de police locale sur 196 afficheraient au total un excédent de 287 policiers, soit 29% du cadre maximum prévu.

Pas une seule candidature n'a été déposée pour 40% des emplois déclarés vacants par la police locale lors de ces trois cycles de mobilité en 2002, avec une pointe de 72% des emplois boudés en Région de Bruxelles-Capitale.

Monsieur le ministre, pourriez-vous me faire connaître vos impressions quant à ces conclusions et les mesures que vous comptez prendre pour trouver une solution aux problèmes dénoncés?

17.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, cher collègue, j'ai naturellement pris connaissance du rapport rédigé par la Cour des comptes. J'avais d'ailleurs chargé un de mes services d'apporter son entière collaboration à cette étude.

La Cour des comptes a voulu réaliser une étude permettant de déterminer l'effectif minimum dont aurait besoin une zone de police pour fonctionner correctement. C'est ce que la Cour appelle la taille critique. Cette dernière est obtenue par une approche purement mathématique d'une série de services et fonctions qui seraient, selon les rédacteurs de l'étude, importants pour chaque zone. Cette méthode est assez surprenante car au début de son étude, la Cour des comptes critique assez fortement les normes minimales qui avaient été imposées au moment de la création des corps de police locale pour une fonctionnalité de base.

Ces normes minimales étaient évidemment flexibles et adaptables à chaque type de zone. Ainsi, il va de soi que la zone de Bruxelles-Ixelles doit avoir plus d'une patrouille d'intervention qui fonctionne 24 heures sur 24. La Cour des comptes n'a pas perçu cette flexibilité et à voulu procéder à un calcul mathématique du nombre de personnes nécessaires à chacune de ces fonctionnalités. Je constate que pour ce calcul, ils ont tantôt utilisé la notion d'hommes par heure et tantôt la notion de têtes. On ne peut pas mélanger ces deux unités de mesure.

Par ailleurs, je constate que cette étude a été faite avec la seule collaboration de services centraux qui relèvent de mon département. Il est quand même curieux qu'on n'ait pas consulté ce qui fait l'objet même de l'étude, c'est-à-dire la police locale. Même si la démarche scientifique est contestable, l'étude donne la conclusion qu'il faut une taille minimale d'un peu moins de 70 hommes pour pouvoir fonctionner correctement.

Intuitivement, c'est une conclusion à laquelle mes services étaient déjà arrivés depuis longtemps, sans toutefois généraliser. Il y a en effet des extrêmes qui sont des petites zones monocommunes,

Het Rekenhof stelt bovendien vast dat slechts 22 van de 196 politiezones echt baat gehad hebben bij de politiehervorming, dat er in 39 zones een totaal tekort is van 294 politiemensen, terwijl 96 zones in totaal 287 politieagenten te veel hebben. Voor ongeveer 40% van de vacante betrekkingen waren er helemaal geen kandidaten bij de drie mobiliteitscycli van 2002. In het Brusselse Gewest loopt dat cijfer zelfs op tot 72%.

Wat is uw opinie over die conclusies? Welke maatregelen denkt u te nemen om de in het verslag van het Rekenhof onder de aandacht gebrachte problemen op te lossen?

17.02 Minister Patrick Dewael: Ik heb kennis genomen van het rapport van het Rekenhof. Het Hof heeft willen nagaan welke minimumbezetting een politiekezone nodig heeft om naar behoren te functioneren. Er wordt een nogal merkwaardige methode gehanteerd. Het Rekenhof heeft forse kritiek op de minimumnormen die opgelegd werden bij de oprichting van de lokale politiekorpsen. Maar het ging daarbij uiteraard om flexibele minimumnormen, die aangepast konden worden aan het type politiekezone. Het Rekenhof heeft geen oog gehad voor die flexibiliteit. Daarenboven gebruikt het Hof nu eens het begrip "man per uur", dan weer wordt er gerekend "per hoofd". Je mag die twee eenheden niet door elkaar gebruiken.

Aan de studie hebben alleen centrale diensten die onder mijn departement ressorteren, meegewerkt. Vreemd genoeg werd de lokale politie zelf er niet in gekend. In de conclusies van deze studie, waarvan de wetenschappelijkheid betwistbaar is, wordt een minimale bezetting van net geen 70 manschappen vooropgesteld. Mijn diensten

telles que Fourons ou Jemeppe-sur-Sambre, qui ne requièrent pas un effectif de 70 hommes. Les conclusions de la Cour des comptes perdent également de vue diverses modalités de collaborations interzonales qui permettent de mettre des moyens en commun.

Je n'exclus pas que certaines zones soient peut-être trop petites et rien n'empêche théoriquement que certaines s'agrandissent, mais cela devrait rester un phénomène limité et bien réfléchi.

Les chiffres de l'excédent d'officiers sont également incorrects. Selon les chiffres dont je dispose, le problème n'a pas l'importance qui lui est donnée. Les chiffres ont d'abord été revus à la baisse en 2003. Il ne s'agit par ailleurs pas d'un surplus structurel dès lors qu'il est directement lié à l'insertion statutaire du personnel des trois anciens services de police.

Les règles de l'insertion ont en effet conduit à un excédent d'officiers. Toutefois, cet excédent temporaire peut être utilisé de manière opérationnelle. Rappelons qu'un officier est aussi un policier qui doit être engagé là où c'est nécessaire, donc sur le terrain.

Pour les déficits structurels en personnel de certaines zones, ils peuvent être rencontrés par les détachements de policiers fédéraux contre remboursement. Il s'agit là d'une tâche de soutien de la police fédérale à la police locale qui n'est pas nouvelle.

Voilà ma réponse relative aux remarques de la Cour des comptes.

waren intuïtief ook al tot dezelfde conclusie gekomen. Het is natuurlijk wel zo dat je in kleine eengemeentezones geen 70 man nodig hebt. De conclusies van het Rekenhof houden evenmin rekening met de onderscheiden mogelijkheden inzake interzonale samenwerking.

Ik sluit niet uit dat sommige zones misschien te klein zijn, en in theorie staat niets een uitbreiding van dergelijke zones in de weg, maar dat moet een beperkte en weldoordachte ingreep blijven.

De cijfers over het teveel aan officieren kloppen ook niet. Het gaat bovendien niet om een structureel overschot, want een en ander hangt rechtstreeks samen met de inschaling van het personeel van de drie vroegere politiediensten.

De inschakelingsregeling heeft inderdaad geleid tot een teveel aan officieren, maar dat overschot kan in het veld nuttig gebruikt worden.

De structurele personeelstekorten in bepaalde zones kunnen opgevuld worden door de detachering tegen terugbetaling van leden van de federale politie.

17.03 Melchior Wathelet (cdH): Monsieur le président, si je comprends bien le ministre, la Cour des comptes n'a pas employé de bons critères pour évaluer le nombre de policiers, elle n'a pas pris en compte les spécificités de toutes petites zones de police. En même temps, ces chiffres concernant le manque de candidats policiers ne seraient pas exacts. Quand je vous entends, monsieur le ministre, j'ai l'impression qu'ils n'ont peut-être pas fait cela sérieusement, et cela m'inquiète un peu.

Mais, monsieur le ministre, cela ne change pas le problème fondamental, à savoir que pas mal de personnes ne veulent pas prendre des emplois, et principalement à Bruxelles, alors qu'il y a des postes vacants. La question à se poser est de savoir pourquoi ces personnes ne veulent pas y aller? Y a-t-il un problème précis? Existe-t-il un problème au niveau de l'organisation? Est-ce que ce n'est pas attrayant?

Vous conviendrez comme moi que "boucher les trous" par des détachements fédéraux, c'est bien; car cela nous permet de continuer à travailler; donc, tant mieux. Mais ne devrions-nous pas trouver la

17.03 Melchior Wathelet (cdH): Het Rekenhof zou dus volgens u het specifieke karakter van de heel kleine zones niet in aanmerking genomen hebben en de cijfers betreffende het tekort aan kandidaat-politieagenten zouden niet correct zijn. Er zou dus reden zijn tot bezorgdheid.

Maar de hamvraag is waarom men niet geïnteresseerd is in de werkaanbiedingen in die zones.

We mogen niet vergeten dat, volgens het Rekenhof, de hervorming de situatie slechts voor 3 procent en voor 9 procent oppervlakte van het rijk zou verbeterd hebben. Is dat niet

source du problème et découvrir pourquoi ces personnes ne veulent pas aller travailler dans ces zones-là? verontrustend?

Ensuite, je pense que vous ne m'avez pas dit quel était votre sentiment en découvrant que, selon cette étude de la Cour des comptes, seulement 3% de la population et 9% de la superficie du royaume auraient vu, depuis la réforme, leur situation s'améliorer au niveau de ce service minimum. Il est quand même inquiétant de voir, a contrario, que 97% de la population et 91% de la surface du royaume n'ont constaté aucune amélioration du service minimum à la suite de la réforme des polices.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

18 Question de M. Denis Ducarme au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les mesures de sécurité au sein des différentes compagnies de transport public" (n° 3788)

18 Vraag van de heer Denis Ducarme aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de veiligheidsmaatregelen bij de verschillende maatschappijen voor openbaar vervoer" (nr. 3788)

18.01 Denis Ducarme (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, ma question fait suite à une question que j'ai pu poser à la ministre de la Justice, le mercredi 15 septembre en commission de la Justice, concernant les mesures prises par le gouvernement fédéral visant à améliorer la sécurité des usagers des transports publics ainsi que de son personnel.

La ministre Onkelinx nous informait que la note que le ministre de l'Intérieur préparait concernant la réglementation générale des services de sécurité qui existent au sein des différentes compagnies de transport public serait bientôt présentée. Vous aurez suivi, comme chacun, les nouvelles agressions dont a été victime le personnel des TEC de Charleroi; des agressions qui, après plusieurs attaques de bus au pavé en début de cette année, font grandir encore l'angoisse des chauffeurs et des contrôleurs des transports en commun dans cette région.

Ces derniers attendent avec impatience des mesures tant dans le chef des Régions que dans celui des villes mais également dans celui du gouvernement fédéral, des mesures sans doute à l'image, dans ce qu'il a pu m'être communiqué, de celles que vous avez très largement contribué à prendre dans le cadre de la réforme de la filiale de la SNCB Securail et qui aborde avec réalisme le phénomène de l'insécurité.

Je ne sais si des solutions concrètes tardent, mais je sais que les acteurs de terrain sont en attente en la matière. En 2001, une lettre cosignée par les principaux responsables des sociétés de transport public, SNCB, De Lijn, STIB, TEC a été adressée au premier ministre afin d'attirer son attention sur le dossier et ce, - je reprends le texte du courrier - "afin de lui demander de veiller à adapter une législation au secteur du transport public qui permette de résoudre les problèmes communs aux sociétés de transport et préciser les compétences et les moyens d'actions du personnel de sécurité."

Plus concrètement, ma question porte sur la prise en compte du phénomène au sein des sociétés de transport régional: TEC, STIB et

18.01 Denis Ducarme (MR): In antwoord op mijn vraag nr. 3450 (*Beknopt Verslag* nr. 340, blz. 3 en 4), antwoordde mevrouw Onkelinx me op 15 september in de commissie voor de Justitie dat de nota van de minister van Binnenlandse Zaken betreffende de algemene reglementering van de veiligheidsdiensten van de verschillende maatschappijen voor openbaar vervoer binnenkort zou worden voorgesteld.

De recente gevallen van agressie tegen het personeel van de TEC in Charleroi – nadat al verscheidene bussen met straatstenen werden bekogeld – doen de angst bij de chauffeurs en de controleurs van het openbaar vervoer nog toenemen. Zij verwachten dat de problemen worden opgelost.

Uit de statistieken met betrekking tot de MIVB waarover we beschikken, blijkt weliswaar dat het aantal gevallen van agressie in vergelijking met 2002 is gedaald, maar we stellen vast dat meer geweld wordt gebruikt.

Overweegt u voor een wettelijk kader te zorgen zodat de maatschappijen voor regionaal openbaar vervoer ook een interne veiligheidsdienst kunnen

De Lijn. Outre les problèmes récurrents sur les réseaux TEC de Charleroi et de Liège, les dernières statistiques en date au niveau de la STIB, en mai 2004, concluent que si les agressions diminuent par rapport à 2002 comme l'insécurité en général d'ailleurs, la nature de celles-ci était plus violente que les années précédentes. Ainsi, des entrevues que j'ai pu avoir avec les acteurs de terrain, les chauffeurs, les contrôleurs, il semble que tout concourt à la nécessité d'avancées concrètes en ce dossier.

Monsieur le ministre, envisagez-vous d'organiser un cadre législatif qui permettrait aux sociétés de transport public régional de se doter d'un service de sécurité interne semblable peut-être au service Sécurail pour la SNCB avec des agents assermentés, qui ont un certain nombre de prérogatives de police, qui sont équipés d'outils tels que des sprays défense et menottes tel que c'est le cas de Sécurail?

L'approche actuelle au niveau des TEC n'est ni adaptée ni réaliste. Les agents de prévention et de sécurité ont des statuts variables. Ils n'ont pas souvent de formation adaptée à leur fonction. Ces vigiles ne sont ni préparés ni équipés et n'ont pas les prérogatives leur permettant de remplir correctement leur mission.

En outre, les bandes qui se constituent en milieu urbain prennent souvent leurs quartiers généraux au sein des gares SNCB, gares de bus ou stations de métro. Ceci pour être à l'abri ou pour disposer d'un lieu déterminé pour l'exercice de commerces souvent illicites. Ce sont ainsi de multiples infrastructures dont prennent possession des bandes de délinquants qui créent, dans certaines zones, un climat d'insécurité pour les usagers.

Monsieur le ministre, quelles dispositions légales ou autres initiatives peuvent être prises ou encouragées pour empêcher de telles occupations des espaces publics?

En réponse à une autre question que je lui avais adressée directement, la ministre de la Justice m'a indiqué que vous étiez le ministre-pilote pour l'ensemble du dossier. Je vous pose donc également cette question. Elle concerne les hésitations de certains conducteurs de bus ou de contrôleurs à effectuer le dépôt d'une plainte lorsqu'ils sont victimes d'une agression. Il semble que le problème réside dans le fait que les noms et coordonnées de l'employé agressé apparaissent dans l'ensemble du dossier juridique. L'agresseur ayant accès à ce dossier, ce dernier peut prendre connaissance des coordonnées du chauffeur ou du contrôleur qui le poursuit en justice et certains faits de représailles ont déjà été constatés.

Si les sociétés de transport public ont des accords avec les parquets dans certaines régions visant à ce que le plaignant puisse faire éléction de domicile à l'adresse de la société de transport public, ne pensez-vous pas qu'il serait utile également de généraliser cette procédure?

18.02 **Patrick Dewael**, ministre: Monsieur le président, cher collègue, la criminalité dans les trains et les gares a fortement augmenté ces dernières années. Les membres du personnel de la SNCB se sentent souvent impuissants face à l'agression. La mort

oprichten, naar het voorbeeld van Securail van de NMBS, met agenten die met verdedigingssprays en handboeien zijn uitgerust?

De preventie- en veiligheidsagenten hebben niet allen een zelfde statuut. Meestal hebben ze geen opleiding gekregen voor hun specifieke taken en daarnaast beschikken ze niet over de nodige bevoegdheden om hun opdracht naar behoren uit te voeren.

Bovendien maken tal van bendes straatcriminelen de trein- en metrostations onveilig en dragen zo bij tot het behoud van een onveiligheidsgevoel bij de reizigers.

Welke wettelijke maatregelen – of andere initiatieven – zijn er mogelijk om een dergelijk misbruik van de openbare ruimte te verhinderen?

Omdat hun gegevens in het gerechtelijk dossier verschijnen zien sommige buschauffeurs er tegen op om een klacht in te dienen wanneer ze het slachtoffer van een daad van agressie worden. De dader kan immers kennis nemen van het dossier en bijgevolg ook wraak nemen op zijn slachtoffer.

Een aantal maatschappijen voor openbaar vervoer heeft met de parketten een overeenkomst gesloten waardoor de klager het adres van de vervoermaatschappij als woonplaats kan opgeven. Denkt u eraan deze maatregel te veralgemenen?

18.02 Minister **Patrick Dewael**: De jongste jaren is de criminaliteit in de treinen sterk toegenomen. Het overlijden van een

infortunée d'un agent de sécurité le 4 avril dernier a accentué ce sentiment, de telle sorte que le gouvernement a pris des mesures à court terme.

Ainsi un service spécialisé de sécurité, qui porte le nom de *Securail*, a été créé. Celui-ci s'est vu accorder un nombre de compétences supplémentaires, de sorte qu'il puisse prendre des mesures lui permettant de maîtriser la situation avant que la police n'arrive sur place.

Je suis convaincu que la création de ce service spécial, de pair avec des accords très clairs avec la police locale, ainsi que la police des chemins de fer, va contribuer à un transport public plus sûr.

Lors du Conseil des ministres du 30 avril dernier, les ministres des Entreprises publiques, de l'Intérieur et de la Mobilité ont été chargés d'élaborer un ensemble harmonisé de règles qui s'appliquent à la sécurité des différentes sociétés de transport en commun.

Après mûres délibérations de mes services avec la STIB, les TEC et De Lijn, il apparaît que les sociétés régionales de transport ont également à faire face à des agressions. C'est la raison pour laquelle mes services ont été chargés d'élaborer un projet de loi qui permettra à toutes les sociétés de transport en commun d'ériger un service comme *Securail* ou un service équivalent. Ce projet de loi offrira aux sociétés de transport en commun la possibilité d'accorder des compétences supplémentaires au personnel. Ces compétences concernent principalement la rédaction de procès-verbaux, la réalisation de contrôles d'identité, l'utilisation de menottes et d'armes non léthales sous la forme d'un aérosol. Les différentes sociétés seront libres d'interpréter, à leur façon, dans quelle mesure elles feront appel à ces compétences.

Vu qu'il s'agit de compétences qui restreignent la liberté, il faut bien définir les limites par rapport à la police. Le comité P qui s'occupe du contrôle des services policiers contrôlera, de pair avec un nouveau mécanisme administratif, ces services de sécurité.

La loi proposée prévoit aussi une modernisation des infractions afin de les uniformiser et une possibilité de répression par le biais d'un système de sanctions administratives. Les règles actuelles sont basées sur des conceptions dépassées; c'est pourquoi les violations de ces règles pénales ne sont que rarement poursuivies. La nouvelle réglementation, par contre, envisage de remédier à plus de sécurité juridique ainsi qu'à plus d'uniformité à l'égard des clients. De plus, une réglementation variée des sanctions aura pour effet que chaque violation constatée mène à une répression.

Pour éviter que des bandes occupent le domaine des transports en commun, le projet de loi proposera d'instaurer des zones dans lesquelles la détention d'un titre de transport est obligatoire. Toute personne qui ne sera pas en possession d'un titre de transport ou d'un ticket de quai pourra se voir refuser l'accès à ces zones ou en être éloignée.

En ce qui concerne votre proposition de généraliser la possibilité offerte aux conducteurs et aux contrôleurs de bus par certains parquets de faire éléction de domicile à l'adresse de la société de

veiligheidsagent op 4 april jongstleden heeft de regering ertoe aangezet op korte termijn een aantal maatregelen te treffen.

Zo werd een gespecialiseerde veiligheidsdienst, met name *Securail*, opgericht die over een aantal bijkomende bevoegdheden beschikt. Naar mijn mening zullen de oprichting van *Securail* en de overeenkomsten die met de lokale politie en de Spoorwegpolitie werden afgesloten een veiliger openbaar vervoer mogelijk maken.

Tijdens de Ministerraad op 30 april jongstleden, kregen mijn diensten de opdracht een wetsontwerp uit te werken dat alle openbare vervoersmaatschappijen moet toelaten een dienst op te richten vergelijkbaar met *Securail*. Dit ontwerp voorziet in extra bevoegdheden voor het personeel zoals het opmaken van processen-verbaal, de identiteitscontrole en het gebruik van handboeien. Het comité P zal die veiligheidsdiensten controleren. De mogelijkheid die de parketten bieden aan de bestuurders en controleurs om hun woonplaats te kiezen op het adres van de openbare vervoersmaatschappijen ressorteert onder de bevoegdheid van de minister van Justitie.

transport public, j'admets que l'idée me paraît très intéressante. Je dois néanmoins attirer votre attention sur le fait que cette problématique relève des compétences de ma collègue la ministre de la Justice.

18.03 Denis Ducarme (MR): Monsieur le ministre, je constate que le dossier est vraiment pris à-bras-le-corps par votre département. L'ensemble des chauffeurs, des contrôleurs, des usagers et des compagnies de transport en commun à Bruxelles, en Wallonie et en Flandre verront que leur appel a été entendu et que ce gouvernement et vous-même avez fait le choix d'avancer. Très concrètement par rapport à la réponse que j'ai eue aujourd'hui sur le dossier, cela ne pourra qu'améliorer encore les choses en matière de sécurité dans ce pays.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

La réunion publique de commission est levée à 18.55 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 18.55 uur.